

SEANCE DU JEUDI 10 FEVRIER 1977

SOMMAIRE :

EXCUSES :

Absences motivées, p. 1190.

PROJETS DE LOI :

Dépôt, p. 1190.

PROPOSITIONS DE LOI :

1. *Impression et distribution :*

Le bureau a autorisé l'impression de deux propositions de loi, p. 1190.

2. *Prise en considération :*

La Chambre prend deux propositions de loi en considération, p. 1190.

COMMISSIONS PERMANENTES :

Modification, p. 1190.

PROJETS DE LOI ET PROPOSITION DE RESOLUTION (Discussion) :

1. Projet de loi modifiant la loi du 6 mars 1964 portant organisation des Classes moyennes, modifiée par la loi du 21 décembre 1970.

1° Discussion des articles, p. 1190.

2° Vote nominatif sur l'ensemble, p. 1212.

2. Proposition de résolution (MM. Verhaegen et Parisis) habilitant le Conseil culturel de la Communauté culturelle française à adopter le projet de décret organisant les services publics de la lecture et des bibliothèques publiques, et habilitant le « Cultuurraad voor de Nederlandse Culturgemeenschap » à adopter un projet de décret concernant les bibliothèques publiques de langue néerlandaise.

1° Discussion. — *Orateurs* : MM. De Beul, Van Elewyck, Verhaegen, Mme, De Backer-Van Ocken, Ministre de la Culture néerlandaise et des Affaires flamandes, M. Parisis, p. 1194.

2° Amendement de M. Van Elewyck, p. 1196.

3° Vote sur l'amendement de M. Van Elewyck, p. 1197.

4° Vote sur la proposition de résolution. — Déclaration avant le vote par MM. Van Elewyck et De Beul, p. 1213.

VOTES :

1. Votes sur les amendements et articles réservés du projet de loi concernant l'organisation de l'enseignement supérieur et notamment des enseignements supérieur technique et supérieur agricole de type long (amendé par le Séant).

Art. 7, 9, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21 : Amendements de M. Laridon, p. 1198.

Votes nonunifiait sur l'ensemble du projet de loi. — Déclaration avant le vote par MM. Swaelen, Laridon, Mme Mathieu-Mohin, M. Kuijpers, p. 1211.

Ann. parl. Chambre — Session ordinaire 1976-1977
Parlem. Hand. Kamer — Gewone zitting 1976-1977

VERGADERING VAN DONDERDAG 10 FEBRUARI 1977

INHOUDSOPGAVE :

VERONTSCHULDIGD :

Gemotiveerde afwezigheden, blz. 1190.

WETSONTWERPEN :

Indiening, blz. 1190.

WETSVOORSTELLEN :

1. *Drukken en ronddelen :*

Het bureau heeft het drukken toegelaten van twee wetsvoorstel- len, blz. 1190.

2. *Inoverwegingneming :*

De Kamer neemt twee wetsvoorstellen in overweging, blz. 1190.

VASTE COMMISSIES :

Wijziging, blz. 1190.

WETSONTWERPEN EN VOORSTEL VAN RESOLUTIE (Besprekking) :

1. Wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 6 maart 1964 tot organisatie van de Middenstand, gewijzigd bij de wet van 21 december 1970.

1° Besprekking der artikelen, blz. 1190.

2° Naamstemming over het geheel, blz. 1212.

2. Voorstel van resolutie (de heren Verhaegen en Parisis) waarbij de Culturaal voor de Nederlandse Culturgemeenschap ertoe gemachtigd wordt het ontwerp van decreet betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk aan te nemen, en de « Conseil culturel de la Communauté culturelle française » ertoe gemachtigd wordt het ontwerp van decreet houdende organisatie van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening aan te nemen.

1° Besprekking. — *Sprekers* : de heren De Beul, Van Elewyck, Verhaegen, Mevr. De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden, de heer Parisis, blz. 1194.

2° Amendement van de heer Van Elewyck, blz. 1196.

3° Stemming over het amendement van de heer Van Elewyck, blz. 1197.

4° Stemming over het voorstel van resolutie. — Verklaring vóór de stemming door de heren Van Elewyck en De Beul, blz. 1213.

STEMMINGEN :

1. Stemmingen over de aangehouden amendementen en artikelen van het wetsontwerp betreffende de inrichting van het hoger onderwijs en inzonderheid van het technisch hoger en het agrarisch hoger onderwijs van het lange type (gewijzigd door de Senaat).

Art. 7, 9, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21 : Amendementen van de heer Laridon, blz. 1198.

Naamstemming over het gehele wetsontwerp. — Verklaring vóór de stemming door de heren Swaelen, Laridon, Mevr. Mathieu-Mohin, de heer Kuijpers, blz. 1211.

2. Votes sur les amendements et articles réservés du projet de loi portant certaines dispositions relatives au service public de la Radiodiffusion et de la Télévision (transmis par le Sénat).
- 1° M. Geldolf demande le renvoi en commission de l'article 1.
— Orateurs : M. Swaelen, Mme Maes (épse Van der Eecken), p. 1203.
- 2° Vote sur la proposition de M. Geldolf, p. 1203. — La proposition est rejetée, p. 1203.
- Art. 1 : Premier amendement de M. Geldolf. — Déclaration avant le vote par M. Geldolf, p. 1204.
- Art. 1 : Deuxième amendement de M. Geldolf. — Déclaration avant le vote par M. Geldolf et Mme Maes (épse Van der Eecken), p. 1204.
- Art. 3 : Amendement de M. Geldolf. — Déclaration avant le vote par M. Geldolf, p. 1205.
- Art. 6 : Amendement de M. Van Elewyck. — Déclaration avant le vote par M. Van Elewyck, p. 1206.
- Art. 6bis (nouveau) déposé par amendement par M. Van Elewyck. — Déclaration avant le vote par M. Van Elewyck, p. 1206.
- Art. 12 : L'amendement de M. Geldolf tombe, p. 1207.
- 3° Vote nominatif sur l'ensemble. — Déclaration avant le vote par MM. Evers, Geldolf, Ylieff, Mme Maes (épse Van der Eecken), p. 1214.
3. Votes sur les ordres du jour déposés en conclusion des interpellations de Mme Dinant et de M. Maes sur le projet d'implantation de l'usine Cemstobel à Hennuyères, p. 1207.
4. Votes sur les ordres du jour déposés en conclusion de l'interpellation de M. Valkeniers sur l'enseignement en langue néerlandaise dans l'agglomération bruxelloise.
Déclaration avant le vote par MM. Anciaux et Defosset, p. 1208.
5. Votes sur les ordres du jour déposés en conclusion de l'interpellation de M. Vandemeulebroucke sur l'étalement des vacances dans l'enseignement néerlandais, p. 1209.
6. Votes sur les amendements réservés à M. Dejardin à l'article 1er du budget du Ministère de la Justice pour l'année budgétaire 1977.
Déclaration avant le vote par M. Dejardin, p. 1210.

VOTES NOMINATIFS :

1. a) Sur le projet de loi contenant le budget du Ministère de la Justice pour l'année budgétaire 1977, p. 1210.
b) Sur le projet de loi ajustant le budget du Ministère de la Justice de l'année budgétaire 1976, p. 1210.
2. Sur la proposition de loi modifiant l'article 4, § 4, de la loi du 26 juillet 1962 relative aux expropriations pour cause d'utilité publique et aux concessions en vue de la construction des autoroutes.
Déclaration avant le vote par M. Mangelschots, p. 1212.

ORDRE DES TRAVAUX :

M. le Président communique l'ordre des travaux de la semaine prochaine, p. 1215.

INTERPELLATION (Demande) :

De M. Baudson à M. le Ministre de la Défense nationale et des Affaires bruxelloises et à M. le Ministre des Affaires économiques sur « la mise en œuvre des compensations à l'industrie électronique belge à l'occasion de l'achat de l'YF16 », p. 1217.

QUESTIONS (Rgt. art. 72) :

1. De M. Claeys à M. le Ministre de la Défense nationale et des Affaires bruxelloises sur la situation du personnel civil du Ministère de la Défense nationale, p. 1217.
2. De M. De Vries à M. le Ministre de la Défense nationale et des Affaires bruxelloises au sujet des exemptions frauduleuses du service militaire, p. 1217.
3. De M. R. Devos à M. le Ministre du Budget et de la Politique scientifique au sujet des subventions de l'Etat à certains investissements d'intérêt public, p. 1218.

2. Stemmingen over de aangehouden amendementen en artikelenvan het wetsontwerp houdende bepalingen betreffende de openbare Radio- en Televisiedienst.
- 1° De heer Geldolf vraagt de verwijzing naar de commissie van artikel 1. — Sprekers : de heer Swaelen, Mevr. Maes (echtg. Van der Eecken), blz. 1203.
- 2° Stemming over het voorstel van de heer Geldolf, blz. 1203.
— Het voorstel wordt verworpen, bl. 1203.
- Art. 1 : Eerste amendement van de heer Geldolf. — Verklaring vóór de stemming door de heer Geldolf, blz. 1204.
- Art. 1 : Tweede amendement van de heer Geldolf. — Verklaring vóór de stemming door de heer Geldolf en Mevr. Maes (echtg. Van der Eecken), blz. 1204.
- Art. 3 : Amendement van de heer Geldolf. — Verklaring vóór de stemming door de heer Geldolf, blz. 1205.
- Art. 6 : Amendement van de heer Van Elewyck. — Verklaring vóór de stemming door de heer Van Elewyck, blz. 1206.
- Art. 6bis (nieuw) bij amendement door de heer Van Elewyck voorgesteld. — Verklaring vóór de stemming door de heer Van Elewyck, blz. 1206.
- Art. 12 : Het amendement van de heer Geldolf vervalt, blz. 1207.
- 3° Naamstemming over het gehele wetsontwerp. — Verklaring vóór de stemming door de heren Evers, Geldolf, Ylieff, Mevr. Maes (echtg. Van der Eecken), blz. 1214.
3. Stemmingen over de moties ingediend tot besluit van de interpellaties van Mevr. Dinant en de heer Maes over het plan om te Hennuyères de fabriek Cemstobel te vestigen, blz. 1207.
4. Stemmingen over de moties ingediend tot besluit van de interpellatie van de heer Valkeniers over het Nederlandstalig onderwijs in de Brusselse agglomeratie.
Verklaring vóór de stemming door de heren Anciaux en Defosset, blz. 1208.
5. Stemmingen over de moties ingediend tot besluit van de interpellatie van de heer Vandemeulebroucke over de vakantiespreiding in het Nederlandstalig onderwijs, blz. 1209.
6. Stemmingen over de aangehouden amendementen van de heer Dejardin op artikel 1 van de begroting van het Ministerie van Justitie voor het begrotingsjaar 1977.
Verklaring vóór de stemming door de heer Dejardin, blz. 1210.

NAAMSTEMMINGEN :

1. a) Over het wetsontwerp houdende de begroting van het Ministerie van Justitie voor het begrotingsjaar 1977, blz. 1210.
b) Over het wetsontwerp houdende aanpassing van de begroting van het Ministerie van Justitie voor het begrotingsjaar 1976, blz. 1210.
2. Over het wetsvoorstel tot wijziging van artikel 4, § 4, van de wet van 26 juli 1962 betreffende de onteigeningen ten algemeen nutte en de concessie voor de bouw van de autosnelwegen.
Verklaring vóór de stemming door de heer Mangelschots, blz. 1212.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

De heer Voorzitter deelt de regeling van de werkzaamheden voor volgende week mede, blz. 1215.

INTERPELLATIE (Verzoek) :

Van de heer Baudson tot de heer Minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden en tot de heer Minister van Economische Zaken over « de tenuitvoerlegging van de compensaties voor de Belgische elektronische industrie naar aanleiding van de aankopen van de YF16 », blz. 1217.

VRAGEN (Rgt. art. 72) :

1. Van de heer Claeys tot de heer Minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden over de toestand van het burgerpersoneel bij het Ministerie van Landsverdediging, blz. 1217.
2. Van de heer De Vries aan de heer Minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden over de frauduleuze vrijstellingen van de dienstplicht, blz. 1217.
3. Van de heer R. Devos aan de heer Minister van Begroting en van Wetenschapsbeleid over de Rijkssubsidies voor bepaalde investeringen van algemeen belang, blz. 1218.

4. De Mme Ryckmans-Corin à M. le Ministre des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement et à M. le Ministre du Budget et de la Politique scientifique au sujet de l'exécution de l'article 10bis de la loi du 16 juin 1960 relative à la sécurité sociale d'outre-mer, blz. 1218.
5. De M. Desmarests à M. le Ministre des Finances et à M. le Ministre des Affaires économiques sur les conséquences de la transformation de la Société nationale d'investissements en holding public, p. 1219.
6. De Mme Pétry à M. le Ministre des Affaires économiques concernant la légalité des pratiques tarifaires de la Société nationale des distributions d'eau, p. 1219.
7. De M. Schiltz à M. le Ministre des Travaux publics sur la création de la commission interdépartementale de protection contre l'incendie, p. 1220.
8. De M. W. Claes à M. le Ministre de l'Intérieur au sujet des contestations du résultat de certaines élections communales, p. 1221.

QUESTIONS URGENTES (Rgt. art. 73) :

1. De M. Vandamme à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes, p. 1221.
2. De M. Gondry à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, adjoint au Ministre des Affaires wallonnes, p. 1221.
3. De M. M. Olivier à M. le Ministre de l'Intérieur, p. 1222.

INTERPELLATIONS (Discussion) :

1. De M. Somers à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes sur « l'implantation d'une zone industrielle à St-Katelijne-Waver, avec la collaboration de la S.R.D. de la province d'Anvers ».
1° Discussion. — *Orateurs* : M. Somers, M. Eyskens, Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes, p. 1222.
2° Dépôt d'ordres du jour, p. 1226.
2. De M. De Vlies à M. le Ministre des Travaux publics sur « les veto opposés par le Ministre des Travaux publics aux décisions du conseil de l'Intercommunale E 5 relative à l'adjudication du viaduc de Steinebrück et aux dépenses supplémentaires qui en résulteraient ».
Discussion. — *Orateurs* : MM. De Vlies, L. Remacle, Evers, Yllef, M. Olivier, Ministre des Travaux publics, p. 1227.
3. De M. Persoons à M. le Ministre des Finances sur « l'estimation actuelle du déficit des finances publiques de 1976 et des perspectives pour 1977 ».
Discussion. — *Orateurs* : M. Persoons, M. W. De Clercq, Ministre des Finances, p. 1231.

QUESTIONS :

Questions et réponses écrites (Rgt. art. 71) :

Des questions ont été remises au bureau par MM. Anciaux, Baudson, Boel, Coens, Dehousse, De Mey, De Vlies, Gillet, Kickx, Lernoux, Monard, Nols, Otte et L. Vansteenkiste, p. 1236.

PRESIDENCE
DE
M. DEQUAE, PRESIDENT

MM. Magnée et Nyffels, secrétaires, prennent place au bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

La séance est ouverte à 15 h 05 m.

4. Van Mevr. Ryckmans-Corin aan de heer Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking en aan de Minister van Begroting en van Wetenschapsbeleid over de ten uitvoerlegging van artikel 10bis van de wet van 16 juni 1960 betreffende de overzeese sociale zekerheid, blz. 1218.
5. Van de heer Desmarests aan de heer Minister van Financiën en aan de heer Minister van Economische Zaken over de gevolgen van de omvorming van de Nationale Investeringsmaatschappij tot overheidsholding, blz. 1219.
6. Van Mevr. Pétry aan de heer Minister van Economische Zaken over de wettelijkheid van het tariefbeleid van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen, blz. 1219.
7. Van de heer Schiltz aan de heer Minister van Openbare Werken over de oprichting van de interdepartemente commissie betreffende de brandveiligheid, blz. 1220.
8. Van de heer W. Claes aan de heer Minister van Binnenlandse Zaken over de bewijstelling omtrent de uitslag van bepaalde gemeenteraadsverkiezingen, blz. 1221.

DRINGENDE VRAGEN (Rgt. art. 73) :

1. Van de heer Vandamme aan de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden, blz. 1221.
2. Van de heer Gondry aan de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie, toegevoegd aan de Minister van Waalse Aangelegenheden, blz. 1221.
3. Van de heer M. Olivier aan de heer Minister van Binnenlandse Zaken, blz. 1222.

INTERPELLATIES (Bespreking) :

1. Van de heer Somers tot de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden over « de vestiging van een industrieerrei te St-Katelijne-Waver onder begeleiding van de G.O.M. van de provincie Antwerpen ».
1° Bespreking. — *Sprekers* : de heer Somers, de heer Eyskens, Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden, blz. 1222.
2° Indiening van moties, blz. 1226.
2. Van de heer De Vlies tot de heer Minister van Openbare Werken over « de voto's door de Minister van Openbare Werken gesteld tegen de beslissingen van de raad van de Intercommunale E 5 inzake de aanbesteding van het viadukt van Steinebrück, en de meeruitgaven die hieruit zouden voortspruiten ».
Bespreking. — *Sprekers* : de heren De Vlies, L. Remacle, Evers, Yllef, de heer Olivier, Minister van Openbare Werken, blz. 1227.
3. Van de heer Persoons tot de heer Minister van Financiën over « de huidige raming van het tekort van de overheidsfinanciën in 1976 en de vooruitzichten voor 1977 ».
Bespreking. — *Sprekers* : de heer Persoons, de heer W. De Clercq, Minister van Financiën, blz. 1231.

VRAGEN :

Schriftelijke vragen en antwoorden (Rgt. art. 71) :

Vragen werden ter tafel gelegd door de heren Anciaux, Baudson, Boel, Coens, Dehousse, De Mey, De Vlies, Gillet, Kickx, Lernoux, Monard, Nols, Otte en L. Vansteenkiste, blz. 1236.

VOORZITTERSCHAP
VAN
DE HEER DEQUAE, VOORZITTER

De heren Magnée en Nyffels, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

De vergadering wordt geopend te 15 u. 05 m.

EXCUSES — VERONTSCHULDIGD

Pour aujourd'hui : M. Babylon, empêché; MM. Bila, Dehoussse, Fiévez, Levecq, malades; MM. Harmegnies, Hurez, E. Vansteenkiste, retenus par des devoirs de mandat.

Pour une durée indéterminée : M. Grégoire, malade.

Voor heden : de heer Babylon, verhinderd; de heren Bila, Dehoussse, Fiévez, Levecq, ziek; de heren Harmegnies, Hurez, E. Vansteenkiste, door ambtsplichten weerhouden.

Voor een onbepaalde tijd : de heer Grégoire, ziek.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

PROJETS DE LOI — WETSONTWERPEN

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Par lettre en date du 9 février 1977, M. le Ministre des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement a déposé un projet de loi portant établissement d'une zone de pêche de la Belgique.

Bij brief van 9 februari 1977, heeft de heer Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking een wetsontwerp ingediend houdende vaststelling van een Belgische visserijzone.

— Ce projet est renvoyé à la Commission des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement.

Dit ontwerp wordt verzonden naar de Commissie voor de Buitenlandse Zaken en de Ontwikkelingssamenwerking.

Par lettre en date du 9 février 1977, M. le Ministre de la Santé publique et de la Famille a déposé un projet de loi en vue de maîtriser le coût des soins de santé.

Bij brief van 9 februari 1977, heeft de heer Minister van Volksgezondheid en van het Gezin een wetsontwerp ingediend tot beheersing van de kosten van de gezondheidsverzorging.

— Ce projet est renvoyé à la Commission de la Santé publique et de la Famille.

Dit ontwerp wordt verzonden naar de Commissie voor de Volksgezondheid en het Gezin.

WETSVOORSTELLEN — PROPOSITIONS DE LOI

Drukken en ronddelen — Impression et distribution

De heer Voorzitter. — Het bureau heeft het drukken toegelaten van de wetsvoorstellen :

1° van de heer Duvieusart, tot wijziging van artikel 478 van het Gerechtelijke Wetboek ten einde het aantal advocaten bij het Hof van Cassatie te verhogen;

2° van de heer Gillet en Mevr. Mathieu-Mohin, tot wijziging van de wet van 2 juli 1975 op de dierenbescherming.

Le bureau a autorisé l'impression des propositions de loi :

1° de M. Duvieusart, modifiant l'article 478 du Code judiciaire en vue d'augmenter le nombre des avocats à la Cour de cassation;

2° de M. Gillet et Mme Mathieu-Mohin, modifiant la loi du 2 juillet 1975 sur la protection des animaux.

Inoverwegingneming — Prise en considération

De heer Voorzitter. — Aan de agenda is de inoverwegingneming van de wetsvoorstellen :

1. van de heer Laridon, houdende wijziging van het koninklijk besluit van 31 juli 1969 tot vaststelling van de wervings- en selectieambten waarvan de personeelsleden van het rijksonderwijs titulair moeten zijn om benoemd te kunnen worden in een bevorderingsambt in de categorie van het bestuurs- en onderwijzend personeel der rijks-onderwijsinstellingen.

Nous devons nous prononcer sur la prise en considération des propositions de loi :

1. de M. Laridon, modifiant l'arrêté royal du 31 juillet 1969 déterminant les fonctions de recrutement et les fonctions de sélection dont doivent être titulaires les membres du personnel de l'enseignement de l'Etat pour pouvoir être nommés aux fonctions de promotion de la catégorie du personnel directeur et enseignant des établissements d'enseignement de l'Etat.

Geen bezwaar ? (Neen.)

Pas d'observation ? (Non.)

— Verzonden naar de Commissie voor de Nationale Opvoeding. Renvoi à la Commission de l'Education nationale.

De heer Voorzitter. — 2. van de heer Laridon, tot wijziging van artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersonnel, van het paramedisch personeel der instellingen voor kleuter-, lager, buiten- gewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze instellingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze instellingen.

2. de M. Laridon, modifiant l'article 5 de l'arrêté royal du 15 janvier 1974 pris en application de l'article 160 de l'arrêté royal du 22 mars 1969 fixant le statut des membres du personnel directeur et enseignant du personnel auxiliaire d'éducation, du personnel paramédical des établissements d'enseignement gardien, primaire, spécial, moyen, technique, artistique et normal de l'Etat, des internats dépendants de ces établissements et des membres du personnel du service d'inspection chargé de la surveillance de ces établissements.

Geen bezwaar ? (Neen.)

Pas d'observation ? (Non.)

— Verzonden naar de Commissie voor de Nationale Opvoeding. Renvoi à la Commission de l'Education nationale.

COMMISSION PERMANENTE — VASTE COMMISSIE

Modification — Wijziging

M. le Président. — Voici une modification proposée par le groupe P.S.C. :

Ziehier een wijziging voorgesteld door de C.V.P.-fractie :

Commission des Classes moyennes

Membres suppléants.

Remplacer M. Parisis par M. Lernoux.

Commissie voor de Middenstand

Plaatsvervangers.

De heer Parisis vervangen door de heer Lernoux.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 6 MARS 1964 PORTANT ORGANISATION DES CLASSES MOYENNES, MODIFIÉE PAR LA LOI DU 21 DECEMBRE 1970

Discussion et vote

WETSONTWERP HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WET VAN 6 MAART 1964 TOT ORGANISATIE VAN DE MIDDENSTAND, GEWIJZIGD BIJ DE WET VAN 21 DECEMBER 1970

Besprekking en stemming

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la discussion générale du projet de loi modifiant la loi du 6 mars 1964 portant organisation des Classes moyennes, modifiée par la loi du 21 décembre 1970.

Dames en Heren, aan de orde is de algemene besprekking van het wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 6 maart 1964 tot organisatie van de Middenstand, gewijzigd bij de wet van 21 december 1970.

La discussion générale est ouverte.

De algemene besprekking is open.

Personne ne demandant la parole, elle est close et nous passons à la discussion des articles.

Daar niemand het woord vraagt is ze gesloten en gaan wij over tot de artikelsegewijze besprekking.

Article 1er. L'article 1er de la loi du 6 mars 1964 portant organisation des Classes moyennes, modifiée par la loi du 21 décembre 1970, est remplacé par le texte suivant :

« Article 1er. — § 1er. Le Conseil supérieur des Classes moyennes est composé d'un président, nommé par le Roi, et de membres désignés, en nombre égal et selon les modalités à déterminer par le Roi :

» a) d'une part, par les bureaux interfédéraux et les Chambres des métiers et négocios;

» b) d'autre part, par les fédérations nationales interprofessionnelles agréées.

» La délégation des bureaux interfédéraux se compose de membres désignés par les bureaux interfédéraux groupant les fédérations nationales professionnelles agréées, représentatives des chefs d'entreprise de l'artisanat, du petit et moyen commerce et de la petite et moyenne industrie, et de membres désignés par les bureaux interfédéraux groupant les fédérations nationales professionnelles agréées, représentatives des indépendants exerçant une profession libérale ou une autre profession intellectuelle.

» La délégation des fédérations nationales interprofessionnelles agréées se compose de membres désignés par celles qui représentent les chefs d'entreprise de l'artisanat, du petit et moyen commerce et de la petite et moyenne industrie, et de membres désignés par celles qui représentent les indépendants exerçant une profession libérale ou une autre profession intellectuelle.

» Le Roi définit les critères qui déterminent le classement d'une profession soit dans la catégorie de l'artisanat, du petit et moyen commerce et de la petite et moyenne industrie, soit dans celle des professions libérales et des autres professions intellectuelles indépendantes.

» § 2. Chaque membre effectif du Conseil est doublé d'un suppléant appartenant respectivement au même bureau interfédéral, à la même Chambre des métiers et négocios ou à la même fédération nationale interprofessionnelle. La désignation des membres suppléants s'opère suivant les mêmes règles que celles qui régissent la désignation des membres effectifs.

» § 3. Les membres dont question aux §§ 1e et 2 sont répartis en deux sections, la section professionnelle et la section interprofessionnelle.

» § 4. Le président du Conseil supérieur est nommé, après consultation du Conseil, sur la proposition du Ministre qui a les classes moyennes dans ses attributions.

» Il est choisi parmi des personnalités étrangères à l'administration et aux Chambres législatives.

» § 5. Le Conseil supérieur des Classes moyennes jouit de la personnalité civile. »

Artikel 1. Artikel 1 van de wet van 6 maart 1964 tot organisatie van de Middenstand, gewijzigd bij de wet van 21 december 1970, wordt vervangen door de volgende tekst :

« **Artikel 1.** — § 1. De Hoge Raad voor de Middenstand is samengesteld uit een voorzitter, door de Koning benoemd, en uit leden in gelijk aantal en volgens door de Koning te bepalen regels aangewezen :

» a) enerzijds door de interfederale bureaus en door de Kamers van ambachten en neringen;

» b) anderzijds door de erkende nationale interprofessionele federaties.

» De afvaardiging van de interfederale bureaus is samengesteld uit leden aangewezen door de interfederale bureaus die de erkende nationale professionele federaties groeperen, die representatief zijn voor de bedrijfshoofden uit het ambachtswezen, de kleine en middelgrote handel en de kleine en middelgrote nijverheid, en uit leden aangewezen door de interfederale bureaus die de erkende nationale professionele federaties groeperen, die representatief zijn voor de zelfstandigen die een vrij of een ander intellectueel beroep uitoefenen.

» De afvaardiging van de erkende nationale interprofessionele federaties is samengesteld uit leden aangewezen door die welke de bedrijfshoofden uit het ambachtswezen, de kleine en middelgrote handel en de kleine en middelgrote nijverheid vertegenwoordigen, en uit leden aangewezen door die welke de zelfstandigen vertegenwoordigen die een vrij of een ander intellectueel beroep uitoefenen.

» De Koning stelt de criteria vast die de rangschikking bepalen van een beroep hetzij in de categorie van het ambachtswezen, de kleine en middelgrote handel en de kleine en middelgrote nijverheid, hetzij in die van de vrije en andere zelfstandige intellectuele beroepen.

» § 2. Voor elk werkend lid wordt een plaatsvervanger aangewezen behorende respectievelijk tot hetzelfde interfederale bureau, tot dezelfde Kamer van ambachten en neringen of tot dezelfde nationale interprofessionele federatie. De aanwijzing van de plaatsvervangende leden geschiedt volgens dezelfde regels die gelden voor de aanwijzing van de werkende leden.

» § 3. De leden waarvan sprake is in §§ 1 en 2 zijn verdeeld in twee secties, de professionele sectie en de interprofessionele sectie.

» § 4. De voorzitter van de Hoge Raad wordt benoemd op de voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort, na raadpleging van de Hoge Raad.

» Hij wordt gekozen uit personen die noch tot de administratie, noch tot de Wetgevende Kamers behoren.

» § 5. De Hoge Raad voor de Middenstand heeft rechtspersoonlijkheid. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Artikel 2 van de wet van 6 maart 1964 tot organisatie van de Middenstand, gewijzigd bij de wet van 21 december 1970, wordt vervangen als volgt :

« De Hoge Raad voor de Middenstand heeft tot taak het bestuderen en het voorstellen van alle maatregelen die ten goede komen aan de professionele, economische, sociale en morele ontwikkeling van het ambachtswezen, van de kleine en middelgrote handel en van de kleine en middelgrote nijverheid, alsook van de vrije beroepen en andere zelfstandige intellectuele beroepen.

» Hij richt zijn adviezen en voorstellen aan de betrokken minister alsmede aan de Minister van Middenstand en, voor de kwesties die binnen hun ambtgebied liggen, aan de nationale raden die op economisch of sociaal gebied bevoegd zijn, hetzij op eigen initiatief, hetzij op hun aanvraag.

» Deze adviezen of voorstellen worden geformuleerd in de vorm van een verslag dat de verschillende standpunten die er worden uiteengezet weergeeft. »

Art. 2. L'article 2 de la loi du 6 mars 1964 portant organisation des Classes moyennes, modifiée par la loi du 21 décembre 1970 est remplacé par la disposition suivante :

« Le Conseil supérieur des Classes moyennes a pour mission d'étudier et de proposer toutes mesures utiles au développement professionnel, économique, social et moral de l'artisanat, du petit et moyen commerce et de la petite et moyenne industrie, ainsi que des professions libérales et des autres professions intellectuelles indépendantes.

» Il adresse ses avis et propositions au ministre intéressé ainsi qu'au Ministre des Classes moyennes et, dans les matières de leur ressort, aux conseils nationaux compétents en matière économique ou sociale, soit d'initiative, soit à leur demande.

» Ces avis ou propositions sont formulés sous forme de rapport exprimant les différents points de vue exposés en son sein. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. L'article 5, phrase liminaire et 1e, de la même loi est remplacé comme suit :

« Article 5. — Pour bénéficier de l'agrément, les fédérations nationales professionnelles doivent justifier, selon les modalités à déterminer par le Roi :

» 1e qu'elles fonctionnent exclusivement pour l'étude, la protection et le développement des intérêts professionnels, économiques, sociaux et moraux d'une profession ou d'un groupe de professions. »

Art. 3. Artikel 5, inleidende zin en 1e, van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt :

« Artikel 5. — Om de erkenning te bekomen moeten de nationale beroepsfederaties, volgens door de Koning te bepalen modaliteiten, doen blijken :

» 1e dat hun werking uitsluitend de studering, de bescherming en de bevordering van de professionele, economische, sociale en morele belangen tot doel heeft van een beroep of van een groep van beroepen. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Artikel 8, inleidende zin en 1e, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Artikel 8. — Om voor erkenning in aanmerking te komen, moeten de nationale interprofessionele federaties, volgens door de Koning te bepalen regelen, doen blijken :

» 1e dat hun werking uitsluitend en zonder onderscheid van beroep de studering, de bescherming en de bevordering van de professionele, economische, sociale en morele belangen tot doel heeft, hetzij van de bedrijfshoofden uit het ambachtswezen, de kleine en middelgrote handel en de kleine en middelgrote nijverheid, hetzij van personen die een vrij of een ander zelfstandig intellectueel beroep uitoefenen. »

Art. 4. L'article 8, phrase liminaire et 1e, de la même loi est remplacé comme suit :

« Article 8. — Pour bénéficier de l'agrément, les fédérations nationales interprofessionnelles doivent justifier, selon les modalités à déterminer par le Roi :

» 1e quelles fonctionnent exclusivement pour l'étude, la protection et le développement, sans distinction de professions, des intérêts professionnels, économiques, sociaux et moraux, soit des chef d'entre-

prise de l'artisanat, du petit et moyen commerce et de la petite et moyenne industrie, soit des personnes qui exercent une profession libérale ou une autre profession intellectuelle indépendante. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. L'article 8, 5e, de la même loi est remplacé comme suit :

« 5e qu'elles comptent comme membres, affiliés directement ou par l'intermédiaire d'une autre association interprofessionnelle non agréée distinctement comme telle, soit au moins cinq mille, chefs d'entreprise de l'artisanat, du petit et moyen commerce et de la petite et moyenne industrie, soit au moins cinq cents personnes exerçant une profession libérale ou une autre profession intellectuelle indépendante.

» 6e qu'elles satisfont aux conditions fixées par le Roi en ce qui concerne leur représentativité et la durée pendant laquelle elles doivent avoir fonctionné. »

Art. 5. Artikel 8, 5e, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« 5e dat zij als leden die rechtstreeks of via een andere, niet als zodanig afzonderlijk erkende interprofessionele vereniging aangesloten zijn, hetzij ten minste vijfduizend bedrijfshoofden uit het ambachtswezen, de kleine en middelgrote handel en de kleine en middelgrote nijverheid, hetzij ten minste vijfhonderd beoefenaars van een vrije of een ander zelfstandig intellectueel beroep tellen.

» 6e dat zij voldoen aan de voorwaarden, door de Koning vastgesteld met betrekking tot hun representativiteit en tot de tijd dat zij gewerkt moeten hebben. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. In de artikelen 10, 11, 13 en 15 van de wet van 6 maart 1964 tot organisatie van de Middenstand, gewijzigd bij de wet van 21 december 1970, worden de woorden « kleine nijverheid » vervangen door de woorden « kleine en middelgrote nijverheid ».

Art. 6. Aux articles 10, 11, 13 et 15 de la loi du 6 mars 1964 portant organisation des Classes moyennes, modifiée par la loi du 21 décembre 1970, les mots « petite industrie » sont remplacés par les mots « petite et moyenne industrie ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. L'article 12 de la même loi est remplacé comme suit :

« Article 12. — Les bureaux interfédéraux ont pour mission d'émettre, d'initiative ou à la demande d'un ministre ou du Conseil supérieur, des avis et propositions sur les problèmes intéressant plus particulièrement la profession ou le groupe de professions qu'ils représentent.

» Les avis et propositions des bureaux interfédéraux destinés à un ministre sont soumis au Conseil supérieur, qui les transmet, avec ses observations, au ministre intéressé. »

Art. 7. Artikel 12 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Artikel 12. — De interfederaal bureaus hebben tot opdracht, op eigen initiatief of op aanvraag van een minister of van de Hoge Raad, adviezen te geven en voorstellen te doen omtrent problemen die in het bijzonder met het beroep of de groep van beroepen die zij vertegenwoordigen verband houden.

» De adviezen en voorstellen van de interfederaal bureaus die voor een minister bestemd zijn, worden voorgeleid aan de Hoge Raad, die ze met zijn opmerkingen aan de betrokken minister toezendt. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Artikel 14, § 1, 1e en 2e, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« 1e dat hun werking uitsluitend de bestudering, de bescherming en de bevordering van de professionele, economische, sociale en morele belangen tot doel heeft van een beroep of van een groep van beroepen.

» 2e dat zij, luidens hun statuten, hun activiteiten beperken tot de provincie waar de Kamer van ambachten en neringen is gevestigd en daarin ten minste één van de administratieve arrondissementen van de provincie effectief betrekken. »

Art. 8. L'article 14, § 1e, 1e et 2e, de la même loi est remplacé comme suit :

« 1e qu'elles fonctionnent exclusivement pour l'étude, la protection et le développement des intérêts professionnels, économiques, sociaux et moraux d'une profession ou d'un groupe de professions.

» 2e qu'aux termes de leurs statuts, leur activité est circonscrite à la province où est située la Chambre des métiers et négocios, tout en s'étendant effectivement à au moins un des arrondissements administratifs de province. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. L'article 14, § 2, de la même loi est remplacé comme suit :

« § 2. Sont admises à désigner des représentants dans la Chambre des métiers et négocios compétente pour la province de leur siège social, les associations constituées entre artisans et commerçants, dont la mission et l'activité exclusives consistent à favoriser, sur le plan provincial ou régional, la promotion des intérêts économiques ou sociaux de leurs membres tels que l'acquisition de marchandises ou d'outillage; la vente, l'exposition ou l'exportation de leurs produits; la production en commun de ces produits; l'organisation du crédit et des assurances; la diffusion de l'enseignement technique et économique; l'organisation de la formation et du perfectionnement professionnels; la prévoyance sociale. »

Art. 9. Artikel 14, § 2, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« § 2. Worden toegelaten om vertegenwoordigers aan te wijzen voor de provincie waar zij hun maatschappelijk zetel hebben, de verenigingen gevormd tussen ambachtslieden en handelaars, waarvan de taak en de activiteit uitsluitend bestaat, op het provinciale of regionale vlak, de economische of sociale belangen van hun leden te bevorderen, zoals de aankoop van waren en gereedschap, de verkoop, de tentoonstelling of de uitvoer van hun produkten, de gemeenschappelijke voortbrengst van die produkten; de krediet- en verzekeringsorganisaties; het verspreiden van het technisch of economisch onderwijs; de organisatie van beroepsopleiding en -vorming, de sociale voorzorg.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Artikel 14, § 4, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« § 4. Alleen de afgevaardigden van de in § 1 bedoelde federaties nemen deel aan de aanwijzing van de werkende en plaatsvervangende leden van de Hoge Raad te verkiezen door de Kamers van ambachten en neringen. »

Art. 10. L'article 14, § 4, de la même loi est remplacé comme suit :

« § 4. Seuls les délégués des fédérations visées au § 1e participent à la désignation des membres effectifs et suppléants du Conseil supérieur à élire par les Chambres des métiers et négocios. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. L'article 16 de la même loi est remplacé comme suit :

« Article 16. — Le Conseil supérieur des Classes moyennes et les bureaux interfédéraux exercent leur mission sans préjudice des compétences attribuées par la loi aux ordres et conseils de discipline professionnels. »

Art. 11. Artikel 16 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Artikel 16. — De Hoge Raad voor de Middenstand en de interfederaal bureaus vervullen hun taak onverminderd aan de orden en tuchtraden bij de wet toegekende bevoegdheden. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. Artikel 17 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Artikel 17. — § 1. De Koning bepaalt het aantal leden van de Hoge Raad voor de Middenstand, hun verdeling tussen de professionele en interprofessionele secties, de verdeling van de professionele secties tussen de verschillende interfederaal bureaus en de Kamers van ambachten en neringen, en de verdeling van de interprofessionele secties tussen de twee soorten van erkende federaties waaruit zij bestaat.

» Ten minste 15 pct. van de leden van de Hoge Raad moeten afgevaardigden zijn van de erkende representatieve federaties van de vrije en andere zelfstandige intellectuele beroepen. De afgevaardigden van deze federaties worden in gelijken getale verdeeld tussen de professionele en interprofessionele secties.

» De leden van de verschillende vergaderingen mogen zich laten bijstaan door deskundigen met het akkoord van het bureau van de vergadering.

» § 2. Voor de vorming van de interprofessionele sectie van de Hoge Raad voor de Middenstand wordt het aantal leden aan te wijzen door iedere erkende interprofessionele federatie vastgesteld naar gelang van het ledental van die federaties. »

Art. 12. L'article 17 de la même loi est remplacé comme suit :

« Article 17. — § 1er. Le Roi détermine le nombre de membres du Conseil supérieur des Classes moyennes, leur répartition entre les sections professionnelle et interprofessionnelle, la répartition de la section professionnelle entre les différents bureaux interfédéraux et Chambres des métiers et négociés, et la répartition de la section interprofessionnelle entre les deux types de fédérations agréées qui la composent.

» Au moins 15 p.c. des membres du Conseil supérieur doivent être délégués des fédérations agréées représentatives des professions libérales et des autres professions intellectuelles indépendantes. Les délégués de ces fédérations sont répartis en nombre égal entre les sections professionnelle et interprofessionnelle.

» Les membres des diverses assemblées peuvent se faire assister d'experts avec l'accord du bureau de l'assemblée.

» § 2. Pour la constitution de la section interprofessionnelle du Conseil supérieur des Classes moyennes, le nombre de membres à désigner par chaque fédération interprofessionnelle agréée est fixé au prorata du nombre de membres de ces fédérations. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. A l'article 19 de la même loi, le § 3 devient le § 4, et le texte suivant est inséré au titre du § 3 :

« § 3. Sont de droit membres de l'une au moins des commissions visées aux §§ 1er et 2, les membres suppléants du Conseil supérieur désignés par les bureaux interfédéraux et par les Chambres des métiers et négociés, ainsi qu'un délégué de chaque fédération interprofessionnelle agréée qui, par application de l'article 17, § 2, n'a pu obtenir de représentation au Conseil supérieur. »

Art. 13. § 3 van artikel 19 van dezelfde wet wordt § 4, en volgende tekst wordt ingelast als § 3 :

« § 3. Zijn van rechtswege lid van ten minste één van de commissies bedoeld bij de §§ 1 en 2, de plaatsvervangende leden van de Hoge Raad aangewezen door de interfedrale bureaus en door de Kamers van ambachten in neringen, evenals een afgavaardigde van iedere erkende nationale interprofessionele federatie, die met toepassing van artikel 17, § 2, geen vertegenwoordiging heeft gekomen in de Hoge Raad. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. Artikel 20, eerste lid, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Artikel 20. — De Hoge Raad voor de Middenstand stelt een huishoudelijk reglement op dat ter goedkeuring aan de Koning wordt voorgelegd. »

Art. 14. L'article 20, premier alinéa, de la même loi, est remplacé comme suit :

« Article 20. — Le Conseil supérieur des Classes moyennes élaboré un règlement d'ordre intérieur qui est soumis au Roi pour approbation. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. L'article 20, troisième alinéa, de la même loi est remplacé comme suit :

« Lorsque le Conseil supérieur des Classes moyennes est appelé à émettre un avis sur une requête introduite par une fédération nationale professionnelle ou interprofessionnelle, celle-ci peut, ainsi que toute autre fédération nationale qui répond aux conditions d'agrément prescrites par la présente loi, exposer verbalement son opinion en la matière. »

Art. 15. Artikel 20, derde lid, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Wanneer de Hoge Raad voor de Middenstand een advies moet verstrekken over een verzoekschrift ingediend door een nationale professionele of interprofessionele federatie, mag deze, evenals elke andere nationale federatie die beantwoordt aan de voorwaarden tot erkenning voorgeschreven door deze wet, mondeling haar standpunt ter zake uiteenzetten. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 16. Artikel 21 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Artikel 21. — De Hoge Raad voor de Middenstand wordt beheerd door een bureau samengesteld, benevens de voorzitter, uit twee ondervoorzitters en zes bijzitters, verkozen in gelijk aantal uit de respectieve leden van de professionele en interprofessionele secties. Zij zijn respectievelijk voorzitter en bijzitters van hun sectie. Beide secties vergaderen afzonderlijk voor deze verkiezingen, elk onder het voorzitterschap van hun ouderdomsdeken.

» Bij deze verkiezingen wordt zorg gedragen dat :

» 1^e in de professionele sectie, de ondervoorzitter en de drie bijzitters zo verkozen worden dat de twee groepen van interfedrale bureaus die representatief zijn respectievelijk voor de beroepen uit het ambachtswezen, de kleine en middelgrote handel en de kleine en middelgrote nijverheid, en voor de vrije en andere zelfstandige intellectuele beroepen, en de groep van de Kamers van ambachten en neringen elk tenminste door één lid vertegenwoordigd zijn;

» 2e in de interprofessionele sectie, de ondervoorzitter en de drie bijzitters zo verkozen worden dat ten minste één van de mandaten wordt toegewezen aan een afgavaardigde van de interprofessionele federaties die representatief zijn voor de vrije en de andere zelfstandige intellectuele beroepen.

» Deze verkiezingen geschieden bij geheime stemming en bij volstrekte meerderheid der geldige stemmen, zonder rekening te houden met de onthoudingen. Indien die meerderheid niet wordt bereikt bij de eerste stemming geschiedt zij bij betrekkelijke meerderheid. In geval van staking van stemmen bij de tweede ronde wordt de voorkeur gegeven aan de oudste kandidaat. »

Art. 16. L'article 21 de la même loi est remplacé comme suit :

« Article 21. — Le Conseil supérieur est géré par un bureau composé, outre le président, de deux vice-présidents et de six assesseurs, élus en nombre égal parmi les membres respectifs des sections professionnelles et interprofessionnelles. Ils sont respectivement président et assesseurs de leur section. Les deux sections se réunissent séparément pour ces élections, chacune sous la présidence de son doyen d'âge.

» Lors de ces élections, il est veillé à ce que :

» 1e dans la section professionnelle, le vice-président et les trois assesseurs soient élus de telle façon que les deux groupes de bureaux interfédéraux représentatifs, respectivement, des professions relevant de l'artisanat, du petit et moyen commerce et de la petite et moyenne industrie, et des professions libérales et autres professions intellectuelles indépendantes, ainsi que le groupe des Chambres des métiers et négociés soient représentés chacun par au moins un membre;

» 2e dans la section interprofessionnelle, le vice-président et les trois assesseurs soient élus de telle façon qu'au moins un des mandats soit réservé à un représentant des fédérations interprofessionnelles représentatives des professions libérales et des autres professions intellectuelles indépendantes.

» Ces élections ont lieu au scrutin secret et à la majorité absolue des suffrages valables, sans tenir compte des abstentions. Si cette majorité n'est pas atteinte au premier tour de scrutin, elles ont lieu à la majorité relative. En cas de parité des voix au deuxième tour, la préférence est donnée au candidat le plus âgé. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 17. L'article 22 de la même loi est remplacé comme suit :

« Artikel 22. — Het bureau van de Hoge Raad voor de Middenstand is gemachtigd het Economisch en Sociaal Instituut te verzoeken over te gaan tot alle studies en enquêtes in verband met zijn werkzaamheden. Deze studies en enquêtes worden uitgevoerd zonder kosten. »

Art. 17. Artikel 22 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Artikel 22. — Het bureau van de Hoge Raad voor de Middenstand is gemachtigd het Economisch en Sociaal Instituut te verzoeken over te gaan tot alle studies en enquêtes in verband met zijn werkzaamheden. Deze studies en enquêtes worden uitgevoerd zonder kosten. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 18. Artikel 24 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Artikel 24. — Elk interfederaal bureau verkiest uit zijn midden een voorzitter en een ondervoorzitter die van rechtswege respectievelijk werkend lid en plaatsvervangend lid zijn van de Hoge Raad voor de Middenstand. »

Art. 18. L'article 24 de la même loi est remplacé comme suit :

« Article 24. — Chaque bureau interfédéral élit en son sein un président et un vice-président qui sont, de droit, respectivement mem-

bre effectif et membre suppléant du Conseil supérieur des Classes moyennes. »

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 19. L'article 29 de la même loi est remplacé comme suit :

« Article 29. — Tous les mandats au sein du Conseil supérieur des Classes moyennes, des bureaux interfédéraux et des Chambres des métiers et négociés sont conférés pour une durée de six ans. Aucun mandat ne pourra être conféré ou prorogé pour un terme excédant celui des mandats conférés lors du renouvellement de l'organe.

» Tous les mandats sont renouvelables.

» Un membre élu en remplacement d'un membre démissionnaire ou décédé achève le mandat de son prédécesseur.

» En cas de démission ou de décès d'un membre effectif du Conseil supérieur, son suppléant achève son mandat. Un nouveau suppléant est désigné suivant les modalités prescrites pour les désignations lors du renouvellement du Conseil. »

Art. 19. Artikel 29 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« Artikel 29. — Alle mandaten in de Hoge Raad voor de Middenstand, de interfederale bureaus en de Kamers voor ambachten en nerlingen gelden voor zes jaar. Geen enkel mandaat mag worden toegekend of verlengd voor een langere termijn dan die van de mandaten toegekend bij de hernieuwing van het orgaan.

» Alle mandaten kunnen hernieuwd worden.

» Een lid dat ter vervanging van een ontslagenmeden of overleden lid verkoren is, voleindigt het mandaat van zijn voorganger.

» Bij ontslag of overlijden van een werkend lid van de Hoge Raad, voleindigt zijn plaatsvervanger het mandaat. Een nieuwe plaatsvervanger wordt aangewezen volgens de modaliteiten voorgeschreven voor de aanstellingen bij de hernieuwing van de Raad. »

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 20. In artikel 3, § 4, eerste lid, van de wet van 15 december 1970 op de uitoefening van beroepswerkzaamheden in de kleine en middelgrote handels- en ambachtskredietondernemingen, worden de woorden « de Nationale Professionele Kamer en de Nationale Interprofessionele Kamer » vervangen door de woorden « het Interfederal bureau, waartoe de verzoekende federatie behoort ».

Art. 20. A l'article 3, § 4, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1970 sur l'exercice des activités professionnelles dans les petites et moyennes entreprises du commerce et de l'artisanat, les mots « les Chambres nationales professionnelle et interprofessionnelle » sont remplacés par les mots « le bureau interfédéral dont relève la fédération requérante ».

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 21. Le Roi peut coordonner les dispositions de la loi du 6 mars 1964 portant organisation des Classes moyennes et les dispositions qui les auraient expressément ou implicitement modifiées au moment où la coordination sera établie.

A cette fin, Il peut, dans la coordination :

1° modifier l'ordre, le numérotage et, en général, la présentation des dispositions à coordonner;

2° modifier les références qui seraient contenues dans les dispositions à coordonner et les mettre en concordance avec le numérotage nouveau;

3° sans porter atteinte aux principes inscrits dans les dispositions à coordonner, en modifier la rédaction en vue d'assurer leur concordance et d'en unifier la terminologie.

La coordination portera l'intitulé suivant : « Lois relatives à l'organisation des Classes moyennes, coordonnées le... ».

Art. 21. De Koning kan de bepalingen van de wet van 6 maart 1964 tot organisatie van de Middenstand coördineren met de bepalingen die deze wet, op het tijdstip van de coördinatie, uitdrukkelijk of impliciet gewijzigd hebben.

Te dien einde kan Hij, in de coördinatie :

1° de volgorde, de nummering van de te coördineren bepalingen en, in het algemeen, de teksten naar de vorm wijzigen;

2° de verwijzingen in de te coördineren bepalingen vernummeren in overeenstemming met de nieuwe nummering;

3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen in de te coördineren bepalingen vervat, de redactie van die bepalingen wijzigen met het oog op hun overeenstemming en de eenheid in de terminologie.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen : « Wetten betreffende de organisatie van de Middenstand, gecoördineerd op... ».

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 22. De artikelen 4, 6, 7 en 9 van de wet van 6 maart 1964 tot organisatie van de Middenstand, gewijzigd bij de wet van 21 decembre 1970, worden opgeheven.

Art. 22. Les articles 4, 6, 7 et 9 de la loi du 6 mars 1964 portant organisation des Classes moyennes, modifiée par la loi du 21 décembre 1970, sont abrogés.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 23. Le Roi fixe la date de l'entrée en vigueur de la présente loi. Toutefois, les dispositions existantes restent d'application jusqu'à la date où les organes auront été installés conformément aux dispositions de la nouvelle loi.

Art. 23. De Koning bepaalt de datum waarop deze wet in werking treedt.

De bestaande bepalingen blijven echter van toepassing tot de dag waarop de organen overeenkomstig de voorzieningen van de nieuwe wet zijn geïnstalleerd.

— Adopté.
Aangenomen.

Le vote nominatif sur l'ensemble de ce projet de loi aura lieu au cours de cette séance.

De naamstemming over het geheel van dit wetsontwerp zal in de loop van deze vergadering plaats hebben.

PROPOSITION DE RESOLUTION (MM. VERHAEGEN ET PARISIS)
HABILITANT LE CONSEIL CULTUREL DE LA COMMUNAUTE CULTURELLE FRANÇAISE A ADOPTEER LE PROJET DE DECRET ORGANISANT LES SERVICES PUBLICS DE LA LECTURE ET DES BIBLIOTHEQUES PUBLIQUES, ET HABILITANT LE « CULTUURRAAD VOOR DE NEDERLANDSE CULTUURGE-MEENSCHAP » A ADOPTEER UN PROJET DE DECRET CONCERNANT LES BIBLIOTHEQUES PUBLIQUES DE LANGUE NEERLANDAISE

Discussion

VOORSTEL VAN RESOLUTIE (DE HEREN VERHAEGEN EN PARISIS) WAARBIJ DE CULTUURRAAD VOOR DE NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP ERTOE GEMACHTIGD WORDT HET ONTWERF VAN DECREET BETREFFENDE HET NEDERLANDSTALIGE OPENBARE BIBLIOTHEEKWERK AAN TE NEMEN, EN DE « CONSEIL CULTUREL DE LA COMMUNAUTE CULTURELLE FRANÇAISE » ERTOE GEMACHTIGD WORDT HET ONTWERF VAN DECREET HOUDENDE ORGANISATIE VAN DE OPENBARE LECTUR- EN BIBLIOTHEEKVOORZIENING AAN TE NEMEN

Besprekking

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la discussion générale de la proposition de résolution (MM. Verhaegen et Parisis) habilitant le Conseil culturel de la Communauté culturelle française à adopter le projet de décret organisant les services publics de la lecture et des bibliothèques publiques, et habilitant le « Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap » à adopter un projet de décret concernant les bibliothèques publiques de langue néerlandaise.

Dames en Heren, aan de orde is de besprekking van het voorstel van resolutie (deheren Verhaegen en Parisis) waarbij de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap ertoe gemachtigd wordt het ontwerp van decreet betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk aan te nemen, en de « Conseil culturel de la Communauté culturelle française » ertoe gemachtigd wordt het ontwerp van decreet houdende organisatie van de openbare lectur- en bibliotheekvoorziening aan te nemen.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer De Beul (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, geachte collega's, het voorstel van resolutie ingediend door de heren Verhaegen en Parisis, waarbij de Cultuurraden van de Nederlandse en Franse Cultuurgemeenschappen ertoe gemachtigd worden het ontwerp van decreet betreffende het openbare bibliotheekwerk aan te nemen, getuigt van de onmacht van deze Regering en bewijst andermaal hoe uitgehouden de culturele autonomie feitelijk wel is. Voor welke toestand staan wij? De Grondwet, zoals zij gewij-

zijd werd in 1970, heeft de culturele aangelegenheden overgedragen aan de exclusieve bevoegdheid van de Cultuurraden.

De wet van 21 juli 1971, betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden, heeft in artikel 2 de culturele aangelegenheden zeer duidelijk omschreven en tevens vastgesteld dat de bevoegdheid van de Cultuurraad om de culturele aangelegenheden te regelen, het recht omvat decreten betreffende de infrastructuur te nemen.

De wetgever van 1971 heeft ongetwijfeld gewild dat de Cultuurraad zijn bevoegdheden reëel zou kunnen uitoefenen, wat onder meer inhoudt dat per decreet aan de ondergeschikte besturen, zoals provincies en gemeenten, zekere verplichtingen zouden kunnen worden opgelegd, zoals dit voorheen trouwens door het Nationale Parlement gebeurde, toen dit voor de betrokken materies nog bevoegd was.

Naar aanleiding van een advies over de decreten betreffende het openbaar bibliotheekwerk, heeft de Raad van State, in 1972, deze evidentie verworpen en gesteld dat het opleggen van financiële verplichtingen aan gemeenten en provincies niet tot de bevoegdheid van de Cultuurraden behoort.

De Raad van State erkende evenwel dat het opleggen van voormelde verplichtingen aan gemeenten en provincies weldegelijk een bestanddeel kon zijn van het beleid dat de Cultuurraden wensten te voeren en suggererde daarom, in artikel 22 van de wet van 3 juli 1971, een algemene bepaling in te voegen, luidend als volgt : « 3º de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten of de gemeenten met taken te belasten of de Koning te machtigen dit te doen ».

Ten einde iedere verdere bewijstelling te vermijden, was het van toen af aan duidelijk dat de suggestie van de Raad van State diende te worden opgevolgd. Iedereen keek dan ook met spanning uit naar een regeringsontwerp terzake. Dit kwam er evenwel niet.

Het wachten moe, heb ik dan zelf op 10 juli 1974 een wetsvoorstel ingediend om de wet van 3 juli 1971 aan te vullen, zoals de Raad van State het bedoelde. Eenzelfde initiatief werd tegelijkertijd genomen door senator Maurits Vanhaegendoren. Mijn wetsvoorstel werd in overweging genomen en verzonden naar de Commissie voor Binnenlandse Zaken.

Ondanks schriftelijk aandrangen bij de voorzitter van deze commissie, met name op 27 mei 1975 en op 8 december 1975, werd mijn voorstel niet op de agenda opgenomen.

De regering en haar meerderheid bleken niet bereid de aangelegenhed wettelijk te regelen, zodat de bevoegdheid van de Cultuurraden om verplichtingen aan de ondergeschikte besturen op te leggen eens en voor goed onbetwistbaar zou worden vastgelegd.

Wel was men bereid de kwestie te regelen alleen voor het dekreet van het openbare bibliotheekwerk en dit dan door het stemmen van een resolutie op basis van artikel 11 van de wet van 3 juli 1971, houdende indeling van de Wetgevende Kamers in taalgroepen en houdende diverse bepalingen betreffende de Cultuurraden van de beide cultuurgeenschappen.

Dit artikel 11 stipuleert dat wanneer een dekreet de bevoegdheid van de Cultuurraden te buiten gaat de bewuste bepalingen slechts na het stemmen van een besluit of resolutie in de beide Wetgevende Kamers, door de betrokken Cultuurraden kan worden aangenomen. Het toepassen van artikel 11 van de wet van 3 juli 1971 is bijzonder gevaarlijk ten eerste omdat men daardoor uitdrukkelijk erkent dat de Cultuurraad zijn bevoegdheid te buiten gaat (wat grondwettelijk niet het geval is).

Ten tweede omdat men deze procedure telkens zal moeten herhalen voor ieder decreet dat ook maar enige bepaling inhoudt waarbij teken, financiële verplichtingen en dergelijke aan de provincies of gemeenten worden opgelegd. Voorbeelden van dergelijke dekreten zijn legio, vooral wanneer het gaat om de sector van het cultureel patrimonium, bijvoorbeeld het bibliotheekwerk, waarmee wij op dit ogenblik worden geconfronteerd, de kleine musea, de monumentenzorg enz., maar ook bijvoorbeeld voor decreten betreffende de bevoegdheid van het plaatselijk jeugdwerk en dergelijke.

Telkens dus zullen de Cultuurraden het fiat van de nationale wetgever moeten vragen om decreten in die zin te stemmen. Dit komt erop neer dat de Cultuurraden onder de regelrechte voogdij worden geplaatst van het nationale parlement. Met andere woorden, van de culturele autonomie is geen sprake meer.

Het hanteren van resoluties, op basis van artikel 11 van de wet van 3 juli 1971, is het direct erkennen van de voogdij van het nationale parlement. Dit is een regelrechte kaakslag voor al degenen die jarenlang voor de culturele autonomie hebben gevchten. Het is gewoonweg beschamend dat de regering en haar meerderheid deze weg opgaan in plaats van door een kleine wetswijziging, met gewone meerderheid te stemmen, deze onder curatale stelling te vermijden.

Bovendien moet erop gewezen worden dat het hanteren van een resolutie per decreet onvermijdelijk inhoudt dat de grond van de

zaak, de feitelijke draagwijdte van het decreet zelf, een belangrijke rol kan spelen bij het bepalen van de houding van de onderscheiden parlementsfracties zowel aan de Waalse als aan de Vlaamse zijde. Een dergelijke resolutie kan worden tegengehouden door één gemeenschap « en bloc », terwijl anderzijds de partijpolitieke tegenstellingen een beslissende factor kunnen zijn om te bepalen of een resolutie al dan niet wordt gestemd.

Het is derhalve duidelijk dat wij met de voorliggende resolutie betreffende het openbaar bibliotheekwerk wel weten welke beschameende calvarietocht men ons vraagt te beginnen, maar dat wij nog niet volledig kunnen voorzien waarheen deze « spelerei » om uitwendelijk zal leiden.

Wij vragen dan ook dat dit voorstel van resolutie zou worden ingetrokken en dat de Commissie van Binnenlandse Zaken onmiddellijk het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 3 juli 1971 in behandeling zou nemen. (*Applaus bij de Volksunie.*)

De heer Voorzitter. — De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer Van Elewyck (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Dames en Heren, het voorstel van resolutie dat wij op dit ogenblik bespreken werd ingediend door de heren Verhaegen en Parisis. Uit de memorie van toelichting citeer ik dat het werd ingediend « omdat de goedkeuring van een wijziging van de wet van 3 juli 1971 een landelijke procedure is, die de goedkeuring van de dekreten op lange baan zou kunnen schuiven ».

Ik moet u zeggen dat ik deze zin tweemaal heb herlezen.

Inderdaad, op 10 juli 1974 dus zeven maanden vóór het verslag over het ontwerp-decreet werd neergelegd in de Nederlandse Cultuurraad, heeft collega De Beul een wetsvoorstel ingediend — daarnet heeft hij dit nog in herinnering gebracht — om de wet van 3 juli 1971 aan te vullen.

Dit voorstel werd nooit in de commissie besproken. Dit is opnieuw een bewijs, ménen wij, dat de regering wel degelijk druk uitoefent op de werkzaamheden in meerdere van de commissies, wat er dienaangaande gisteren in de vooravond ook over verklaard is, want het is steeds moeizaam een aangelegenheid in de Commissie voor de Cultuur van de Kamer aan de agenda en in besprekking te krijgen, meestal omdat de regering vraagt de besprekking van deze materies te verdragen. (*Gesprekken op de banken van de regering.*)

Wij zullen een ogenblik wachten, want de regering schijnt ook voor dit probleem niet veel belangstelling aan de dag te leggen.

Excus, Mevrouw de Minister, dat wij uw gesprek hebben moeten onderbreken.

In elk geval is de resolutie, zoals zij hier wordt voorgesteld, veel gevraaglijker dan het wetsvoorstel van de heer De Beul. In deze materie ontstaat aldus een nieuwe procedure, waarvoor in het parlement geen ervaring bestaat, een nieuwe procedure helemaal afhankelijk van de toevallige meerderheden die in Kamer en Senaat zouden bestaan. Dat is een procedure die wij niet kennen en niet willen aanvaarden.

Het gevolg van deze « resolutie » zal zijn, dat de C.V.P., gesteund door de P.V.V., aan de provincies en gemeenten zal opleggen de bestaande vrije bibliotheken te subsidiëren in werkingstoelagen — terwijl het Rijk de weddeelogen en de uitrustingstoelagen moet betalen.

Die verplichting tot subsidiëring brengt normaal de toepassing mede van de Cultuurpactwet.

Volgens de huidige regering is dat wel het geval voor de bibliotheken georganiseerd door de openbare besturen, achter niet door de « vrije » bibliotheken.

Dit betekent dat voor de bibliotheken, georganiseerd door anderen dan de openbare besturen, dezen die niet de katholieke overtuiging zijn toegegaan, daar geen medebeslissingsrecht zullen krijgen, terwijl zij voor de katholieke bibliotheken niet alleen mogen, maar moeten betalen. Voor het overige hebben zij absoluut niets te zeggen.

Met andere woorden : de vrije sector wil wel mee beslissen over de andere bibliotheken (zelfs over het feit of er al dan niet nieuwe filialen mogen geopend worden !) maar weigert de toepassing van de Cultuurpactwet voor haar eigen instellingen.

Wij kunnen dit in geen geval aanvaarden. Dat is de reden waarom wij een amendement hebben ingediend ertoe strekkende de machting aan de Cultuurraad verleend, te beperken tot de bibliotheken opgericht en beheerd door de openbare sector.

Zal het ons benieuwen hoe de collega's, behorend tot de P.V.V., de Volksunie en zelfs de C.V.P., die verklaren « pluralistisch » te zijn, op dit amendement zullen reageren. (*Applaus op de banken van de Socialistische Partij.*)

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Verhaegen.

De heer Verhaegen (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, Dames en Heren, ik wens bij deze resolutie slechts kort tussen te komen om de essentie ervan aan uw aandacht voor te leggen.

Welke is de oorsprong van deze resolutie ? De oorsprong is een grondwettelijk probleem. Wij hebben momenteel een wet van 17 oktober 1921 op de openbare bibliotheken, de zogenaamde wet Destréé, die ongetwijfeld zijn nut heeft gehad en enorm heeft bijgedragen tot de volkslectuur en de uitbouw van de bibliotheken.

Maar, het is duidelijk dat sedert 1921 en nu, er een evolutie heeft plaatsgehad zodat wij nieuwe mogelijkheden moeten creëren voor de uitbouw van een belangrijk deel van de cultuur ook op een dorp, een gemeente, een stad.

Men heeft langdurig gesproken over de decreten die door de regering werden neergelegd. Deze besprekkingen vonden plaats in de Commissie voor het Cultureel Patrimonium van de Nederlandse Cultuurraad en in de gelijkaardige Commissie van de Franse Cultuurraad.

Nochtans heeft de Raad van State zowel voor de Nederlandstalige als de Franstalige decreten een omstandig advies uitgebracht waarbij werd gewezen op drie belangrijke moeilijkheden om deze decreten tot stand te laten komen. U vindt dit uitoerig in de Memorie van Toelichting van het voorstel. Ook vindt u een uitgebreide toelichting in het verslag dat gevoegd is bij deze resolutie.

Nochtans zou ik de aandacht van de leden van het Parlement willen vestigen op het feit dat de Raad van State zelf in zijn advies heeft gezegd : « Het opleggen van financiële verplichtingen aan gemeenten en provincies kan en belangrijk bestanddeel zijn van het beleid dat de Cultuurraden wensen te voeren ». De Raad van State voelde zelf aan hoe belangrijk het zou zijn wanneer wij deze materie naar de Cultuurraden zouden kunnen toespelen.

Er zijn twee mogelijkheden. Er is het voorstel van collega De Beul om artikel 22 te wijzigen, aan te vullen. Ons bezwaar hiertegen is dat dit aanleiding geeft tot een langdurige procedure, procedure die ook voor de andere wetsvoorstellingen gebruikelijk is. Ik wens hier niet verder op in te gaan.

De heer De Beul. — Een procedure die maar even lang zou duren als de voorgaande.

De heer Verhaegen. — Ik ga niet zeggen dat het niet mogelijk is. Wij hebben nog belangrijke wetsvoorstellingen door het parlement gekregen.

Ik ontken trouwens niet de waarde van de inhoud van het voorstel. Het is belangrijk dat wij op een bepaald ogenblik over deze materies zullen kunnen discussieren. Maar u kunt niet ontkennen dat daaraan belangrijke politieke discussies moeten voorafgaan.

Wat was het doel van mijn resolutie ? Om op basis van een wetsartikel het parlement toe te laten interpretatief een politieke beslissing te treffen over de bevoegdheden van de Cultuurraad zelf, hebben wij deze resolutie, op basis van artikel 11, ingediend. Zodoende wordt de mogelijkheid geboden om een dergelijk belangrijke materie, die essentieel behoort tot het culturbeleid, te bespreken daar waar ze thuis hoort, namelijk in de respectievelijke Cultuurraden. Ik discussieer hier niet over de inhoud van de decreten, wij gaan dat doen in respectievelijke Cultuurraden en deze besprekking zal dan misschien anders verlopen in de Nederlandstalige dan in de Franstalige Cultuurraad.

Wij wensen vandaag deze resolutie voor te leggen om grondwettelijk het recht te krijgen deze materie in de Cultuurraden te bespreken. Na de grondwetsherziening hoort deze materie niet thuis in de parlement maar wel in de Cultuurraden zelf. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De heer Voorzitter. — Mevrouw de Minister, wenst u het woord te nemen ?

Mevr. De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden. — Mijnheer de Voorzitter, ik zou kunnen tussenkomen in verband met het amendement van de heer Van Elewyck. Ik weet niet of u wenst dat ik de Kamer nu voorlicht over het feit dat de overheid dit amendement niet kan aanvaarden.

De heer Voorzitter. — Misschien ware het wenselijk dit nu te doen.

Mevr. De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw, Mijne Heren, het amendement van de heer Van Elewyck berust eigenlijk op een mogelijk misverstand tussen de betekenis van het woord « openbaar » in de zin van openbare lectuurvoorziening.

De voorgelegde resolutie door de Kamercommissie goedgekeurd voorziet in de subsidiëring van het openbaar bibliothekwezen. De

erkenningsvoorwaarden, in het ontwerpdecreet vastgesteld, bepalen het openbaar karakter van een bibliotheek. Zijn deze bibliotheken erkend door de overheid op grond van de erkenningsvoorwaarden, dan krijgen zij een openbaar karakter. De ondergeschikte overheden zijn ook verplicht te subsidiëren.

Dit was ook het systeem in de wet van 1921. In wezen verandert er niets aan de geest van de wet Destréé.

Er moet dus een duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen het openbaar karakter van de bibliotheek en de beheersvorm van dezelfde bibliotheek. Het openbaar karakter volgt uit de opdracht en niet uit de beheersvorm.

Het amendement van de heer Van Elewyck maakt de uitvoering van het decreet, zoals het gestemd is in de Commissie van de Cultuurraad, niet uitvoerbaar. Immers het ontwerp van decreet voorziet in de subsidiëring van bibliotheken die zowel door openbare besturen als door het particulier initiatief zijn georganiseerd. Wij kunnen in deze Kamer dus niet ingaan op de grond van de zaak, met name de subsidiëring van de openbare lectuurvoorziening. Hiervoor is deze instelling grondwettelijk niet meer bevoegd.

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Elewyck.

De heer Van Elewyck. — Mijnheer de Voorzitter, het verheugt ons natuurlijk dat de minister antwoordt op ons amendement nog vooraleer wij de kans hebben gekregen her toe te lichten of te verdedigen.

Ik zou toch aan de minister willen zeggen dat ons amendement poogt te voorkomen dat aan de gemeentebesturen en ook aan de provincies op een bepaald ogenblik de verplichting zou opgelegd worden om uitsluitend vrije bibliotheken te subsidiëren.

Vermits het aan het parlement toekomt om te zeggen dat de cultuurraden verplichtingen mogen opleggen, komt het ook aan het parlement toe om die verplichtingen eventueel te beperken, zowel wat de tijd als de materie betreft.

Het gaat hier, Mevrouw de Minister, om een voorstel van resolutie. Het is dus geen regeringsinitiatief. Vandaar dat ik mij daarstraks — en nu opnieuw — bijzonder richt tot de collega's van de P.V.V. en van de Volksunie om er hen op te wijzen dat indien zij dit voorstel van resolutie goedkeuren, dit meteen betekent dat er in het Vlaamse landsgedeelte een gewetensdwang kan ontstaan en dat men aan de gemeentebesturen verplichtingen kan opleggen die alleen katholieken ten goede komen.

Dat is het wat hier nu duidelijk verklaard werd.

De heer Voorzitter. — Mijnheer Van Elewyck, gij houdt uw voorstel tot wijziging van die twee paragrafen staande ?

De heer Van Elewyck. — Ja, Mijnheer de Voorzitter.

M. le Président. — La parole est à M. Parisis.

M. Parisis (à la tribune). — Monsieur le Président, Messieurs les Ministres, chers collègues, je souhaite pour ma part que le vote qui interviendra tout à l'heure ne soit pas un vote de majorité contre opposition.

Depuis plusieurs années, l'atmosphère de cette Chambre a été modifiée.

Nous ne connaissons plus dans nos affrontements des luttes aussi dures que par le passé comme ce fut le cas notamment sur les problèmes religieux, les questions confessionnelles, les questions de principe et d'idéologie.

Je demande à la Chambre, et à ce sujet je voudrais rendre l'opposition particulièrement attentive, de ne pas faire obstacle aux décisions que les Conseils culturels doivent prendre eux-mêmes en matière de subsidiatie.

Notre rôle n'est pas de nous y opposer.

Quant à l'application du décret éventuel par les Conseils culturels, nous savons qu'il est parfaitement possible d'établir des critères tout à fait normaux, nous savons que le souci de la diffusion des connaissances est chez nous primordial et que ce n'est pas seulement le monopole des pouvoirs publics.

Par conséquent, et je le répète, j'insiste pour que ce décret ne soit pas voté majorité contre opposition. (*Applaudissements sur les bancs du C.V.P. et du P.S.C.*)

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, voici le texte de cette résolution.

« Les Chambres législatives :

» Vu l'avis donné le 2 juin 1972 par le Conseil d'Etat, section de législation, première chambre, relatif à un projet de décret soumis par le Ministre de la Culture néerlandaise relatif aux bibliothèques publiques de langue néerlandaise;

» Vu l'avis donné le 6 juin 1972 par le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, relatif à un projet de décret sur les bibliothèques publiques, soumis par le Ministre de la Culture française;

» Attendu que le Conseil d'Etat est d'avis que diverses dispositions de ces projets excèdent la compétence des conseils culturels et appartiennent au domaine que la Constitution réserve au législateur national;

» Attendu que, d'autre part, le Conseil d'Etat reconnaît qu'imposer des obligations financières aux communes et aux provinces peut constituer un élément important de la politique que désirent mener les conseils culturels;

» Vu l'article 11 de la loi du 3 juillet 1971 relative à la répartition des membres des Chambres législatives en groupes linguistiques et portant diverses dispositions relatives aux conseils culturels de la communauté culturelle française et de la communauté culturelle néerlandaise;

» Attendu qu'il est souhaitable que les conseils culturels puissent voter les projets de décrets respectifs, y compris les dispositions visées par le Conseil d'Etat;

» Décident :

» 1° que le Conseil culturel de la Communauté culturelle française est habilité à adopter le projet de décret organisant les services publics de la lecture et des bibliothèques publiques déposé par le gouvernement (Doc. Conseil culturel n° 43/1 de 1974-1975);

» 2° que le Conseil culturel de la Communauté culturelle néerlandaise est habilité à adopter le projet de décret concernant les bibliothèques publiques de langue néerlandaise déposé par le gouvernement (Doc. Cultuurraad n° 119/1 de 1973-1974). »

Dames en Heren, zichier de tekst van die resolutie.

« De Wetgevende Kamers :

» Gelet op het advies dat op 2 juni 1972 door de Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, werd uitgebracht over een ontwerp van decreet betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk, ingediend door de Minister van Nederlandse Cultuur;

» Gelet op het advies dat op 6 juni 1972 door de Raad van State, afdeling wetgeving, tweed kamer, werd uitgebracht over een ontwerp van decreet betreffende het openbare bibliotheekwerk, ingediend door de Minister van Franse Cultuur;

» Overwegende dat de Raad van State van oordeel is dat sommige bepalingen uit die ontwerpen de cultuurraden het gebied doen betreden dat grondwettelijk voor de nationale wetgever is voorbehouden;

» Dat de Raad van State anderzijds erkent dat het opleggen aan gemeenten en provincies van financiële verplichtingen een belangrijk bestanddeel kan zijn van het beleid dat de cultuurraden wensen te voeren;

» Gelet op artikel 11 van de wet van 3 juli 1971 tot indeling van de leden van de Wetgevende Kamers in taalgroepen en houdende diverse bepalingen betreffende de Cultuurraden voor de Nederlandse Culturgemeenschap en voor de Franse Culturgemeenschap;

» Overwegende dat het wenselijk is dat de cultuurraden de respectieve ontwerpen van decreet, met inbegrip van de door de Raad van State bedoelde bepalingen, kunnen aannemen;

» Beslissen :

» 1° dat de cultuurraad voor de Nederlandse Culturgemeenschap gemachtigd is het door de regering ingediende ontwerp van decreet betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk (Stuk Cultuurraad n° 119/1, 1973-1974) aan te nemen;

» 2° dat de Cultuurraad voor de Franse Culturgemeenschap gemachtigd is het door de regering ingediende ontwerp van decreet houdende organisatie van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening (Stuk Conseil culturel n° 43/1, 1974-1975) aan te nemen ».

A cette proposition de résolution M. Van Elewyck propose un amendement libellé comme suit :

Bij dit voorstel van resolutie stelt de heer Van Elewyck een amendement voor luidende als volgt :

In fine de la proposition, modifier le 1° et le 2° comme suit :

« 1° que, en ce qui concerne les bibliothèques créées ou gérées par les administrations publiques, le Conseil culturel de la Communauté culturelle française est habilité à adopter le projet et décret concernant les bibliothèques publiques de langue néerlandaise déposé par le gouvernement (Doc. Cultuurraad n° 119/1 de 1973-1974);

» 2° que, en ce qui concerne les bibliothèques créées ou gérées par les administrations publiques, le Conseil culturel de la Communauté culturelle française est habilité à adopter le projet de décret

organisant les services publics de la lecture et des bibliothèques publiques déposé par le gouvernement (Doc. Conseil culturel n° 41/1 de 1974-1975) ».

In fine van het voorstel, het 1° en het 2° wijzigen als volgt :

« 1° dat, voor de bibliotheken opgericht of beheerd door de openbare besturen, de Cultuurraad voor de Nederlandse Culturgemeenschap gemachtigd is het door de regering ingediende ontwerp van decreet betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk (Stuk Cultuurraad nr 119/1, 1973-1974) aan te nemen;

» 2° dat, voor de bibliotheken opgericht of beheerd door de openbare besturen, de Cultuurraad voor de Franse Culturgemeenschap gemachtigd is het door de regering ingediende ontwerp van decreet houdende organisatie van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening (Stuk Conseil culturel n° 43/1, 1974-1975) aan te nemen. »

Le vote nominatif étant demandé et régulièrement appuyé, il y est procédé.

Daar de naamstemming wordt gevraagd en regelmatig is gesteund, wordt daartoe overgegaan.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'amendement de M. Van Elewyck à la proposition de résolution.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het amendement van de heer Van Elewyck bij het voorstel van resolutie.

179 membres y prennent part.

179 leden nemen er deel aan.

113 répondent non.

113 antwoorden neen.

63 répondent oui.

63 antwoorden ja.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben geen geantwoord :

MM. Anciaux, Babylon, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Briman, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'hæseleer (épse Van Renterghem), MM. Dhoore, Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysens, Goemans, Gol, Grafé, Grootjans, Hannote, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Leroux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Matheyssens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Paris, Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Raskin, L. Remacle, Rolin Jacquemyns, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Verberckmoes, Verhaegen, Vreven, Wijnen, Willems et Dequea.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boeykens, Mme Brenez, MM. Brouhon, Burgeon, W. Claes, Content, A. Cools, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degrove, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Gérald, Ghysbrecht, Gillet, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Mangelschots, Massart, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Mundeleer, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Outers, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Rouelle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Talbot, Temmerman, Tobback, Urbain, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Offelen, Verhasselt et Yllef.

Se sont abstenu :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Deruelles et Van Leemputten.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

De leden die zich onthouden hebben worden verzocht de reden van hun outhouding te laten kennen.

M. Deruelles. — J'ai pairé avec M. Levecq.

M. le Président. — Nous voterons tout à l'heure sur la proposition de résolution.

Wij zullen straks over de voorstel van resolutie stemmen.

VOTES SUR LES AMENDEMENTS ET ARTICLES RESERVES DU PROJET DE LOI CONCERNANT L'ORGANISATION DE L'ENSEIGNEMENT SUPERIEUR ET NOTAMMENT DES ENSEIGNEMENTS SUPERIEUR TECHNIQUE ET SUPERIEUR AGRICOLE DE TYPE LONG

STEMMINGEN OVER DE AANGEHOUDEN AMENDEMENTEN EN ARTIKelen VAN HET WETSONTWERP BETREFFende DE INRICHTING VAN HET HOGER ODERWIJS EN INZONDERHEID VAN HET TECHNISCH HOGER EN HET AGRA-RISCH HOGER ONDERWIJS VAN HET LANGE TYPE

M. le Président. — L'ordre du jour appelle les votes sur les amendements et articles réservés du projet de loi concernant l'organisation de l'enseignement supérieur et notamment des enseignements supérieur technique et supérieur agricole de type long (amendé par le Sénat).

Aan de orde zijn de stemmingen over de aangehouden amendementen en artikelen van het wetsontwerp betreffende de inrichting van het hoger onderwijs en inzonderheid van het technisch hoger en het agrarisch hoger onderwijs van het lange type (gewijzigd door de Senaat).

(Le texte des amendements et articles réservés figure aux Annales parlementaires du 8 février 1977.)

(De tekst van de aangehouden amendementen en artikelen verschijnt in de Parlementaire Handelingen van 8 februari 1977.)

Nous votons sur les amendements de M. Laridon à l'article 7.

Wij stemmen nu over de amendementen van de heer Laridon op artikel 7.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur les amendements de M. Laridon à l'article 7.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over de amendementen van de heer Laridon op artikel 7.

178 membres y prennent part.

178 leden nemen er deel aan.

118 répondent non.

118 antwoorden neen.

57 répondent oui.

57 antwoorden ja.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas et l'article 7 est adopté.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen en wordt artikel 7 aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anciaux, Barbeaux, Beauchier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann; Califice, Cantillon, A. Claes, Claeyns, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, M. De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), MM. Dhoore, Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Goemans, Gol, Graffé, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyssens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, M. Olivier, Otte, Parisis, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jasquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockels, Mme Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen Willems et Dequae.

Remacle, Rolin Jasquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockels, Mme Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen Willems et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens, (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, Burgeon, W. Claes, Content, A. Cools, B. Cools, Cudell, Danchutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Férier, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Nameche, Nols, Nyfels, Onkelinx, Outers, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Offelen, Verhasselt et Ylieff.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Deruelles et Urbain.

M. le Président. — Nous votons maintenant sur les amendements de M. Laridon à l'article 9.

Wij stemmen nu op de amendement van de heer Laridon op artikel 9.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur les amendements de M. Laridon à l'article 9.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming oved de amendementen van de heer Laridon op artikel 9.

176 membres y prennent part.

176 leden nemen er deel aan.

118 répondent non.

118 antwoorden neen.

55 répondent oui.

55 antwoorden ja.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas et l'article 9 est adopté.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen en artikel 9 wordt aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben geen geantwoord :

MM. Anciaux, Barbeaux, Beauchier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), MM. Dhoore, Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Goemans, Gol, Graffé, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyssens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, M. Olivier, Otte, Parisis, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jasquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockels, Mme Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen Willems et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Burgeon, W. Claes, Content, A. Cools, Cudell, Danchutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Férier, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Nameche, Nols, Nyfels, Onkelinx, Outers, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Offelen, Verhasselt et Ylieff.

brecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mathot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Oters, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobbyck, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Offelen, Verhasselt et Ylieff.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Deruelles et Urbain.

M. le Président. — A l'article 14, deux amendements ont été déposés par M. Laridon. Nous votons d'abord sur l'amendement modifiant cet article.

Op artikel 14, werden twee amendementen ingediend door de heer Laridon. Wij stemmen eerst over het amendement tot wijziging van dit artikel.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

174 membres y prennent part.

174 leden nemen er deel aan.

96 répondent oui.

96 antwoorden neen.

74 répondent non.

74 antwoorden ja.

4 s'abstiennent.

4 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben geen geantwoord :

MM. Barbeaux, Beauthier, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claeys, Coens, Daems, d'Alcantara, Damseaux, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Dhoore, Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gheysen, Graffé, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kickx, Lenssens, Lernoux, Maes, Magnée, Martens, Massart, Michel, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jaecquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockeels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Van Aal, Vandamme, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequea.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Anciaux, Baudson, Belmans, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Burgeon, W. Claeys, Content, B. Cools, Cudell, Danchutter, De Beul, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Gillet, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Mundeleer, Namèche, Nols, Nyffels, Oncklix, Oters, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobbyck, Valkeniers, Van Acker, Van Daele, Vandemeulebroucke, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verhasselt et Ylieff.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Deruelles, Urbain et Van Leempachten.

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, bij artikel 14 is er een amendement van de heer Laridon die de weglatting van dit artikel voorstelt.

Mesdames, Messieurs, à l'article 14, il y a un amendement de M. Laridon qui demande la suppression de cet article.

Bijgevolg moeten wij over het behoud van artikel 14 stemmen. Nous devons donc voter sur le maintien de l'article 14.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'article 14.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over artikel 14.

185 membres y prennent part.

185 leden nemen er deel aan.

122 répondent oui.

122 antwoorden ja.

61 répondent non.

61 antwoorden neen.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, la chambre adopte l'article 14.

Bijgevolg wordt artikel 14 door de Kamer aangenomen.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anciaux, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Balnckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielems, MM. Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Goemans, Gol, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyssens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jaecquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockeels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leempachten, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequea.

Ont répondu non :

Hebben geen geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, Burgeon, W. Claeys, Content, B. Cools, Cudell, Danchutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Gillet, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Mundeleer, Namèche, Nols, Nyffels, Oncklix, Oters, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobbyck, Valkeniers, Van Acker, Van Daele, Vandemeulebroucke, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequea.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla et Deruelles.

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, bij artikel 16 is er een amendement van de heer Laridon, waarover wij thans moeten stemmen.

Mesdames et Messieurs, à l'article 16 il y a un amendement de M. Laridon, sur lequel nous allons voter.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'amendement de M. Laridon à l'article 16.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het amendement van de heer Laridon bij artikel 16.

179 membres y prennent part.

179 leden nemen er deel aan.

121 répondent non.
121 antwoorden neen.

56 répondent oui.
56 antwoorden ja.
2 s'abstiennent.
2 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas l'amendement et l'article 16 est adopté.

Bijgevolg wordt het door de Kamer verworpen en artikel 16 is aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Goemans, Gol, Grafe, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyses, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Sels, Simonet, Somers, Soudant, Srockeels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boekens, Mme Brenez, MM. Breyne, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhay, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havrelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Outters, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Ewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Offelen, Verhasselt et Ylieff.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla et Deruelles.

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, bij artikel 17 zijn er amendementen van de heer Laridon. Wij gaan thans over tot de stemming.

Mesdames, Messieurs, à l'article 17 il y a deux amendements de M. Laridon. Nous passons donc au vote.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'amendement de M. Laridon à l'article 17.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het amendement van de heer Laridon bij artikel 17.

180 membres y prennent part.

180 leden nemen er deel aan.

123 répondent non.

123 antwoorden neen.

55 répondent oui.

55 antwoorden ja.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas l'amendement et l'article 17 est adopté.

Bijgevolg wordt het door de Kamer verworpen en artikel 17 wordt aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Goemans, Gol, Grafe, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyses, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Sels, Simonet, Somers, Soudant, Srockeels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leempachten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boekens, Mme Brenez, MM. Breyne, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhay, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havrelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Outters, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Ewyck, Van Eynde, Van Geyt, Verhasselt et Ylieff.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla et Deruelles.

De heer Voorzitter. — Wij gaan over tot de naamstemming over de amendementen van de heer Laridon bij artikel 18.

Nous passons au vote nominatif sur les amendements de M. Laridon à l'article 18.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur les amendements de M. Laridon à l'article 18.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over de amendementen van de heer Laridon bij artikel 18.

181 membres ; prennent part.

181 leden nemen er deel aan.

123 répondent non .

123 antwoorden neen.

56 répondent oui.

56 antwoorden ja.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas les amendements et l'article 18 est adopté.

Bijgevolg worden ze door de Kamer niet aangenomen en wordt artikel 18 aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Goemans, Gol, Grafe, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyses, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Sels, Simonet, Somers, Soudant, Srockeels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leempachten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Matheyssens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, R. Peeters, Picron, Pierret, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockelaars, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirbilck, Van Leemputten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willemets et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Mme Brenez, MM. Breyne, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Outers, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Verhasselt et Yllef.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla et Deruelles.

M. le Président. — Nous allons voter sur les amendements de M. Laridon à l'article 19.

Wij gaan nu stemmen over de amendementen van de heer Laridon bij artikel 19.

De heer Laridon. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag de splitsing.

De heer Voorzitter. — Aangezien de heer Laridon de splitsing vraagt gaan wij over tot de stemming over het eerste amendement van de heer Laridon bij artikel 19.

M. Laridon demande de séparer les votes. Nous passons donc au vote sur le premier amendement de M. Laridon à l'article 19.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur le premier amendement de M. Laridon à l'article 19.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het eerste amendement van de heer Laridon bij artikel 19.

182 membres y prennent part.

182 leden nemen er deel aan.

124 répondent non.

124 antwoorden neen.

55 répondent oui.

55 antwoorden neen.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Cantillon, A. Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Goemans, Grafe, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Matheyssens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Sprockelaars, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirbilck, Van Leemputten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willemets et Dequae.

Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockelaars, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirbilck, Van Leemputten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Vreven, Wijnen, Willemets et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Outers, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Geyt, Verhasselt et Yllef.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Deruelles et Urbain.

M. le Président. — Nous passons au vote nominatif sur le second amendement de M. Laridon à l'article 19.

Wij gaan over tot de naamstemming over het tweede amendement van de heer Laridon bij artikel 19.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur le deuxième amendement de M. Laridon à l'article 19.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het tweede amendement van de heer Laridon bij artikel 19.

184 membres y participent.

184 leden nemen er deel aan.

125 répondent non.

125 antwoorden neen.

56 répondent oui.

56 antwoorden ja.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas l'amendement. L'article 19 est adopté.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen en wordt artikel 19 aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Goemans, Grafe, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Matheyssens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Sprockelaars, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirbilck, Van Leemputten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willemets et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools,

Cudell, Danschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Férit, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Outers, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Verhasselt et Ylief.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Deruelles et Urbain.

M. le Président. — Nous votons maintenant sur un amendement de M. Laridon à l'article 20.

Thans zullen wij over een amendement van de heer Laridon bij artikel 20 stemmen.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'amendement de M. Laridon à l'article 20.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het amendement van de heer Laridon bij artikel 20.

172 membres y prennent part.

172 leden nemen er deel aan.

114 répondent non.

114 antwoorden neen.

56 répondent oui.

56 antwoorden ja.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Bode, Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'hæseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Evers, Flamant, Gheysen, Gillet, Goemans, Gol, Grafé, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyssens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Poma, Poswick, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockelaars, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tangh, Tindemans, Uyttdaelde, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Férit, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mathot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Outers, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Verhasselt et Ylief.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Deruelles et Urbain.

M. le Président. — L'amendement de M. Laridon n'est pas adopté. Het amendement van de heer Laridon wordt niet aangenomen.

L'article 20 est adopté.

Artikel 20 wordt aangenomen.

Thans zullen wij over een amendement van de heer Laridon bij artikel 21 stemmen.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. Laridon à l'article 21.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'amendement de M. Laridon à l'article 21.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het amendement van de heer Laridon bij artikel 21.

180 membres y prennent part.

180 leden nemen er deel aan.

121 répondent non.

121 antwoorden neen.

56 répondent oui.

56 antwoorden ja.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'hæseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Evers, Flamant, Gheysen, Gillet, Goemans, Gol, Grafé, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyssens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Poma, Poswick, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockelaars, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tangh, Tindemans, Uyttdaelde, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Férit, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Outers, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Verhasselt et Ylief.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Deruelles et Urbain.

De heer Voorzitter. — Het amendement van de heer Laridon wordt niet aangenomen.

L'amendement de M. Laridon n'est pas adopté.

— Artikel 21 wordt aangenomen.

L'article 21 est adopté.

Nous voterons sur l'ensemble de ce projet de loi dans le courant de l'après-midi.

Wij zullen in de loop van deze namiddag over het geheel van dit wetsontwerp stemmen.

STEMMINGEN OVER DE AANGEHOUDEN AMENDEMENTEN
EN ARTIKELEN VAN HET WETSONTWERP HOUDENDE BEPALINGEN BETREFFENDE DE OPENBARE RADIO- EN TELEVIESIEDIENST (OVERGEZONDEN DOOR DE SENAAT)

VOTES SUR LES AMENDEMENTS ET ARTICLES RESERVES DU PROJET DE LOI PORTANT CERTAINES DISPOSITIONS RELATIVES AU SERVICE PUBLIC DE LA RADIODIFFUSION ET DE LA TELEVISION (TRANSMIS PAR LE SENAT)

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, wij gaan over tot de stemming over de aangehouden amendementen en artikelen van het wetsontwerp houdende bepalingen betreffende de openbare Radio- en Televiesiedienst.

Mesdames, Messieurs, nous procérons au vote sur les amendements et articles réservés du projet de loi portant certaines dispositions relatives au service public de la Radiodiffusion et de la Télévision.

De heer Geldolf. — Mijnheer de Voorzitter, wij vragen de verzending van artikel 1 naar de commissie.

M. le Président. — M. Geldolf vient de proposer le renvoi de l'article 1 en commission.

De heer Geldolf vraagt de verzending van artikel 1 naar de commissie.

De Kamer moet zich daarover uitspreken.

La Chambre se prononcera sur cette proposition.

De heer Geldolf heeft het woord.

De heer Geldolf (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw en Heren Ministers, Dames en Heren, ik heb gisteren ter zitting opnieuw een amendement op artikel 1 ingediend.

Dat amendement herneemt in een gewijzigde vorm het deel van de resolutie inzake sluikreclame dat duidelijk betrekking heeft op de nationale wetgeving.

Tijdens de algemene besprekking van het wetsontwerp bleek dat de regering aan de algemene raad van beide instituten over deze resolutie inzake sluikreclame een advies had gevraagd, resolutie die in de Commissie van Cultuur van de Kamer een eerste maal werd besproken.

Diezelfde algemene raad wordt nochtans door dit wetsontwerp afgeschaft en kan derhalve, na stemming van dit ontwerp — dat daarmee wet zal geworden zijn — nog moeilijk advies uitbrengen.

Gisteren avond na 19 uur, toen buiten de voorzitter nog drie Kamerleden aanwezig waren, wilde de functionerende voorzitter de artikelsgewijze besprekking aanvangen. Aangezien noch de minister, noch de leden van de Kamer — op drie na — kennis hadden kunnen nemen van het nieuwe amendement op artikel 1, waar het redelijk gebleest deze artikelsgewijze besprekking uit te stellen of minstens betrokken artikel opnieuw naar de commissie te verwijzen. De functionerende voorzitter heeft verkozen dit niet te doen. Wij betreuren dit. Hij heeft tevens een stemming over een voorstel tot wijziging van de agenda geweigerd. Daartegen hebben wij met klem geprotesteerd en geweigerd nog verder deel te nemen aan de artikelsgewijze besprekking van een belangrijk ontwerp. Die besprekking werd dan, tegen alle gezond verstand in, verder afgehandeld en dat alleen in de aanwezigheid van de betrokken minister.

Ik hernieuw mijn vraag tot verzending van artikel 1 naar de commissie. (*Applaus bij de B.S.P.*)

De heer Voorzitter. — De heer Swaelen heeft het woord.

De heer Swaelen (*op het spreekgestoelte*). — De heer Geldolf heeft gisteren op artikel 1 een amendement ingediend dat, tot onze grote verbazing, letterlijk de tekst herneemt van de resolutie die hij enkele weken geleden heeft ingediend.

De heer Geldolf. — Het is niet letterlijk. U moet leren teksten aandachtig te lezen.

De heer Swaelen. — Bijna letterlijk, met enkele verbeteringen. Het is nochtans het volledig hervennen van de grond van de zaak van zeven van de acht punten in de resolutie.

De heer Geldolf. — Maar in gewijzigde vorm.

De heer Swaelen. — In licht gewijzigde vorm, rekening houdend met bepaalde opmerkingen die hem werden gemaakt. De inhoud is dezelfde.

Ann. parl. Chambre — Session ordinaire 1976-1977
Parlem. Hand. Kamer — Gewone zitting 1976-1977

Mijnheer de Voorzitter, deze resolutie ligt in de Commissie van Cultuur van de Kamer ter besprekking.

Op 3 februari hebben wij een eerste uitvoerige besprekking daarover gehad. Er werd overeengekomen dat op technisch gebied de instanties van B.R.T.-R.T.B. zouden geraadpleegd worden over de uitvoerbaarheid van sommige aspecten van deze resolutie.

Het is hoogst verbazend dat de heer Geldolf, vooruitlopend op de conclusies van onze commissie, thans een amendement bij deze wet indient met identiek dezelfde strekking, waardoor hij ons verplicht ons uit te spreken alvorens wij het debat in de commissie ten gronde hebben kunnen beëindigen.

In de commissie hebben wij ruimschoots de gelegenheid het debat over de inhoud van de resolutie door de heer Geldolf ingediend, ten gronde te voeren. Wij zien dan ook geen reden om vandaag artikel 1 van de wet naar de commissie te verwijzen.

Men kan zich trouwens de vraag stellen of het amendement door de heer Geldolf ingediend bedoeld is om de zaak te dienen, dan wel om een vertragingsmanoeuvre uit te voeren. (*Applaus bij de meerderheid.*)

De heer Voorzitter. — Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevr. Maes (echtg. Van der Eecken) (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, Dames en Heren, ik meen te hebben gehoord dat de heer Swaelen op het fundamentele argument van de heer Geldolf eigenlijk niet heeft geantwoord.

Ik heb begrepen dat de socialistische fractie vreest dat, wanneer dit ontwerp wordt gestemd, niet meer de Raad van Beheer, zoals hij op dit ogenblik bestaat, zal aanwezig zijn om het advies uit te brengen dat door de Commissie van Cultuur is gevraagd. Nochtans meen ik dat wij van de regering moeten eisen de vragen om advies met de grootst mogelijke spoed aan de Raad van beheer over te maken.

Wij menen, enerzijds, dat de uitvoering van de splitsing, zoals voorgesteld in voorliggend ontwerp, in elk geval niet voor morgen zal zijn dat, anderzijds, de regering reeds ruimschoots de gelegenheid heeft gehad om het gevraagde advies aan de Raad van beheer over te maken. Daarom zijn wij het niet eens met een verdaging hoezeer wij ook begrip hebben voor de argumenten die door de socialistische fractie naar voren werden gebracht. Wij vrezen ten zeerste dat de splitsing van het Instituut van de Gemeenschappelijke Diensten, die reeds zo lang een verwachting is die de Vlaamse beweging heeft gekoesterd, op de lange baan zou kunnen worden geschoven. Wij wensen het onderhavig project niet te verdagen.

Tevens wensen wij te onderstrepen dat de bekommernissen, door de heer Geldolf in zijn amendementen vertolkt en tegelijkertijd in een resolutie neergelegd, door ons ten gronde worden bijgetreden. Wij zullen dan ook in de Commissie van Cultuur, waar deze zaak verder wordt behandeld, mede aandringen op de behandeling van de resolutie zelf. Wij menen derhalve niet te moeten ingaan op de vraag tot verdaging omdat wij de splitsing van het Instituut niet meer wensen te vertragen. (*Applaus bij de leden van de Volksunie.*)

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, de Kamer moet zich thans uitspreken over het voorstel tot verdaging.

Mesdames, Messieurs, la Chambre doit se prononcer sur la proposition d'ajournement.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur la proposition d'ajournement.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het voorstel tot verdaging.

184 membres y prennent part.

184 leden nemen er deel aan.

124 répondent non.

124 antwoorden neen.

57 répondent oui.

57 antwoorden ja.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas cette proposition.

Bijgevolg wordt het voorstel door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann, Califice Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haesleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Goemans, Gol, Grafé, Grootjans, Hannotte, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockelaars, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uytendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequeae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degrove, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Oters, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Verhasselt et Ylieff.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Deruelles et Persoons.

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, bij artikel 1 is er een eerste amendement van de heer Geldolf.

Mesdames, Messieurs, à l'article premier, il y a un premier amendement de M. Geldolf.

(*De tekst van de angehouden amendementen en artikelen is in de Parlementaire Handelingen van woensdag, 9 februari 1977 verschenen.*)

(*Le texte des amendements et articles réservés figure aux Annales parlementaires du mercredi, 9 février 1977.*)

De heer Geldolf heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer Geldolf (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, Dames en Heren, inzake het eerste amendement bij artikel 1, waar wij het amendement van de heer Temmerman hebben hernomen, is onze stelling de volgende : tijdens de algemene besprekking werd door de regering geantwoord dat er niet een wijziging is aan de bestaande wettekst. Het betreft nu inderdaad mededelingen van de regering die « van voorlichtende aard » en « van algemeen belang » dienen te zijn. Dit nemen wij graag aan. Dergelijke mededelingen kunnen worden gedaan inzake b.v. verkeersveiligheid. Maar wanneer de regering een mededeling doet met betrekking tot b.v. de begroting of de inflatie, mededeling die zij van algemeen belang acht, is het evident dat de oppositie daarover een andere visie kan hebben.

Wat wij vragen door dit amendement is dat de oppositie, vertegenwoordigd door alle elementen, propotioneel tot de getalsterkte, 3/4de van de tijd heeft om op dit punt te repliceren.

Dat is de zin van dit eerste amendement. (*Applaus bij de leden van de B.S.P.-P.S.B.*)

De heer Voorzitter. — Mijnheer Geldolf, mogen wij over de twee amendementen op artikel 1 samen stemmen ?

De heer Geldolf. — Neen, Mijnheer de Voorzitter. Het gaat om twee verschillende zaken.

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, wij stemmen thans over het eerste amendement van de heer Geldolf bij artikel 1.

Mesdames, Messieurs, nous votons maintenant sur le premier amendement de M. Geldolf à l'article 1er.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur le premier amendement de M. Geldolf à l'article 1er.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het eerste amendement van de heer Geldolf bij artikel 1.

182 membres y prennnet part.

182 leden nemen er deel aan.

103 répondent non.

103 antwoorden neen.

78 répondent oui.

78 antwoorden ja.

1 s'abstient.

1 onthoudt zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Barbeaux, Beauthier, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haesleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Gol, Grafé, Grootjans, Hannotte, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Lernoux, Maes, Magnée, Martens, Massart, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Simonet, Soudant, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uytendaele, Van Aal, Vandamme, Vanden Boeynants, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Offelen, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequeae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Anciaux, Baert, Baudson, Belmans, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, De Beul, Defosset, Degrove, Dejardin, Mme De Kegel (épse Martens), MM. Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Goemans, Gondry, Havelange, Hubin, Kuijpers, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mmes Maes (épse Van der Eecken), M. Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Matheyssens, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Olaerts, Onkelinx, Oters, P. Peeters, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, Raskin, M. Remacle, Schiltz, Sels, Smets, Somers, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Valkeniers, Van Acker, Van Daele, Vandemeulebroucke, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, Van Leemputten, L. Vansteenkiste, Verhasselt et Ylieff.

S'est abstenu :

Heeft zich onthouden :

M. Deruelles.

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, wij gaan nu stemmen over het tweede amendement van de heer Geldolf.

Mesdames, Messieurs, nos votons maintenant sur le deuxième amendement de M. Geldolf à l'article 1.

De heer Geldolf heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer Geldolf (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, geachte Vergadering, in dit amendement gaat het om het volgende : De nationale wetgeving, die door dit wetsvoorstel geregeld wordt, bepaalt ook de verbodsbeperkingen inzake reclame.

Het is duidelijk dat, wanneer men tot de conclusie komt dat de bestaande verbodsbeperkingen onvoldoende zijn — en dit kwam toch wel duidelijk tot uiting in de conclusies van de parlementaire onder-

zoekscommissie — men dan de bestaande wet niet alleen moet behouden, maar eveneens moet aanvullen.

Dat is de zin van dit amendement.

Ik voeg eraan toe in het licht van het incident dat zich gisteren heeft voorgedaan toen minister Van Aal verklaarde dat het de Algemene Raad was en niet de beheerenden van de instellingen, die om advies gevraagd waren, over de resolutie inzake sluikreclame, het betekent dat wanneer u deze wet stemt, dit impliceert dat die Algemene Raad geen advies meer kan geven, want diezelfde algemene raad houdt, door de stemming van dit ontwerp, op te bestaan.

De heer Voorzitter. — Mevr. Van der Eecken-Maes heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

Mevr. Maes (echtg. Van der Eecken). — Mijnheer de Voorzitter, wij zullen ons bij deze stemming onthouden.

Ten gronde zijn wij het eens met deze amendementen. Wij menen echter dat de behandeling in de commissie haar normale doorgang moet vinden.

Wij hopen op dat moment deze resolutie unaniem in de Kamer te zullen goedkeuren.

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, wij gaan thans over tot de stemming over het tweede amendement van de heer Geldolf bij artikel 1.

Mesdames, Messieurs, nous votons maintenant sur le deuxième amendement de M. Geldolf à l'article 1.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur le deuxième amendement de M. Geldolf à l'article 1.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het tweede amendement van de heer Geldolf bij artikel 1.

179 membres y prennent part.

179 leden nemen er deel aan.

102 répondent non.

102 antwoorden neen.

55 répondent oui.

55 antwoorden ja.

22 s'abstinent.

22 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Barbeaux, Beauthier, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haezeleer (épse Van Rentghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Grafé, Grootjans, Hannotte, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Lenssens, Lernoux, Maes, Magnée, Martens, Massart, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Simonet, Soudant, Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Van Aal, Vandamme, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Namaëche, Nols, Nyfels, Onkelinx, Oters, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman,

Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Verhasselt et Ylief.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Anciaux, Baert, Belmans, Colla, De Beul, Mme De Kegel (épse Martens), MM. Deruelle, Goemans, Kuijpers, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Mattheyssens, Olaerts, P. Peeters, Raskin, Schiltz, Sels, Somers, Valkeniers, Vandemeulebroucke, Van Grembergen, Van Leemputten et L. Vansteenkiste.

De heer Voorzitter. — Bij artikel 3 is er een amendement van de heer Geldolf, waarover wij ons moeten uitspreken.

A l'article 3, il y a un amendement de M. Geldolf sur lequel nous devons nous prononcer.

De heer Geldolf heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer Geldolf (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte vergadering, het advies van de Raad van State betreffende deze materie is duidelijk. Dit advies luidt als volgt :

Het behoort tot de bevoegdheid van de Cultuurraden te beslissen :

a) of de door hen op te richten instellingen van radio en televisie bepaalde diensten gemeenschappelijk kunnen of moeten beheren;

b) via welke organen die instellingen een gemeenschappelijk beheer voeren;

c) hoe de gemeenschappelijk te beheren diensten worden aangezien;

d) hoe twistingen tussen de instellingen omtrent een gemeenschappelijk beheer worden beslecht.

De Raad van State stelde voor dit artikel te schrappen. Wij gaan niet zover. Ons amendement bepaalt alleen dat dit deel van de wet enkel in werking kan treden nadat de decreten nauwkeurig de intentie zouden hebben weergegeven gemeenschappelijke diensten op te richten en in welke mate. De repliek gisteren door de regering gegeven luidde dat het een moeilijke weg is — wij geven dit grif toe — maar het is de enige om het principe van de culturele autonomie, zoals het wettelijk vastligt, te handhaven. (*Applaus bij de leden van de B.S.P.*)

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'amendement de M. Geldolf à l'article 3.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het amendement van de heer Geldolf bij artikel 3.

179 membres y prennent part.

179 leden nemen er deel aan.

104 répondent non.

104 antwoorden neen.

73 répondent oui.

73 antwoorden ja.

2 s'abstinent.

2 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Barbeaux, Beauthier, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haezeleer (épse Van Rentghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duvieusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Grafé, Grootjans, Hannotte, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Lenssens, Lernoux, Maes, Magnée, Martens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Simonet, Soudant, Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Van Aal, Vandamme, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Anciaux, Baert, Belmans, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Danschutter, De Beul, Defosset, Degroeve, Dejardin, Mme De Kegel (épse Martens), MM. Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Hubin, Kuijpers, Lacroix, Laridon, Levaux, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Mangelschots, Massart, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Olaerts, Onkelinx, Outers, P. Peeters, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, Raskin, M. Remacle, Schiltz, Sels, Smets, Somers, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobbac, Valkeniers, Van Acker, Van Daele, Vandemeulebroucke, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, Van Leemputten, L. Vansteenkiste, Verhasselt et Yliffe.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla et Deruelles.

M. le Président. — Par conséquent, l'amendement est rejeté et l'article 3 est adopté.

Bijgevolg wordt het amendement verworpen en wordt artikel 3 aangenomen.

Eij artikel 6 is er een amendement van de heer Van Elewyck ,waarover wij ons moeten uitspreken.

A l'article 6 il y a un amendement de M. Van Elewyck sur lequel nous devons nous prononcer.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer Van Elewyck. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, collega's, ons eerste amendement op artikel 6 is een teksterverbettering. Inderdaad de tekst zoals hij in het wetsontwerp voorkomt beantwoordt niet aan de teks: die voorkomt in het ontwerp van decreet over dezelfde materie. De woorden « de gebouwen en technische uitrusting » zouden moeten worden vervangen door « de onroerende en de roerende goederen ». Doen wij dat niet, dan zouden wij over dezelfde materie in twee verschillende vergaderingen twee verschillende teksten hebben, wat toch niet bevorderlijk is noch voor de duidelijkheid, noch voor de rechtszekerheid.

Wij vragen dat de Kamer dit amendement zou willen aannemen.
(Applaus bij de leden van de B.S.P.)

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'amendement de M. Van Elewyck à l'article 6.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het amendement van de heer Van Elewyck op artikel 3.

176 membres y prennent part.

176 leden nemen er deel aan.

101 répondent non.

101 antwoorden neen.

73 répondent oui.

73 antwoorden ja.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Barbeaux, Beauthier, Blanckaert, Bode Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, Damseaux, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vries, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Gol, Grafé, Grootjans, Hannote, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Lenssens, Lernoux, Maes, Magnée, Martens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, L. Remacle,

Rolin Jaequemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Simonet, Soudant, Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Van Aal, Vandamme, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeerbilck, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willem et Dequae.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Anciaux, Baert, Baudson, Belmans, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Danschutter, De Beul, Degroeve, Dejardin, Mme De Kegel (épse Martens), MM. Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Goemans, Gondry, Hubin, Kuijpers, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Mangelschots, Massart, Mathot, Mathys, Mattheyssens, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Olaerts, Onkelinx, Outers, P. Peeters, Persoons, Mme Pétry, MM. Raskin, M. Remacle, Schiltz, Sels, Smets, Somers, Temmerman, Tobbac, Valkeniers, Van Acker, Van Daele, Vandemeulebroucke, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, Van Leemputten, L. Vansteenkiste, Verhasselt et Yliffe.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla et Deruelles.

M. le Président. — Par conséquent l'amendement est rejeté et l'article 6 est adopté.

Bijgevolg wordt het amendement verworpen en wordt artikel 6 aangenomen.

Er is dan een voorstel tot introductie van een artikel 6bis, voorgesteld door de heer Van Elewyck.

De heer Van Elewyck heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer Van Elewyck. — Mijnheer de Voorzitter, er is op dit ogenblik door Mevr. de Minister voor Nederlandse Cultuur bij de Raad van State een dringend advies gevraagd om te weten of het oprichten van beide zendstations rechtstreeks moet worden beslist door de Culturraden dan wel door Kamer en Senaat. Dit advies kan binnen de drie dagen door de Raad van State worden verstrekt.

Wij zien niet in waarom men geen drie dagen kan wachten op dit advies van de Raad van State, want moet de Raad van State verklaren dat deze bevoegdheid behoort tot de Wetgevende Kamers, dan zouden wij voor deze materie verplicht zijn opnieuw een afzonderlijk stukje wet te stemmen.

Om tijdverlies te vermijden, stellen wij voor dit nu reeds in de wet op te nemen. Daarom hebben wij dit amendement ingediend.

De heer Voorzitter. — De Kamer zal zich over dit amendement uitspreken.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'amendement de M. Van Elewyck proposant un article 6bis.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het amendement van de heer Van Elewyck tot inlassen van een artikel 6bis.

179 membres y prennent part.

179 leden nemen er deel aan.

103 répondent non.

103 antwoorden neen.

73 répondent non.

73 antwoorden neen.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas l'amendement.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Barbeaux, Beauthier, Blanckaert, Bode Bonnel, Bourgeois, Briman, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, Damseaux, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. Desmarests, De Vidts, De Vries, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Gol, Grafé, Grootjans, Hannote, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Lenssens, Lernoux, Maes, Magnée, Martens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, L. Remacle,

Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Gol, Grafé, Grootjans, Hannotte, Helguers, Henskens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunhomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Lenssens, Lernoux, Maes, Magnée, Martens, Massart, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, L. Remacle, Rolin, Jaqueymans, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Simonet, Soudant, Sprockels, Mme Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaenen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uytendaele, Van Aal, Vandamme, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Ont répondou oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Anciaux, Baert, Baudson, Belmans, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Danschutter, De Beul, Defosset, Degroote, Dejardin, Mme De Kegel (épse Martens), MM. Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Férier, Geldolf, Ghysbrecht, Goemans, Gondry, Havelange, Hubin, Kuipers, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mme Maes (ép. Van der Eecken), M. Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Matthot, Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Olaerts, Onkelinx, Outers, P. Peeters, Mme Pétry, MM. Radoux, Raskin, M. Remacle, Schiltz, Sels, Smets, Somers, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobbyck, Valkeniers, Van Acker, Van Daele, Vandermeulebroucke, Van der Neipen, Van Ewyck, Van Geyt, Van Grembergen, L. Vansteenkiste, Verhasselt et Yliet.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Deruelles et Van Eynde.

De heer Voorzitter. — De heer Van Eynde heeft het woord om zijn onthouding te justifieren.

De heer Van Eynde. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden om er mijn verbazing over uit te spreken dat, wanneer in de Commissie van de Cultuurraad met de nodige aandacht en met de nodige ernst zaken worden behandeld in verband met radio en televisie, en wanneer daar wordt beslist een advies aan de Raad van State te vragen, wij hier in de Kamer een stemming hebben waarvan wij moeten zeggen dat ze, op zijn minst, nogal eigenaardig is. Maar het is niet de eerste en enige eigenaardige stemming !

Wanneer wij zien dat als men een gelijkheid in terminologie tussen wetten en dekreten wil invoeren, dit wordt verworpen, en als wij zien wat in Kamer en in de Cultuurraad gebeurt wat betreft ontwerpen over eenzelfde materie die er worden aangenomen of verworpen, dan vraag ik mij toch af welke de taak nog is van een Commissie van de Cultuurraad of van de Kamer.

Het is, Mijnheer de Voorzitter, in mijn hoedanigheid van voorzitter van de Commissie van de Cultuurraad, waar men de zaak grondig onderzoekt, dat ik deze vragen stel, wanneer de Kamer en wanneer de Cultuurraad afzonderlijk kunnen beslissen dat een raadpleging door de Raad van State tot niets heeft gediend.

Dit is slechts een klein incident en het beantwoordt zeker niet aan de bekommernissen die de regering op dit ogenblik schijnt te hebben. In ieder geval kan ik er alleen maar mijn ontstemming over uitspreken dat de Kamer aanvaardt op een dergelijke wijze een beslissing te nemen over zaken die grondig in behandeling zijn bij de Cultuurraad.

Ik verbaas er mij over dat de regering elk amendement zonder tussenkomst harerzijds afwijst, zonder zich rekenschap te geven van de gevolgen voor de Cultuurraad, zonder zich rekenschap te geven aan de bekommernis die bij ons bestaat om degelijk werk te verrichten. (Applaus bij de leden van de oppositie.)

De heer Voorzitter. — Ik zal persoonlijk, Mijnheer Van Eynde, ook de juridische implicaties laten onderzoeken. Soms worden wij inderdaad voor problemen geplaatst.

De heer De Beul heeft het woord.

Mevr. De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden. — Mijnheer de Voorzitter, mag ik u er op attent maken dat ik gisteren op al de gestelde vragen zeer uitvoerig ben ingegaan en dat het thans niet nodig is vóór de stemming opnieuw te herhalen wat gisteren is gezegd.

De heer W. Claes. — Het gaat om een principe. Dat is helemaal naast de kwestie.

De heer Voorzitter. — Mevrouw de Minister heeft gelijk, zij heeft gisteren op de vragen geantwoord.

De heer Van Eynde. — Is het juist, Mijnheer de Voorzitter, — en dat is de enige vraag die wij aan de regering stellen — ja of neen, dat dinsdag in de bevoegde Commissie van Cultuur, waarvan ik voorzitter ben, beslist is over een artikel het advies van de Raad van State te vragen ?

Dat is een vraag waarop de regering een antwoord moet verstrekken. De regering neemt een ontwijkende houding aan en weigert te antwoorden.

De heer Voorzitter. — De beslissing die wij genomen hebben, Mijnheer Van Eynde, is een beslissing van de Kamer.

De heer Van Elewyck. — Mijnheer de Voorzitter, ik zou willen verklaren dat gisteren helemaal niet geantwoord is op de vraag of de terminologie tussen wet en decreet dezelfde moet zijn. Daarover is gisteren door de regering met geen woord gesproken.

Tegelijkertijd zou ik willen zeggen dat de regering over het punt dat het advies van de Raad van State betreft in verband met de mogelijke inplanting van zendstations in het buitenland — en wij begrijpen nog altijd niet om welke reden — evenmin enig antwoord heeft verstrekt.

De heer Voorzitter. — Op artikel 12 is een amendement van de heer Geldolf.

De heer Geldolf. — Mijnheer de Voorzitter, dit amendement is zinloos geworden, gezien de verwerping van het amendement op artikel 3 waarmee het samenhangt.

De heer Voorzitter. — Dit amendement mag dus als onbestaande beschouwd worden.

Artikel 12 is dus aangenomen.

Wij zullen straks over het geheel van dit wetsontwerp stemmen.

VOTES SUR LES ORDRES DU JOUR DEPOSÉS EN CONCLUSION DES INTERPELLATIONS DE MME DINANT ET DE M. MAES SUR LE PROJET D'IMPLANTATION DE L'USINE CEMSTOBEL À HENNUYERES

STEMMINGEN OVER DE MOTIES INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE INTERPELLATIES VAN MEVR. DINANT EN DE HEER MAES OVER HET PLAN OM TE HENNUYERES DE FABRIEK CEMSTOBEL TE VESTIGEN

M. le Président. — L'ordre du jour appelle les votes sur les ordres du jour déposés en conclusion des interpellations de Mme Dinant et de M. Maes sur le projet d'implantation de l'usine Cemstobel à Hennuyères.

Aan de orde zijn de stemmingen over de moties ingediend tot besluit van de interpellaties van Mevr. Dinant en de heer Maes over het plan om te Hennuyères de fabriek Cemstobel te vestigen.

Deux ordres du jour avaient été déposés, l'un par Mme Dinant, M. Maes et M. Gondry, libellé comme suit :

« La Chambre,

» après avoir entendu les interpellations de Mme Dinant et de M.

Maes au sujet de l'implantation de l'usine Cemstobel à Hennuyères,

» considérant les raisons avancées par les intervenants et plus particulièrement sur le peu de garanties qu'offre le procédé Soliroc dont l'expérience ne fait que débuter,

» souhaite que soit abandonnée l'idée de l'installation d'une entreprise de destruction de déchets toxiques dans le site d'Hennuyères considéré comme zone boisée

» et passe à l'ordre du jour. »

Twee moties werden ingediend, de eerste door Mevr. Dinant, de heren Maes en Gondry, luidend als volgt :

« De Kamer,

» na de interpellaties gehoord te hebben van Mevr. Dinant en de heer Maes over de vestiging van de fabriek Cemstobel te Hennuyères,

» gelet op de door de interpellanten naar voor gebrachte redenen, meer in het bijzonder in verband met de geringe betrouwbaarheid van het Soliroc-procéde waarmede nog maar weinig ervaring is opgedaan,

» wenst dat de geplande vestiging van een onderneming voor de vernietiging van giftige afval te Hennuyères, dat als een bosrijk gebied wordt aangezien, wordt afgezien,

» en gaat over tot de orde van de dag. »

Le second, l'ordre du jour pur et simple, est signé par MM. Smets et Desmarests.

« La Chambre,

» ayant entendu l'interpellation de Mme Dinant et M. Maes
» ainsi que la réponse du Ministre,
» passe à l'ordre du jour. »

De tweede, een eenvoudige motie, is getekend door de Heren Smets en Desmarests.

« De Kamer,

» gehoord de interpellatie van Mevr. Dinant en de heer Maes
» alsmede het antwoord van de Minister,
» gaat over tot de orde van de dag ». »

Cet ordre du jour a été amendé par M. Desmarests, en voici le texte.

« La Chambre,

» ayant entendu les interpellations de Mme Dinant et de M. G. Maes sur le projet d'implantation de l'usine Cemstobel à Hennuyères et la réponse du gouvernement,

» considérant les raisons avancées par les interpellateurs et par M. Gondry et considérant le souci des parlementaires de garantir la sécurité et la qualité de l'environnement,

» considérant également le peu de garantie qu'offre le procédé Soléro dont l'expérience ne fait que débuter,

» souhaite que soit abandonnée l'idée de l'installation d'une entreprise de destruction de déchets toxiques dans le site de Hennuyères considérée comme zone boisée,
» et passe à l'ordre du jour. »

Die motie werd door de heer Desmarests als volgt gewijzigd.

« De Kamer,

» gehoord de interpellations van Mevr. Dinant en de heer Maes over het plan om te Hennuyères de fabriek Cemstobel te vestigen en het antwoord van de regering,

» overwegende de redenen die door de interpellanten en de heer Gondry naar voren gebracht zijn en de bezorgdheid van de parlementleden om de veiligheid en de kwaliteit van het leefmilieu te vrijwaren,

» overwegende bovendien dat het Soléroprocédé, waarmee slechts een begin van uitvoering is gemaakt, weinig garantie geeft.

» spreekt de wens uit dat zal worden afgezien van het idee om een onderneming voor vernietiging van toxicke afval te Hennuyères te vestigen, aangezien het hier om een bebost gebied gaat,
» en gaat over tot de orde van de dag. »

Wij moeten ons daar thans over uitspreken. Gezien het hier gaat om een belangrijke motie die door alle groepen werd aanvaard, stel ik voor dat wij dit zouden doen door een stemming bij zitten en opstaan.

Is de Kamer het daarmee eens? (*Instemming.*)

— Cet ordre du jour, mis aux voix par assis et levé, est adopté.

Die motie, ter stemming gebracht door zitten en opstaan, is aangenomen.

STEMMING OVER DE MOTIES INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE INTERPELLATIE VAN DE HEER VALKENIERS OVER HET NEDERLANDSTALIG ONDERWIJS IN DE BRUSSELSE AGGLOMERATIE

VOTES SUR LES ORDRES DU JOUR DEPOSÉS EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. VALKENIERS SUR L'ENSEIGNEMENT EN LANGUE NEERLANDAISE DANS L'AGGLOMERATION BRUXELLOISE

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de stemming over de moties ingediend tot besluit van de interpellatie van de heer Valkeniers over het nederlandstalig onderwijs in de Brusselse agglomeratie.

Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle les votes sur les ordres du jour déposés en conclusion de l'interpellation de M. Valkeniers sur l'enseignement en langue néerlandaise dans l'agglomération bruxelloise.

Deux ordres du jour ont été déposés, l'un motivé par MM. Vandemeulebroucke et Baert, libellé comme suit :

« La Chambre,

» ayant entendu l'interpellation de M. Valkeniers "sur la situation intenable dans laquelle se trouve l'enseignement en langue néerlandaise dans l'agglomération bruxelloise" et la réponse du ministre, demande que les normes, prévues à l'arrêté royal du 5 mai 1971,

soient maintenues aussi longtemps que la "liberté du père de famille" n'aura pas été supprimée. »

Twee moties werden ingediend, de eerste gemotiveerd door de heren Vandemeulebroucke en Baert, luidend als volgt :

« De Kamer,

» gehoord hebbende de interpellatie van de heer Valkeniers "over de toestand van het nederlandstalig onderwijs in de Brusselse agglomeratie" en het antwoord van de minister, vraagt dat de normen van het koninklijk besluit van 5 mei 1971 zouden behouden blijven zolang de "liberté du père de famille" niet is opgeheven. »

Le second, par M. Diegenant, qui propose l'ordre du jour pur et simple.

De tweede, door de heer Diegenant, die de eenvoudige motie voorstelt.

De heer Anciaux heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer Anciaux (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, Dames en Heren, wij zullen tegen de eenvoudige motie stemmen omdat het feit dat de Minister van Nationale Opvoeding, wiens aandacht ik even zou willen vragen, verklaard heeft dat hij de normen voor het nederlandstalig onderwijs in Brussel niet zal wijzigen.

Hij heeft echter niet geantwoord op de opmerkingen van onze interpellant in verband met de uitspraak van de burgemeester van Schaarbeek dat hij de gemeentelijke nederlandstalige school aldaar zou sluiten.

Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, Dames en Heren, ik zou toch nog even uw aandacht willen vragen voor deze kwestie. Misschien voelt u het vanuit Vlaanderen of Wallonië niet zo scherp aan, maar deze bedreiging van de burgemeester van Schaarbeek om een nederlandstalige school te sluiten is een belangrijk element dat de Brusselse Vlaming bijzonder ter harte gaat. Ik hoop dat men daar ook in Wallonië en de Vlaamse provincies begrip zal voor opbrengsten, maar ik hoop vooral dat de regering zal begrijpen dat dit niet maar een « fait divers » is, een alledaagse kwestie.

U zegt dat de gemeentelijke overheid kan beslissen tot op het oprichten of het sluiten van een gemeentelijke school zonder dat de regering daar iets kan aan doen. Dit is de visie van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Welnu, de wet van 14 juli 1975 verklaart dat dit kan gebeuren maar slechts onder bepaalde voorwaarden. De Minister van Nationale Opvoeding moet in elk geval een koninklijk besluit uitvaardigen waardoor zou blijken dat aan die voorwaarden wordt voldaan waardoor deze gemeentelijke school zou mogen gesloten worden.

Het is de voorbije jaren misschien een traditie geweest dat zo een koninklijk besluit tot goedkeuring van een gemeentelijke beslissing er altijd kwam, maar ik zou de regering haar aandacht er willen op vestigen dat dit deze keer niet mag gebeuren. De agressieve houding van de burgemeester van Schaarbeek moet deze keer worden ingedikt.

Wij hebben ons vorige jaren reeds genoeg bezig gehouden met de onwettelijke handelingen van de burgemeester. Is het waar of niet dat de regering deze burgemeester van Schaarbeek steeds maar heeft laten doen? Daarbij komt nog dat deze regering en de Minister van Binnenlandse Zaken opnieuw de benoeming van de burgemeester aan de Koning hebben voorgesteld. Het is een wettelijk aangestelde burgemeester die steeds onwettelijk handelde.

Mijnheer de Voorzitter, ik weet dat ik misbruik maak van deze verklaring vóór de stemming.

De heer Voorzitter. — Natuurlijk.

De heer Anciaux. — Ik wens er op te wijzen dat deze zaak belangrijk is.

De heer Voorzitter. — Akkoord, maar interpelleer dan.

U hebt het woord niet gekregen om de zaak opnieuw te behandelen.

De heer Anciaux. — Mijnheer de Voorzitter, wij moeten stemmen over een motie in verband met het nederlandstalig onderwijs in Brussel.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om de Minister van Nationale Opvoeding erop te wijzen en zijn aandacht erop te vestigen dat hij niet geantwoord heeft op de opmerkingen van de interpellant. Maar, wij wensen dat de beslissing aangekondigd door de burgemeester van Schaarbeek vernietigd zou worden. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — Si vous voulez continuer à débattre de la question, introduisez une interpellation.

M. Defosset. — Je demande la parole pour une justification de vote, Monsieur le Président.
Vous venez d'en faire l'observation à l'orateur précédent.

M. le Président. — C'est à lui que je m'adressais.
La parole est à M. Defosset.

M. Defosset (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Messieurs les Ministres, les parlementaires F.D.F. s'abstiendront bien entendu, parce qu'ils ne peuvent approuver l'interpellation.

Je voudrais préciser que la proposition faite par le Collège de Scherbeek n'a aucune portée agressive ou linguistique. (*Protestations sur les bancs de la Volksunie*)

Laissez-moi m'expliquer, j'ai écouté M. Anciaux avec patience.

C'est en raison de la création par l'Etat de quatre écoles primaires de langue néerlandaise, qu'il y a plus de population scolaire potentielle pour cette école communale. Cela n'a pas d'autres motifs. (*Vives protestations sur les bancs de la Volksunie*)

De heer Anciaux. — Voldoet aan de normen.

M. Defosset. — Deuxième volet, nous nous abstenons parce que voter l'ordre du jour pur et simple serait une approbation de la politique gouvernementale que nous n'approuvons pas non plus.

M. le Président. — Nous allons procéder au vote sur l'ordre du jour pur est simple.

Wij zullen over de eenvoudige motie stemmen.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'ordre du jour pur et simple. Er wordt overgegaan tot de naamstemming over de eenvoudige motie.

182 membres y prennent part.

182 leden nemen er deel aan.

104 répondent oui.

104 antwoorden ja.

69 répondent non.

69 antwoorden neen.

9 s'abstiennent.

9 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre adopte l'ordre du jour pur et simple. Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Barbeaux, Beauthier, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épouse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duveusart, Evers, Flamant, Gendebien, Ghysen, Gillet, Gol, Grafé, Grootjans, Hannote, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Lenssens, Lernoux, Magnée, Martens, Massart, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Simonet, Soudant, Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Van Aal, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Offelen, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

Mme Adriaensens (épouse Huybrechts), MM. Anciaux, Baert, Baudson, Belmans, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, Burgeon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, De Beul, Degroeve, Dejardin, Mme De Kegel (épouse Martens), MM. Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féfir, Geldolf, Ghysbrecht, Goemans, Gondry, Hubin, Kuijpers, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mme Maes (épouse Van der Eecken), MM. Mangelschots, Mathys, Matheyssens, Moock, Namèche, Nyffels, Olaerts, Onkelinx, P. Peeters, Mme Petry, MM. Radoux, Raskin, M. Remacle,

Schiltz, Sels, Smets, Somers, Temmerman, Tobback, Valkeniers, Van Acker, Van Daele, Vandemeuleboucke, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, Van Leemputten, L. Vansteen-kiste et Ylieff.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Defosset, Havelange, Mme Mathieu-Mohin, MM. Nols, Outers, Mme Spaak (épouse Danis) et M. Verhasselt.

VOTE SUR LES ORDRES DU JOUR DEPOSES EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. VANDEMEULEBROUKE SUR L'ETALEMENT DES VACANCES DANS L'ENSEIGNEMENT NEERLANDAIS

STEMMING TOT BESLUIT VAN DE INTERPELLATIE VAN DE HEER VANDEMEULEBROUKE OVER DE VAKANTIESPREIDING IN HET NEDERLANDSTALIG ONDERWIJS

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle le vote sur les ordres du jour déposés en conclusion de l'interpellation de M. Vandemeulebroucke sur l'étalement des vacances dans l'enseignement néerlandais; deux ordres du jour ont été déposés. Un premier ordre du jour a été déposé par MM. Valkeniers, Baert et De Beul et un second par M. Diegenant qui propose l'ordre du jour pur et simple.

Tot besluit van de interpellatie van de heer Vandemeulebroucke over de vakantiespreiding in het Nederlandstalig onderwijs werden er twee moties ingediend.

Een eerste motie werd ingediend door de heren Valkeniers, Baert en De Beul, en een tweede door de heer Diegenant die een eenvoudige motie heeft voorgesteld.

Nous allons procéder au vote sur l'ordre du jour pur et simple.

Wij zullen over de eenvoudige motie stemmen.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'ordre du jour pur et simple. Er wordt overgegaan tot de naamstemming over de eenvoudige motie.

181 membres y prennent part.

181 leden nemen er deel aan.

102 répondent oui.

102 antwoorden ja.

75 répondent non.

75 antwoorden neen.

4 s'abstiennent.

4 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre adopte l'ordre du jour pur et simple. Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Barbeaux, Beauthier, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Cleays, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vries, Mlle G. Devos MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épouse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duveusart, Evers, Flamant, Gendebien, Ghysen, Gillet, Gol, Grafé, Grootjans, Hannote, Hansenne, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Lenssens, Lernoux, Maes, Magnée, Martens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, L. Olivier, M. Olivier, Parisis, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, L. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Simonet, Soudant, Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Van Aal, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Offelen, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

Mme Adriaensens (épouse Huybrechts), MM. Anciaux, Baert, Baudson, Belmans, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, Bur-

geon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Dunschutter, De Beul, Defosset, Degroeve, Dejardin, Mme De Kegel (épse Martens), MM. Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Férit, Geldolf, Ghysbrecht, Goemans, Gondry, Havelange, Hubin, Kuijpers, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mme Maes (épse Van der Eecken), M. Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathys, Mattheyssens, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Olaerts, Onkelinx, Oters, P. Peeters, Mme Pétry, MM. Raskin, M. Remacle, Schiltz, Sels, Smets, Somers, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobbyck, Valkeniers, Van Acker, Van Daele, Vandemeulebroucke, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, Van Leemputten, L. Vansteenkiste, Verhasselt et Ylieff.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Helguers, Massart et Talbot.

VOTE SUR LES AMENDEMENTS ET L'ARTICLE RESERVES DU BUDGET DU MINISTÈRE DE LA JUSTICE POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1977

STEMMING OVER DE AANGEHOUDEN AMENDEMENTEN EN ARTIKEL VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN JUSTITIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1977.

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle le vote sur les amendements et l'article réservés du budget du Ministère de la Justice pour l'année budgétaire 1977.

Dames en Heren, aan de orde is de stemming over de aangehouden amendementen en artikel van de begroting van het Ministerie van Justitie voor het begrotingsjaar 1977.

La parole est à M. Dejardin.

M. Dejardin. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, mes amendements proposent de ramener à des proportions plus mesurées la progression des crédits destinés aux œuvres s'occupant de l'encadrement des protecteurs en les portant de 800 000 francs en 1976 à 1 400 000 francs en 1977, alors que le projet accorde une augmentation de 800 000 francs en 1976 à 14 400 000 francs en 1977.

Les 13 millions ainsi récupérés seraient transférés à l'article budgétaire visant à l'application intégrale de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse.

L'objet fondamental de ces amendements consiste en une protection contre la politique de privatisation menée par le gouvernement en matière de protection de la jeunesse.

M. le Président. — Nous allons procéder au vote sur ces amendements.

Wij gaan over tot de stemming van deze amendementen.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur les deux amendements à l'article 1er.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over de twee amendementen bij artikel 1.

180 membres y prennent part.

180 leden nemen er deel aan.

124 répondent non.

124 antwoorden neen.

54 répondent oui.

54 antwoorden ja.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre n'adopte pas les amendements.

Bijgevolg wordt het door de Kamer niet aangenomen.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mme G. Devos, MM. R. Devos, De

Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Goemans, Grafé, Grootjans, Hannote, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Pearer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyssens, Michel, Monard, Moors, Moreau, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin Jaequemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockelaars, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uytendaele, Valkeniers, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequaer.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

Mme Adriensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Dunschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Duvieusart, Férit, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Oters, Mme Pétry, MM. M. Remacle, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobbyck, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt et Ylieff.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla et Deruelles.

— L'article 1er est adopté.

Artikel 1 wordt aangenomen.

M. le Président. — Nous voterons dans quelques instants sur l'ensemble.

A) PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA JUSTICE POUR L'ANNEE BUDGETAIRE 1977

B) PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA JUSTICE DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1976

A) WETSONTWERP HOUDENDE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN JUSTITIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1977

B) WETSONTWERP HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN JUSTITIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1976

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle le vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi contenant le budget du Ministère de la Justice pour l'année budgétaire 1977 et sur l'ensemble du projet de loi ajustant le budget du Ministère de la Justice de l'année budgétaire 1976.

Dames en Heren, aan de orde is de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp houdende de begroting van het Ministerie van Justitie voor het begrotingsjaar 1977 en over het geheel van het wetsontwerp houdende aanpassing van de begroting van het Ministerie van Justitie voor het begrotingsjaar 1976.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

177 membres y prennet part.

177 leden nemen er deel aan.

103 répondent oui.

103 antwoorden ja.

72 répondent non.

72 antwoorden neen.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera transmis au Sénat.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal aan de Senaat worden overgezonden.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Barbeaux, Beauthier, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Briniant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, Damseaux, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmaret, De Vidts, De Vlies, Mlle. G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle. Dielens, MM. Dupré, Evers, Flamant, Gendebien, Ghysen, Gillet, Gol, Grafé, Grootjans, Hannotte, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Lenssens, Lernoux, Maes, Magnée, Martens, Massart, Michel, Monard, Moors, Moreau, Mundeleer, Niemegeers, Nothomb, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, R. Peeters, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, L. Remacle, Rolin, Jaequemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Simonet, Soudant, Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uytendaele, Van Aal, Vandamme, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Offelen, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrecht), MM. Anciaux, Baert, Baudson, Belmans, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, Brouhon, W. Claes, Content B. Cools, Cudell, Danschutter, De Beul, Defosset, Degroeve, Dejardin, Mme De Kegel (épse Martens), MM. Delhaye, Delfrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Férib, Geldolf, Ghysbrecht, Goemans, Gondry, Havelange, Hubin, Kuijpers Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mme Maes (épse Van der Eecken), M. Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathys, Mattheyssens, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Olaerts, Onkelinx, Outers, P. Peeters, Persoons, Mme Pétry, MM. Raskin, M. Remacle, Schiltz, Sels, Smets, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Valkeniers, Van Acker, Van Daele, Vandemeulebroucke, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, L. Vansteenkiste et Yllef.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla et Van Leempotten.

WETSONTWERP BETREFFENDE DE INRICHTING VAN HET HOGER ONDERWIJS EN INZONDERHEID VAN HET TECHNISCH HOGER EN HET AGRARISCH HOGER ONDERWIJS VAN HET LANGE TYPE (GEWIJZIGD DOOR DE SENAAT)

PROJET DE LOI CONCERNANT L'ORGANISATION DE L'ENSEIGNEMENT SUPERIEUR ET NOTAMMENT DES ENSEIGNEMENTS SUPERIEUR TECHNIQUE ET SUPERIEUR AGRICOLE DE TYPE LONG (AMENDE PAR LE SENAT)

De heer Voorzitter. — Aan de orde is de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp betreffende de inrichting van het hoger onderwijs en inzonderheid van het technisch hoger en het agrarisch hoger onderwijs van het lange type.

Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle le vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi concernant l'organisation de l'enseignement supérieur et notamment des enseignements supérieur technique et supérieur agricole de type long.

De heer Swaelen heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer Swaelen (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Dame en Heren Ministers, waarde collega's, onze groep zal dit wetsontwerp goedkeuren om vele redenen en voornamelijk om de volgende drie.

Ten eerste, omdat het de studies van technisch ingenieur eindelijk, na 44 jaar wachten, hervormt tot de studies van industrieel ingenieur in het hoger onderwijs van het lange type.

Ten tweede, omdat het een behoorlijke rationalisatie doorvoert door de 53 scholen die thans bestaan te herleiden tot 23.

Ten derde, omdat het voor de technisch-ingenieurs een quasi automatische assimilatie voorzien met de nieuwe graad van industrieel ingenieur.

Dames en Heren, naar onze mening is dit wetsontwerp de vrucht van een lange, echt parlementaire arbeid en verdient het de eenparige

goedkeuring van deze Kamer. (*Applaus bij de ledien van de meerderheid.*)

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Laridon.

De heer Laridon (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw en Heren Ministers, waarde collega's, de B.S.P. zal tot haar grote spijt dit wetsontwerp niet goedkeuren, zij zal zich onthouden en wel om de vier volgende redenen.

Ten eerste, om reden dat hier een unieke kans gemist werd om de idee van de pluralistische gemeenschapsschool in de praktijk te brengen.

Tweede reden van onthouding : omdat in tegenstelling met het wetsontwerp Vermeylen en Willy Claes het probleem van de graduaten en de hogere instituten van sociale promotie door de huidige regering uit dit ontwerp werden gelicht.

Derde reden van onthouding en dat is de ernstigste : met name het sluiks invoeren, en dit op het allerlaatste moment en meer met budgettaire dan met rationalisatiebedoelingen, van bepalingen die niets te maken hebben met het technisch hoger onderwijs of met het agrarisch onderwijs, dat wil zeggen de instituten voor vertalers en tolken, de economische en handelshogescholen. Wij kunnen ons niet akkoord verklaren met deze manipulaties en zullen ons daarom — spijtig genoeg — onthouden bij dit wetsontwerp.

De vierde reden is dat wij de ingangsdatum die voorgesteld wordt te vroeg vinden omdat wij beseffen dat nog heel wat werk te leveren is. Er moeten 26 koninklijke besluiten worden getroffen; er zijn koninklijke besluiten die moeten getroffen worden in de Commissie voor het Schoolpact en dan is er nog de samenstelling van de Hoge Raden, waar men nog nergens is.

Om deze vier redenen zal de B.S.P. zich onthouden en dit met spijt omdat het ten slotte een ontwerp is dat destijds, jaren geleden, uitgegaan is van een socialistisch Minister van Nationale Opvoeding. Wij hadden graag deze zaak op een ordentelijke manier opgelost, maar tot onze spijt kunnen wij ons niet lenen tot manipulaties gezien het wetsontwerp werd misbruikt om andere zaken te regelen die niets met het werkelijke ontwerp te zien hadden. (*Applaus bij de ledien van de socialistische fractie.*)

M. le Président. — La parole est à Mme Mathieu-Mohin.

Mme Mathieu-Mohin (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, notre groupe s'abstiendra également pour les raisons suivantes.

Nous nous demandons pourquoi il faut mêler l'enseignement supérieur technique de type court à un projet de loi relatif à l'enseignement supérieur technique et artistique de type long.

L'article 11 du projet de loi prévoit en effet que dans l'enseignement tant paramédical que social, les professeurs non universitaires ne pourront être engagés pour les cours généraux et techniques que sur base de mesures d'exception. Cela nous paraît une exigence illogique pour ce genre d'enseignement.

Par ailleurs, et nous avions déjà exprimé cette opinion il y a quelques mois lorsque ce projet a été discuté une première fois à la Chambre, nous estimons que la rationalisation de l'enseignement technique supérieur est totalement insuffisante, que ce projet de loi ne tend pas suffisamment vers le pluralisme. Nous désirons à tout prix préserver la qualité de l'enseignement technique supérieur.

Nous ne voterons pas contre ce projet de loi puisqu'il est attendu par les milieux intéressés depuis longtemps et qu'il marque malgré tout un certain progrès.

De heer Voorzitter. — De heer Kuijpers heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer Kuijpers (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, de geachte Vergadering kan wel rustig zijn want er zijn geen zes redenen van onthouding.

Onze Fractie zal dit wetsontwerp goedkeuren, maar wenst er toch aan toe te voegen — en wij hebben reeds uitvoerig de kans gehad dit toe te lichten dat het haar spijt dat de grafici niet mede in het wetsontwerp werden opgenomen.

Verder wenst onze Fractie nog aan te stippen dat uit de toekomst zal blijken dat de rationalisatie nog niet volledig werd doorgevoerd en dat inzake onderwijs een unieke kans werd gemist om in het hoger onderwijs een pluralistisch systeem in te voeren. (*Applaus bij de ledien van de Volksunie.*)

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, wij gaan thans over tot de naamstemming.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

178 membres y prennent part.
178 leden nemen er deel aan.
125 répondent oui.
125 antwoorden ja.
53 s'abstinent.
53 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekraftiging aan de Koning worden voorgelegd.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claeys, Coens, Colla, Coucke, Daems, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. Demets, De Mey, Denison, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Renteghem), M. Dhoore, Mlle Dielems, Mme Dinant, MM. Dupré, Duvieusart, Evers, Féris, Flamant, Geldolf, Gendebien, Gheysen, Ghysbrecht, Gillet, Goemans, Gol, Gondry, Grafe, Grootjans, Hannote, Hansenne, Havelange, Helguers, Henckens, Hubaux, Hubin, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lacroix, Laridon, Leburton, Lenssens, Lernoux, Levaux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Mangelschots, Martens, Massart, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathys, Mattheyssens, Michel, Monard, Moock, Moors, Moreau, Mundeleer, Namèche, Niemegeers, Nols, Nothomb, Nyffels, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Onkelinx, Otte, Oters, Paris, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Mme Pétry, MM. Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, M. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Mme Spaak (épse Danis), M. Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Temmerman, Tindemans, Tobback, Uytendaele, Van Aal, Van Acker, Van Daele, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van der Niepen, Van Dessel, Van Elewyck, Van Elslande, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems, Yliffe et Dequae.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Oters, Persoons, Mme Pétry, M. M. Remacle, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt et Yliffe.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 6 MARS 1964 PORTANT ORGANISATION DES CLASSES MOYENNES, MODIFIEE PAR LA LOI DU 21 DECEMBRE 1970

Vote nominatif

WETSONTWERP HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WET VAN 6 MAART 1964 TOT ORGANISATIE VAN DE MIDDENSTAND, GEWIJZIGD BIJ DE WET VAN 21 DECEMBER 1970

Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.
Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsontwerp.

176 membres y prennent part.
176 leden nemen er deel aan.
Tous répondent oui.
Allen antwoorden ja.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekraftiging aan de Koning worden voorgelegd.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Baudson, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Boel, Boeykens, Bonnel, Bourgeois, Mme Brenez, MM. Breyne, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claeys, Coens, Colla, Content, B. Cools, Coucke, Cudell, Daems, Damseaux, Danschutter, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Defosset, Degroeve, Dejardin, Mme De Kegel (épse Martens), MM. De Kerpel, Delhaye, Delrue, Mme Demeester-De Meyer, MM. Demets, De Mey, Denison, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, De Wulf, Mme D'haeseleer (épse Van Renteghem), M. Dhoore, Mlle Dielems, Mme Dinant, MM. Dupré, Duvieusart, Evers, Féris, Flamant, Geldolf, Gendebien, Gheysen, Ghysbrecht, Gillet, Goemans, Gol, Gondry, Grafe, Grootjans, Hannote, Hansenne, Havelange, Helguers, Henckens, Hubaux, Hubin, Mme Janssen-Peerter, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lacroix, Laridon, Leburton, Lenssens, Lernoux, Levaux, Maes, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Mangelschots, Martens, Massart, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathys, Mattheyssens, Michel, Monard, Moock, Moors, Moreau, Mundeleer, Namèche, Niemegeers, Nols, Nothomb, Nyffels, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Onkelinx, Otte, Oters, Paris, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Mme Pétry, MM. Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, M. Remacle, Rolin Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, M. Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Temmerman, Tindemans, Tobback, Uytendaele, Van Aal, Van Acker, Van Daele, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van der Niepen, Van Dessel, Van Elewyck, Van Elslande, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, Van Offelen, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems, Yliffe et Dequae.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 4, § 4, DE LA LOI DU 26 JUILLET 1962 RELATIVE AUX EXPROPRIATIONS POUR CAUSE D'UTILITE PUBLIQUE ET AUX CONCESSIONS EN VUE DE LA CONSTRUCTION DES AUTOROUTES

WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 4, § 4, VAN DE WET VAN 26 JULI 1962 BETREFFENDE DE ONTEIGENINGEN TEN ALGEMELEN NUTTE EN DE CONCESSIES VOOR DE BOUW VAN DE AUTOSNELWEGEN

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, nous passons au vote nominatif sur la proposition de loi modifiant l'article 4, § 4, de la loi du 26 juillet 1962 relative aux expropriations pour cause d'utilité publique et aux concessions en vue de la construction des autoroutes.

Dames en Heren, wij gaan over tot de naamstemming over het wetsvoorstel tot wijziging van artikel 4, § 4, van de wet van 26 juli 1962 betreffende de onteigeningen ten algemelen nutte en de concessies voor de bouw van de autosnelwegen.

De heer Mangelschots heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer Mangelschots. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw en Heren Ministers, Dames en Heren, onze groep zal tegen dit wetsvoorstel stemmen omdat wij menen dat door deze wijze van handelen de onteigeningen ten algemelen nutte nog duurder zullen uitvallen.

De rechtkanten en ontvangers van de registratie geven nu reeds een toekomstwaarde en een neder beleggingswaarde aan de grond. Nu wordt door het wetsvoorstel Gheysen de waardeschommeling aan de economische toestand en de gewone waardeverhoging van de bodem zelf toegevoegd. Zo haalt hij bijvoorbeeld aan dat de groei van de bomen een verhoging van de waarde van de grond zou betekenen.

Buiten dit alles vragen wij ons af wat de C.V.P., die een wetsvoorstel heeft op het getrouw staan betreffende de grondspeculaties en het grondeleid, met dit wetsvoorstel zal doen. Wij stellen ons tevens de vraag welke stelling de regering zal innemen aangezien de heer Olivier, Minister van Openbare Werken, zich in de commissie tegen dit wetsvoorstel heeft gekant.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble de la proposition de loi.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van het wetsvoorstel.

174 membres y prennent part.
174 leden nemen er deel aan.

116 répondent oui.
116 antwoorden ja.
53 répondent non.
53 antwoorden neen.
5 s'abstiennent.
5 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre adopte. Le projet de loi sera transmis au Sénat.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal aan de Senaat worden overgezonden.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, Damseaux, De Beul, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Mme De Kegel (épse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Rentherghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duviusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Goemans, Gol, Grafe, Grootjans, Hannote, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Kuijpers, Lenssens, Lernoux, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyssens, Michel, Monard, Moors, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, Otte, Parisis, P. Peeters, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Leemputten, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willemets et Dequae.

Ont répondu non :

Hebben neen geantwoord :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Mme Brenet, MM. Breyne, W. Claes, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degroeve, Dejardin, Delhaye, Demets, Denison, De Wulf, Férib, Geldolf, Chysbrecht, Gillet, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Leburton, Maes, Mangelschots, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathys, Moock, Mundeleer, Namèche, Nols, Nyffels, Onkelinx, Outers, Persoons, Mme Pétry, M. M. Remacle, Mme Spaak (épse Danis), MM. Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Offelen et Ylief.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Colla, Delrue, Mme Dinant, MM. Levaux et Van Geyt.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE (DE HEREN VERHAEGEN EN PARIS) WAARBIJ DE CULTUURRAAD VOOR DE NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP ERTOE GEMACHTIGD WORDT HET ONTWERP VAN DECREET BETREFFENDE HET NEDERLANDSTALIGE OPENBARE BIBLIOTHEEKWERK AAN TE NEMEN, EN DE « CONSEIL CULTUREL DE LA COMMUNAUTE CULTURELLE FRANÇAISE » ERTOE GEMACHTIGD WORDT HET ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE ORGANISATIE VAN DE OPENBARE LECTUUR- EN BIBLIOTHEEKVOORZIENING AAN TE NEMEN

PROPOSITION DE RESOLUTION (MM. VERHAEGEN ET PARIS) HABILITANT LE CONSEIL CULTUREL DE LA COMMUNAUTE CULTURELLE FRANÇAISE A ADAPTER LE PROJET DE DECRET ORGANISANT LES SERVICES PUBLICS DE LA LECTURE ET DES BIBLIOTHEQUES PUBLIQUES, ET HABILITANT LE « CULTUURRAAD VOOR DE NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP » A ADAPTER UN PROJET DE DECRET CONCERNANT LES BIBLIOTHEQUES PUBLIQUES DE LANGUE NEERLANDAISE

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, wij gaan over tot de naamstemming over het voorstel van resolutie waarbij de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap ertoe gemachtigd wordt het ontwerp van decreet betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk aan te nemen, en de « Conseil culturel de la Communauté culturelle française » ertoe gemachtigd wordt het ontwerp van decreet houdende organisatie van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening aan te nemen.

Mesdames, Messieurs, nous passons au vote nominatif sur la proposition de résolution habilitant le Conseil culturel de la Communauté culturelle française à adopter le projet de décret organisant les services publics de la lecture et des bibliothèques publiques, et habilitant le « Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap » à adopter un projet de décret concernant les bibliothèques publiques de langue néerlandaise.

De heer Van Elewyck heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer Van Elewyck (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, de socialistische groep wenst van deze gelegenheid gebruik te maken om te bevestigen dat zij voorstander is van de culturele autonomie. De bevoegdheden van de Cultuurraden moeten echter duidelijk en bij wet worden vastgelegd.

Ons amendement werd verworpen in het voorstel, zoals het thans voorligt, opent de weg om in deze budgettaire zo moeilijke tijd een nieuwe geldstroom naar katholieke instellingen te laten vloeien.

Omdat wij aan culturele autonomie gehecht zijn zullen wij niet tegenstemmen, maar na het verwerpen van ons amendement zullen wij ons bij de stemming onthouden.

De heer Voorzitter. — De heer De Beul heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer De Beul (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, Dames en Heren, wij wensen de voogdij van het nationale parlement over de Cultuurraden niet te erkennen. Wij willen niet dat de Franse cultuurgemeenschap mede beslist over de Vlaamse culturele aangelegenheden.

Wij wensen niet voor ieder betwistbaar decreet af te hangen van toevallige meerderheden in Kamer en Senaat. Wij wensen daarentegen dat de bevoegdheidsbetwisting in kwestie eens en voor goed zou worden opgelost door een wijziging van de wet van 3 juli 1971, zoals door de Raad van State voorgesteld.

Om deze redenen en bij wijze van protest tegen het gevvaarlijk en beschamend precedent dat hier wordt geschapen, zullen wij ons bij de stemming over dit voorstel van resolutie onthouden. (*Applaus bij de ledien van de Volksunie.*)

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur la proposition de résolution.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het voorstel van resolutie.

173 membres y prennent part.

173 leden nemen er deel aan.

107 répondent oui.

107 antwoorden ja.

66 s'abstiennent.

66 onthouden zich.

En conséquence, la Chambre adopte la proposition de résolution qui sera transmise au Sénat.

Bijgevolg wordt het voorstel van resolutie door de Kamer aangenomen. Het zal aan de Senaat worden overgezonden.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Barbeaux, Beauthier, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, A. Claes, Claeys, Coens, Coucke, Daems, Damseaux, T. Declercq, W. De Clercq, De Croo, Defosset, De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vidts, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseleer (épse Van Rentherghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duviusart, Evers, Flamant, Gendebien, Gheysen, Gillet, Gol, Grafe, Grootjans, Hannote, Hansenne, Havelange, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kickx, Lenssens, Lernoux, Maes, Magnée, Martens, Mme Mathieu-Mohin, MM. Michel, Monard, Moors, Niemegeers, Nols, Nothomb, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Outers, Parisis, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Poma, Poswick, L. Remacle, Rolin Jaquier, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Simonet, Soudant, Mme Spaak (épse Danis), M. Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Van Aal, Vandamme, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Herreweghe, Vankeirsbilck, Van Offelen, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willemets et Dequae.

Se sont abstenus :

Hebber zich onthouden :

Mme Adriaensens (épse Huybrechts), MM. Anciaux, Baert, Baudson, Belmans, Boel, Boeykens, Mme Brenez, MM. Breyne, W. Claes, Colla, Content, B. Cools, Cudell, Danschutter, De Beul, Degroeve, Dejardin, Mme De Kegel (épse Martens), MM. Delhaye, Delrue, Demets, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Féris, Geldolf, Ghysbrecht, Goemans, Gondry, Hubin, Kuijpers, Lacroix, Laridon, Leburton, Levaux, Mme Maes (épse Van der Eecken), MM. Mangelschots, Mathys, Mattheyses, Moock, Namèche, Nyfels, Olaerts, Onkelinx, P. Peeters, Persoons, Mme Pétry, MM. Raskin, M. Remacle, Schiltz, Somers, Temmerman, Tobback, Van Acker, Van Daele, Vandemeulebroucke, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt, Van Grembergen, Van Leemputten, L. Vansteenkiste et Ylieff.

PROJET DE LOI PORTANT CERTAINES DISPOSITIONS RELATIVES AU SERVICE PUBLIC DE LA RADIODIFFUSION ET DE LA TELEVISION

WETSONTWERP HOUDENDE BEPALINGEN BETREFFENDE DE OPENBARE RADIO- EN TELEVISIEDIENST

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, nous passons au vote nominatif sur le projet de loi portant certaines dispositions relatives au service public de la Radiodiffusion et de la Télévision.

Dames en Heren, wij gaan over tot de naamstemming over het wetsontwerp houdende bepalingen betreffende de openbare Radio- en Televisiedienst.

La parole est à M. Evers pour une déclaration avant le vote.

M. Evers (à la tribune). — Monsieur le Président, Messieurs les Ministres, Mesdames, Messieurs, il va de soi que la décision du parlement de créer une nouvelle institution pour la radio et la télévision belge de langue allemande — décision qui comporte aussi une heureuse extension des pouvoirs du Conseil pour la Communauté germanophone de notre pays — sera fort bien accueillie dans l'Est de notre pays. L'autonomie culturelle que la Constitution révisée a accordée à cette Communauté a donc été enrichie d'un nouvel élément et, je le souligne, d'un élément essentiel.

Je souhaite que la nouvelle institution poursuive en premier lieu le but suivant : rapprocher les cantons de l'Est de l'intérieur du pays. Il ne faut pas que l'autonomie culturelle sépare. Au contraire il faut qu'elle unisse. Il y a assez de matières qui peuvent alimenter un grand courant d'échanges réciproques entre l'intérieur du pays et la région germanophone.

La nouvelle institution pourra donc renouer avec de très belles traditions.

Des événements tout récents et un incident qui s'est déroulé sur un tout autre plan m'incitent cependant à faire à l'adresse du gouvernement quelques remarques.

Il faut que les arrêtés d'exécution de la loi que nous nous allons voter soient très clairs et très nets. Les responsabilités réciproques doivent être définies de manière non équivoque. Il ne faut pas que le nouvel Institut devienne un Etat dans l'Etat, un corps séparé de toutes les autres institutions démocratiques de notre pays.

Le nouveau centre sera étroitement associé au Conseil de la Communauté Culturelle allemande, issu, je tiens à le souligner, d'élections directes au suffrage universel.

Dans notre pays, tous les pouvoirs émanent de la nation et ensuite des communautés culturelles. Je crois qu'il faut insister sur ce point. Cette liaison directe avec des institutions démocratiquement élues n'empêche nullement une pleine liberté d'expression mais doit empêcher les abus.

Il faut également respecter le pacte culturel. (*Poursuivant en allemand.*) Ich wünsche also dem belgischen Rundfunk- und Fernsehzentrum für deutschsprachige Sendungen viel Glück und einen grossen Erfolg bei seinem Bemühen die Belange der deutschen Kulturgemeinschaft Belgiens zu fördern. Mitzuhelfen der deutschsprachigen Kultur Belgiens ihrem Platz innerhalb der gesamten belgischen Gemeinschaft zu sichern die Beziehungen zwischen Innerbelgien und Ostbelgien noch intensiver zu gestalten, sowie den wechselseitigen Kultur- und Informationsaustausch zu verbessern und auf ein hohes Niveau zu bringen.

De heer Voorzitter. — De heer Geldolf heeft het woord.

De heer Geldolf (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, geachte collega's, de socialistische groep zal zich bij de stemming over het geheel van dit wetsontwerp onthouden. Ze zal niet neen stemmen omdat zij meent dat du-

delijk de toepassing van het principe van de culturele autonomie moet worden gesteld, ook op dit gebied.

Ze zal niet ja stemmen ten eerste omwille van de weigering van de regering het recht op repliek na de regeringsmededelingen aan de oppositie toe te kennen.

Ten tweede, omwille van de weigering van de regering om supplementaire garanties tegen de reclame in de nationale wet onmiddellijk te doen inlossen.

Ten derde, omdat men het niet nodig acht de terminologie van decreet en wet gelijk te maken.

Ten vierde, omwille van de weigering van de regering, meer bepaald van de minister die de R.T.T. onder zijn bevoegdheid heeft om gelijktijdig met de behandeling wet en dekreet stelling in te nemen inzake het probleem van de reclame, langs de teledistributie, waardoor de zin van dit wetsontwerp en van de dekreten totaal ontkracht wordt.

Ten slotte omwille van de manier waarop de regering deze besprekking heeft laten verlopen zonder te wachten op een advies van de Raad van State of van de beheersorganen op twee duidelijk konkrete punten.

M. le Président. — La parole est à M. Ylieff.

M. Ylieff (à la tribune). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, comme l'a dit M. Evers, ce projet de loi est particulièrement important pour l'une de nos trois communautés nationales, pour nos concitoyens d'expression allemande. Il permet en effet, et je dirais presque enfin, de créer un centre de radio-télévision propre à la région de langue allemande.

Il n'est certainement pas inutile de rappeler à cette occasion que ce projet de loi est une conséquence directe de l'autonomie culturelle et de la reconnaissance définitive de la communauté germanophone sacrée par la loi créant le Conseil Culturel de langue allemande et votée en juillet 1973 sous le gouvernement Leburton.

C'est pourquoi, ne serait-ce que pour ce point, le vote de ce projet ne passera pas inaperçu dans l'est de notre pays, dans l'arrondissement de Verviers. Il sera appelé à avoir des effets favorables sur le plan des relations communautaires à une condition expresse toutefois : la radiotélévision de langue allemande devra être l'instrument privilégié du rapprochement de la communauté germanophone de nos deux autres communautés et de son insertion harmonieuse dans la Belgique régionalisée de demain.

La radio-télévision de langue allemande devra refuser obstinément, comme s'y appliquent d'ailleurs les émissions actuelles, à être le porte-parole complaisant de tous ceux qui, sous prétexte de protection et de défense de leur langue ou de leur région, veulent remplacer le bilinguisme souple par un unilinguisme rigide qui serait fatal à cette région-frontière où trois langues et trois cultures peuvent et doivent coexister.

Oui dès lors à la création d'une centre de radio-télévision de langue allemande au service réel de la région et de l'entente entre les communautés. (*Applaudissements sur les bancs socialistes.*)

De heer Voorzitter. — Mevr. Van der Eecken-Maes heeft het woord.

Mevr. Maes (echtg. Van der Eecken (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Heren Ministers, geachte collega's, onze fractie zal dit wetsontwerp goedkeuren omdat wij ons verheugen over de splitsing van het instituut der gemeenschappelijke diensten, waar de Vamingen zo slecht aan hun trekken zijn gekomen.

Wij hopen dat deze onrechtvaardige toestanden nu alleszins niet meer verder zullen bestaan.

Wij wensen echter één opmerking te maken inzake de regeringsmededelingen.

Wij menen dat het een gezond principe is dat de nieuwsgaring op de normale manier gebeurt en dat, wanneer de regering dingen mede te delen heeft die nieuwswaarde hebben, het langs de normale kanalen van de nieuwsdienst of geëigende uitzendingen zou gebeuren.

Wij wensen, in het belang van de kijkers, dat zoveel mogelijk goede uitzendingen op de televisie komen en de regeringsuitzendingen behoren daar in de meeste gevallen niet toe.

Wij betreuren dat het recht op repliek niet werd aanvaard. (*Applaus bij de ledenvan de Volksunie.*)

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, wij gaan thans over tot de stemming over het geheel van het wetsontwerp.

Mesdames, Messieurs, nous passons maintenant au vote sur l'ensemble de ce projet de loi.

Vote nominatif — Naamstemming

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble de ce projet de loi.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming over het geheel van dit wetsontwerp.

166 membres y prennent part.

166 leden nemen er deel aan.

119 répondent oui.

119 antwoorden ja.

47 s'abstiennent

47 onthouden zich.

En conséquence la Chambre adopte le projet. Le projet de loi sera soumis à la sanction royale.

Bijgevolg wordt het door de Kamer aangenomen. Het wetsontwerp zal ter bekragting aan de Koning worden voorgelegd.

Ont répondu oui :

Hebben ja geantwoord :

MM. Anciaux, Baert, Barbeaux, Beauthier, Belmans, Blanckaert, Bode, Bonnel, Bourgeois, Brimant, Buchmann, Califice, Cantillon, Claeys, Coens, Coucke, Daems, d'Alcantara, Damseaux, De Beul, T. Declercq, De Croo, Mme De Kegel (épouse Martens), M. De Kerpel, Mme Demeester-De Meyer, MM. De Mey, Desmarests, De Vids, De Vlies, Mlle G. Devos, MM. R. Devos, De Winter, Mme D'haeseler (épouse Van Renterghem), M. Dhoore, Mlle Dielens, MM. Dupré, Duveusart, Evers, Féris, Flamant, Gheysen, Gillet, Goemans, Gol, Grafe, Grootjans, Hannotte, Hansenne, Helguers, Henckens, Hubaux, Mme Janssen-Peeraer, MM. Jérôme, Jeunehomme, Kelchtermans, Kempinaire, Kuypers, Lernoux, Macs, Mme Maes (épouse Van der Eecken), MM. Magnée, Martens, Massart, Mattheyssens, Michel, Monard, Moors, Niemegeers, Nothomb, Olaerts, L. Olivier, M. Olivier, Otte, Parisis, R. Peeters, Perin, Picron, Pierret, Plasman, Poma, Poswick, Raskin, L. Remacle, Rolin, Jaquemyns, Rouelle, Rutten, Mme Ryckmans-Corin, MM. Schiltz, Sels, Simonet, Somers, Soudant, Sprockels, Mlle Steyaert, MM. Suykerbuyk, Swaelen, Talbot, Tanghe, Tindemans, Uyttendaele, Van Aal, Vandamme, Vandemeulebroucke, Vanden Boeynants, Van Dessel, Van Elslande, Van Grembergen, Van Herreweghe, Van Keirsbilck, Van Leemputten, Van Offeler, L. Vansteenkiste, Verberckmoes, Verhaegen, Verroken, Vreven, Wijnen, Willems et Dequae.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

Mme Adriaensens (épouse Huybrechts), MM. Baudson, Boel, Boeykens, Breyne, W. Claes, Colla, B. Cools, Cudell, Danschutter, Defosset, Degroote, Dejardin, Delhaye, Delrue, Denison, De Wulf, Mme Dinant, MM. Geldolf, Ghysbrecht, Gondry, Havelange, Hubin, Lacroix, Laridon, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mathys, Moock, Namèche, Nols, Nyfels, Onkelinx, Outers, Persoons, Mme Pétry, MM. Radoux, M. Remacle, Mme Spaak (épouse Danis), MM. Temmerman, Van Acker, Van Daele, Van der Niepen, Van Elewyck, Van Eynde, Van Geyt et Ylief.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, voici l'ordre des travaux pour la semaine prochaine.

Mercredi 16 février 1977, à 10 heures et à 14 heures :

Projets et proposition de loi :

1. Projet de loi portant assainissement de la situation financière de l'assurance maladie-invalité.

2. Projet de loi modifiant la loi du 24 juillet 1973 instaurant la fermeture obligatoire du soir dans le commerce, l'artisanat et les services (amendé par le Sénat).

3. Proposition de loi (M. Dupré) relative à l'exécution de prestations de biologie clinique par certains licenciés en sciences.

4. Projet de loi modifiant les articles 182, 270, 271, 282 et 283 du Code judiciaire (transmis par le Sénat).

5. Projet de loi modifiant l'article 266 du Code judiciaire (amendé par le Sénat).

Interpellations :

1. a) de M. Van Geyt à M. le Ministre des Finances et à M. le Ministre des Affaires économiques et à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes, à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, adjoint au Ministre des Affaires wallonnes et à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, adjoint au Ministre des Affaires bruxelloises sur « les menaces graves que les décisions du Comité ministériel de coordination économique et sociale

ainsi que les prises de position de la part de divers membres du gouvernement impliquent pour l'avenir de Fabela en tant qu'entreprise nationale ayant de sérieuses possibilités de développement ainsi que pour la sauvegarde de l'emploi dans chacun des sièges de cette entreprise ».

b) de M. Temmerman à M. le Ministre des Affaires économiques et à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes, sur la situation inquiétante créée dans le domaine de l'emploi pour les membres du personnel de "Fabela-Zwijnaarde" par les récentes décisions du Comité ministériel de coordination économique et sociale et sur les mesures qui prendra le gouvernement pour assurer la survie de l'entreprise ».

c) de Mme De Kegel (épouse Martens) à M. le Ministre des Affaires économiques et à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes, sur « l'emploi dans les entreprises Fabela et dans les filatures de laine Sofilaine ».

d) de M. Maes à M. le Ministre des Affaires économiques et à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes et à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, adjoint au Ministre des Affaires wallonnes « au sujet des menaces de démantèlement, de fermeture et de perte d'emploi qui pèsent actuellement sur Fabela ».

2. a) de M. T. Declercq à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes sur « les circonstances dans lesquelles la firme Badger Belgium S.A. a procédé au licenciement de son personnel sans respecter les obligations légales ».

b) de M. Van Elewyck à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes sur « les circonstances dans lesquelles l'entreprise d'ingénierie "Badger Belgium N.V." a fermé ses portes et sur les conséquences sociales et économiques de cette fermeture ».

3. de M. Raskin à M. le Ministre de la Culture néerlandaise et des Affaires flamandes « 1) sur les motifs pour lesquels la B.R.T. n'a consacré aucune attention à la manifestation organisée le 29 janvier 1977 contre la construction de l'autoroute A 24; 2) sur les critères établis par la B.R.T. dans le choix de ses "nouvelles de l'intérieur" ».

4. de M. E. Vansteenkiste à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes, sur « le projet d'exploitation en vue de l'aménagement ultérieur de l'autoroute A 18, d'une sablonnière à "De Moeren" (Furnes) et sur les conséquences locales en ce qui concerne l'environnement et l'agriculture ».

5. de M. M. Remacle à M. le Ministre des Affaires économiques sur « la situation très inquiétante dans laquelle se trouve le sud du Luxembourg en raison de la dégradation de la sidérurgie Athus-Rodange et sur l'absence de mesures de sauvegarde d'une industrie qui est d'une importance capitale pour la vie du Luxembourg belge ».

Jeudi 17 février 1977, le matin, à 10 heures :

Interpellations :

1. de M. Laridon à M. le Ministre de l'Education nationale sur « les irrégularités en matière de réaffectations dans l'enseignement de l'Etat ».

2. de M. Gillet à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, adjoint au Ministre des Affaires bruxelloises sur « le bilan et les perspectives de l'économie dans la région bruxelloise ».

3. Reprise de l'ordre du jour de la séance de mercredi.

L'après-midi, à 15 heures :

Prise en considération (Rgt. art. 50, nos 4, 5, 6, 7) :

1. Proposition de loi (M. Evers) modifiant l'arrêté royal du 17 septembre 1975 portant fusion de communes et modification de leurs limites tel qu'il a été ratifié par la loi du 30 décembre 1975.

2. Proposition de loi (Mme Demeester-De Meyer) modifiant l'article 57 de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, modifié par la loi du 22 décembre 1970.

3. Proposition de loi (M. Vandemeulebroucke) portant fusion de l'« Universitair Centrum Limburg » et de l'« Economische Hogeschool Limburg ».

4. Proposition de loi (M. Gillet et Mme Mathieu-Mohin) modifiant la loi du 2 juillet 1975 sur la protection des animaux.

5. Proposition de loi (M. Valkeniers) relative à la détermination du nombre des échevins et à la présentation du bourgmestre.

6. Proposition de loi (M. Valkeniers) divisant la province de Brabant en trois provinces et créant une province de Brabant flamand.

Questions (Rgt. art. 72) :

1. de M. Maes à M. le Ministre, adjoint aux Affaires économiques, et chargé des Forêts, de la Chasse et de la Pêche (région wallonne), concernant la fixation du siège social de la S.A. UNERG en Wallonie.
2. de M. Raskin à M. le Ministre des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement sur l'application des accords d'Hel-sink.
3. de M. Mattheyssens à M. le Premier Ministre sur la régionalisation de la politique de l'eau.
4. de Mme Maes (épouse Van der Eecken) à M. le Ministre des Travaux publics sur le renforcement des digues de l'Escaut.
5. de M. Olaerts à M. le Ministre des Communications sur la suppression éventuelle de la ligne de chemin de fer Hasselt-Winterslag-Eisden.

Votes :

a) Votes sur les ordres du jour déposés en conclusion de l'interpellation de M. Somers sur l'implantation d'une zone industrielle à St-Katelijne-Waver.

b) Votes nominatifs sur les projets de loi terminés.

Interpellations :

Reprise de l'ordre du jour de la séance de mercredi.

Dames en Heren, ziehier de orde van de werkzaamheden voor volgende week.

Woensdag 16 februari 1977, te 10 uur en te 14 uur :

Wetontwerpen en wetsvoorstel :

1. Wetontwerp tot aanzuivering van de financiële toestand van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.
2. Wetontwerp houdende wijziging van de wet van 24 juli 1973 tot instelling van een verplichte avondsluiting in handel, ambacht en dienstverlening (gewijzigd door de Senaat).
3. Wetsvoorstel (de heer Dupré) betreffende het uitvoeren van verstrekkingen van klinische biologie door sommige licentiaten in de wetenschappen.
4. Wetontwerp tot wijziging van de artikelen 182, 270, 271, 282 en 183 van het Gerechtelijk Wetboek (overgezonden door de Senaat).
5. Wetontwerp tot wijziging van artikel 266 van het Gerechtelijk Wetboek (gewijzigd door de Senaat).

Interpellaties :

1. a) van de heer Van Geyt tot de heer Minister van Financiën, de heer Minister van Economische Zaken en de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden, de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie, toegevoegd aan de Minister van Waalse Aangelegenheden en de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie, toegevoegd aan de Minister van Brusselse Aangelegenheden over « de zware bedreiging welke de beslissingen van het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie en de standpunten van verscheidene regeringsleden inhouden voor de toekomst van Fabela als nationaal bedrijf met ernstige ontwikkelingsmogelijkheden en voor het vrijwaren van de tewerkstelling in elk van zijn zetels ».

b) van de heer Temmerman tot de heer Minister van Economische Zaken en de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden over « de onrustwekkende toestand die voor de personeelsleden van Fabela-Zwijnaarde op het stuk van de tewerkstelling is ontstaan na de recente beslissingen van het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie en over de maatregelen die de regering zal nemen om het voortbestaan van het bedrijf te verzekeren ».

c) van Mevr. De Kegel (echtgen. Martens) tot de heer Minister van Economische Zaken en tot de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden over « de tewerkstelling in de Fabeltabedrijven en de wolspinnerij Sofilaine ».

d) van de heer Maes tot de heer Minister van Economische Zaken en tot de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie, toegevoegd aan de Minister van Waalse Aangelegenheden en de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden over « de ontmanteling, de sluiting en het verlies van werkgelegenheid waarmee Fabela thans wordt bedreigd ».

2. a) van de heer T. Declercq tot de heer Staatssecretaris voor Vlaamse Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden over « de omstandigheden waarin de firma Badger Belgium N.V. tot afdanking van het personeel is overgegaan, zonder de wettelijke verplichtingen na te komen ».

b) van de heer Van Elewyck tot de heer Staatssecretaris voor Vlaamse Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden over « de omstandigheden waarin het engineeringsbedrijf "Badger Belgium N.V." zijn deuren sloot en over de sociale en economische gevolgen van deze sluiting ».

3. van de heer Raskin tot Mevr. de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden « 1) over de redenen waarom de B.R.T. geen aandacht heeft besteed aan de betoging, die op 29 januari 1977 tegen de aanleg van de autosnelweg A 24 werd georganiseerd; 2) over de criteria die door de B.R.T. worden aangelegd bij de keuze van haar binnenlandse berichtgeving ».

4. van de heer E. Vansteenkiste tot de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden over « de geplande zandwinning in "De Moeren" (Veurne) voor de verdere aanleg van de autoweg A 18 en de gevolgen die hieraan verbonden zijn op het vlak van het leefmilieu en de landbouw aldaar ».

5. van de heer M. Remacle tot de heer Minister van Economische Zaken over « de uiterst verontrustende toestand waarin zich Zuid-Luxemburg bevindt ten gevolge van de achteruitgang van het ijzer- en staalbedrijf Athus-Rodange, en over het ontbreken van maatregelen ter vrijwaring van een industrie die van kapitaal belang is voor het leven van Belgisch Luxemburg ».

Donderdag 17 februari 1977, 's voormiddags, te 10 uur :

Interpellaties :

1. van de heer Laridon tot de heer Minister van Nationale Opvoeding over « de toestand inzake reaffectaties in het rijksonderwijs ».

2. van de heer Gillet tot de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie, toegevoegd aan de Minister van Brusselse Aangelegenheden, over « de huidige situatie en de vooruitzichten van de economie in het gewest Brussel ».

3. Hervatting van de agenda van de vergadering van woensdag.

'S namiddags, te 15 uur :

Inoverwegingneming (Rgt. art. 50, nrs 4, 5, 6, 7) :

1. Wetsvoorstel (de heer Evers) tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, zoals het is bekraftigd door de wet van 30 december 1975.

2. Wetsvoorstel (Mevr. Demeester-De Meyer) tot wijziging van artikel 57 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970.

3. Wetsvoorstel (de heer Vandemeulebroucke) houdende samenstelling van het Universitair Centrum Limburg en de Economische Hogeschool Limburg.

4. Wetsvoorstel (de heer Gillet en Mevr. Mathieu-Mohin) tot wijziging van de wet van 2 juli 1975 op de dierenbescherming.

5. Wetsvoorstel (de heer Valkeniers) betreffende de vaststelling van het aantal schepenen en de voordracht van de burgemeester.

6. Wetsvoorstel (de heer Valkeniers) tot verdeling van de provincie Brabant in drie provincies en tot oprichting van een provincie Vlaams-Brabant.

Vragen (Rgt. art. 72) :

1. van de heer Maes aan de heer Minister, adjunct voor Economische Zaken en belast met Bossen, Jacht en Visvangst (Waalse gewest), over de vestiging van de maatschappelijke zetel van de N.V. UNERG in Wallonië.

2. van de heer Raskin tot de heer Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking over de toepassing van de akkoorden van Helsinki.

3. van de heer Mattheyssens tot de heer Eerste Minister over de regionalisering van het waterbeleid.

4. van Mevr. Maes (echtgen. Van der Eecken) aan de heer Minister van Openbare Werken over de dijksherstellingen aan de Schelde.

5. van de heer Olaerts aan de heer Minister van Verkeerswezen betreffende de eventuele afschaffing van de spoorweglijn Hasselt-Winterslag-Eisden.

Stemmingen :

a) Stemmingen over de moties ingediend tot besluit van de interpellatie van de heer Somers over de vestiging van een industrieterrein te St-Katelijne-Waver.

b) Naamstemmingen over de aangehandelde wetsontwerpen.

Interpellaties :

Hervatting van de agenda van de vergadering van woensdag.

Sommes-nous d'accord ? (*oui*)

Zijn wij het eens ? (*ja*)

Il en sera ainsi.
Aldus zal geschieden.

INTERPELLATION — INTERPELLATIE
Demande — Verzoek

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, le bureau a reçu une demande d'interpellation de M. André Baudson, adressée à M. le Ministre de la Défense nationale et des Affaires bruxelloises et à M. le Ministre des Affaires économiques, sur « la mise en œuvre des compensations à l'industrie électronique belge à l'occasion de l'achat de l'YF.16 ».

Dames en Heren, bij het bureau werd een interpellatieverzoek ingediend van de heer André Baudson tot de heer Minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden en tot de heer Minister van Economische Zaken over « de tenuitvoerlegging van de compensaties voor de Belgische elektronische industrie naar aanleiding van de aankopen van de YF.16 ».

La date de cette interpellation sera fixée ultérieurement.

De datum van deze interpellatie zal later worden vastgesteld.

VRAAG VAN DE HEER CLAEYS TOT DE HEER MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING EN VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN OVER DE TOESTAND VAN HET BURGERPERSONEEL BIJ HET MINISTERIE VAN LANDSVERDEDIGING

QUESTION DE M. CLAEYS A M. LE MINISTRE DE LA DEFENSE NATIONALE ET DES AFFAIRES BRUXELLOISES SUR LA SITUATION DU PERSONNEL CIVIL DU MINISTÈRE DE LA DEFENSE NATIONALE

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de vraag van de heer Claeys tot de heer Minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden over de toestand van het burgerpersoneel bij het Ministerie van Landsverdediging.

Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la question de M. Claeys à M. le Ministre de la Défense nationale et des Affaires bruxelloises sur la situation du personnel civil du Ministère de la Défense nationale.

Het woord is aan de heer Claeys.

De heer Claeys (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Dames en Heren, door een syndicale organisatie werd mij het op datum van 1 januari 1977 verschenen *Witboek van het Burgerpersoneel bij Landsverdediging* bezorgd.

De inhoud daarvan heeft mij ten zeerste geïnteresseerd, en bepaalde gegevens, in die publikatie bevatten, tonen aan dat een wijziging van de aangeklaagde toestand dringend noodzakelijk is.

Alleszins zou ik van de minister willen vernemen, hoe hij kan verklaren dat het percentage van de bij de Belgische landsverdediging tewerkgestelde burgers zo klein is (slechts 7,5 pct. tegen 92,5 pct. militairen), dan wanneer in de Verenigde Staten en bij onze natuurlanden deze verhouding veel meer in het voordeel van de burger speelt (zij gaan van 22 pct. burgers tegen 78 pct. militairen in Nederland, tot 46 pct. burgers tegen 54 pct. militairen in Engeland). Men kan toch niet beweren dat in de ons omliggende N.A.T.O.-landen en in de Verenigde Staten de landsverdediging slechter gestructureerd is of meer achtelos behandeld wordt dan bij ons.

Verder was ik onthuist door de onverklaarbare wanverhouding in de graden van het burgerpersoneel, waardoor de bevorderingsmogelijkheden in vergelijking met deze binnen andere departementen bijna onbestaande worden. Het gemiddeld van de graden in niveaus gegroepeerd laat blijken dat voor andere departementen in niveau 1 : 23 pct., in niveau 2 : 40,5 pct., in niveau 3 : 27,5 pct., en in niveau 4 : 9 pct. van de betrekkingen gerangschikt zijn, dan wanneer deze percentages voor landsverdediging respectievelijk 4,43 pct., 36,48 pct., 50,15 pct. en 8,94 pct. zijn. Men heeft de indruk dat in het departement van landsverdediging bijna alleen klerken geduld worden. Kan ook hier de minister verklaren waarom hij dergelijke onhoudbare toestand aanvaardt?

De Minister zal begrijpen dat het ogenblik gekomen is om deze stand van zaken grondig te verbeteren en om te komen tot meer normale verhoudingen inzake de getalsterkte der burgers ten opzichte van de militairen en inzake de bevorderingsmogelijkheden van het burgerpersoneel bij landsverdediging.

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden.

De heer Vanden Boeynants, Minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, de in het *Witboek van het Burgerpersoneel bij landsverdediging* gemaakte vergelijking met het personeel der andere departementen is moeilijk daar de onderscheiden verantwoordelijkheden niet overeenstemmen. In landsverdediging immers houdt het burgerpersoneel zich uitsluitend bezig met de juridische steun aan mijn departement en met de administratieve steun ten voordele van zijn eigen personeel.

Ook de vergelijking met de burgers in vreemde legers loopt mank omdat het burgerpersoneel in het buitenland gans andere functies vervult dan bij ons. Deze functies kunnen variëren van navorsing en ontwikkeling tot beheer van allerlei ondernemingen zoals fabrieken, scheepswerven, enz.

Dergelijke situatie kennen wij niet.

De huidige samenstelling van landsverdediging in militair en burgerpersoneel vloeit voort uit een rationele inspanning om de personeelsuitgaven te beperken om op die wijze aan de machten de werkings- en investeringskredieten te verstrekken die nodig zijn voor de organisatie en het behoud van hun paraatheid.

Rekening houdend met de middelen die ter beschikking gesteld worden heeft deze rationele inspanning een belangrijke inkramping van de effectieven tot gevolg gehad.

De burgereffectieven van landsverdediging dienen dan ook beschouwd te worden in dit global kader en op basis van de specifieke verantwoordelijkheden die zij hebben.

Om de hierboven aangehaalde redenen heb ik, na een drastische inkramping van het militair personeel doorgevoerd te hebben, niet het inzicht noch de middelen om de huidige organisatie van het burgerlijk algemeen bestuur van mijn departement uit te breiden.

Wel ben ik bereid echte loopbaananomalieën aan mijn collega van het Openbaar Ambt voor te leggen, voor zover een ernstige studie op objectieve wijze aantoont dat er werkelijk anomalieën bestaan.

De heer Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

VRAAG VAN DE HEER DE VLIES AAN DE HEER MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING EN VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN OVER DE FRAUDULEUZE VRIJSTELLINGEN VAN DE DIENSTPLICHT

QUESTION DE M. DE VLIES A M. LE MINISTRE DE LA DEFENSE NATIONALE AU SUJET DES EXEMPTIONS FRAUDULEUSES DU SERVICE MILITAIRE

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de vraag van de heer De Vries aan de heer Minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden over de frauduleuze vrijstellingen van de dienstplicht.

Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la question de M. De Vries à M. le Ministre de la Défense nationale au sujet des exemptions frauduleuses du service militaire.

Het antwoord is aan de heer De Vries.

De heer De Vries (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Dames en Heren, er zouden gedurende de laatste jaren circa 800 dienstplichtigen op een frauduleuze wijze ontkomen zijn aan hun dienstplicht.

Terwijl geklaagd wordt over gebrek aan effectieven in Duitsland is also ongeveer een gans bataljon verdwenen.

De wet zou voorzien dat, indien binnen het jaar waarin de ongeschikte verklaring voor militaire dienst gebeurd is, deze ongeschikte verklaring niet gecontesteerd wordt aan de hand van bewijzen, de bedriegende dienstplichtige definitief ontsnapt aan de militaire oproeping.

Moet de geachte minister deze stelling beamen, die voorzeker aanzet tot het bedrog en het rechtsgevoel van de loyale bevolking kwest? De oproeping van dergelijke delinkwachten lijkt mij een voor de hand liggende rechtvaardige maatregel.

Zijn dergelijke delinkwachten niet te assimileren aan wederspannigen en bijgevolg gehouden driemaal hun normale diensttijd uit te voeren?

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Minister van Landsverdediging.

De heer Vanden Boeynants, Minister van Landsverdediging en van Brusselse Aangelegenheden (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, het is juist dat, volgens de huidige beschikkingen van de dienstplichtwetten, de dienstplichtigen die door bedrieglijke praktijken aan de militaire dienst ontsnappen, niet meer voor

de militaire dienst kunnen opgeroepen worden, indien bij het instellen van openbare vordering tegen die bedrieglijke praktijken reeds meer dan één jaar is verlopen, na de dag waarop de eerste beslissing werd genomen dat ze geen dienst moesten uitvoeren.

Enkel diegenen tegen welke een openbare vordering werd ingesteld binnen die termijnen van één jaar, kunnen dus na veroordeling, als wederpanneling worden behandeld en opgeroepen worden om drie jaar werkelijke dienst uit te voeren, voor zover ze geschikt verklaard worden.

Het feit te ontsnappen aan de militaire dienst, sluit echter de strafrechtelijke vervolging niet uit, voor zover natuurlijk de openbare vordering zelf niet verjaard is. Ik ben het volledig eens met het geachte lid dat die bedrieglijke praktijken het rechtsgevoel van de bevolking kwetsen.

Het ligt dan ook in mijn bedoeling, na overleg met mijn collega van Binnenlandse Zaken en de regering, een wetsontwerp in te dienen om tot een gelijkberechtiging te komen.

De heer Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION DE M. DEVOS A M. LE MINISTRE DU BUDGET ET DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE AU SUJET DES SUBVENTIONS DE L'ETAT A CERTAINS INVESTISSEMENTS D'INTERET PUBLIC

VRAAG VAN DE HEER DEVOS AAN DE HEER MINISTER VAN BEGROTING EN VAN WETENSCHAPSBELEID OVER DE RIJKSSUBSIDIES VOOR BEPAALDE INVESTERINGEN VAN ALGEMEEN BELANG

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la question de M. Devos à M. le Ministre du Budget et de la Politique scientifique au sujet des subventions de l'Etat à certains investissements d'intérêt public.

Dames en Heren, aan de orde is de vraag van de heer Devos aan de heer Minister van Begroting en van Wetenschapsbeleid over de Rijkssubsidies voor bepaalde investeringen van algemeen belang.

La parole est à M. Devos.

M. Devos (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, la loi n° 992 portant sur les subventions de l'Etat à certains investissements d'intérêt public prévoit en son article 2, § 2, que : « Le Roi peut déléguer aux ministres la détermination des allocations admissibles compte tenu de la nature des investissements projetées ».

Parmi des « allocataires » vous avez, sans doute, voulu inclure les intercommunales, tant mixtes que pures.

L'Etat, les provinces, des particuliers et des sociétés peuvent faire partie des associations de communes sans que cela modifie la nature juridique de celles-ci.

Une discrimination entre les associations de communes basées sur leur caractère pur ou mixte ne serait pas admissible du moment que la propriété et l'usage des investissements d'intérêt public ou de premier établissement, subventionnés appartenant de plein droit à l'intercommunale, ou, lors de sa mise en liquidation éventuelle, aux institutions administratives qui lui succéderaient, sans que le secteur privé puisse revendiquer à aucun moment une part quelconque des subsides accordés en vertu de cette loi.

Le pouvoir d'opérer une telle discrimination ne devrait normalement pas être donné dans la délégation organisée par l'article 2.

J'ai la conviction, Monsieur le Ministre, que vous partagez mon avis. Des doutes ont pourtant surgi dans l'esprit de certains représentants publics d'intercommunales mixtes. Je souhaite donc que vous me disiez très clairement ce qu'il en est.

M. le Président. — La parole est à M. le Ministre du Budget et de la Politique scientifique.

M. Geens, Ministre du Budget et de la Politique scientifique (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, le texte de l'article 2 du projet de loi n° 92-1, tel qu'il sera amendé par la Commission de l'Intérieur, s'énoncera comme suit :

« Le Roi détermine les limites et règles de procédure auxquelles est soumis l'octroi des subventions.

» Il peut déléguer aux ministres, chacun en ce qui le concerne, le pouvoir de fixer les conditions d'octroi des subsides et, en particulier, de régler les affaires suivantes :

» 1e ...

» 2e la détermination des allocataires admissibles, compte tenu de la nature des investissements projetés. »

Ce texte n'a donc d'autre but que de simplifier la procédure en matière d'obtention de subsides de l'Etat et d'en fixer les limites maximum.

Il appartiendra, par conséquent, au ministre subsidiant de déterminer quelles institutions ou personnes publiques seront prises en considération pour l'octroi de subsides en faveur d'un projet d'investissement qu'elles auront elles-même retenu.

En conséquence, il est prématûré, et au surplus en dehors de ma compétence, de se prononcer sur le point de savoir s'il est oui ou non opportun d'opérer une discrimination à l'égard d'associations de communes selon qu'elles présentent ou non un caractère mixte.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

QUESTION DE MME RYCKMANS-CORIN A M. LE MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES ET DE LA COOPERATION AU DEVELOPPEMENT ET A M. LE MINISTRE DU BUDGET ET DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE AU SUJET DE L'EXECUTION DE L'ARTICLE 10BIS DE LA LOI DU 16 JUIN 1960 RELATIVE A LA SECURITE SOCIALE D'OUTRE-MER

VRAAG VAN MEVR. RYCKMANS-CORIN AAN DE HEER MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING EN AAN DE HEER MINISTER VAN BEGROTING EN VAN WETENSCHAPSBELEID OVER DE TENUITVOERLEGGING VAN ARTIKEL 10BIS VAN DE WET VAN 16 JUNI 1960 BETREFFENDE DE OVERZEESE SOCIALE ZEKERHEID

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la question de Mme Ryckmans-Corin à M. le Ministre des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement et à M. le Ministre du Budget et de la Politique scientifique au sujet de l'exécution de l'article 10bis de la loi du 16 juin 1960 relative à la sécurité sociale d'outre-mer.

Dames en Heren, aan de orde is de vraag van Mevr. Ryckmans-Corin aan de heer Minister van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelings-samenwerking en aan de heer Minister van Begroting en van Wetenschapsbeleid over de tenutvoerlegging van artikel 10bis van de wet van 16 juni 1960 betreffende de overzeese sociale zekerheid.

La parole est à Mme Ryckmans.

Mme Ryckmans-Corin (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, le 13 mai 1976, je vous ai posé une question orale au sujet des mesures d'exécution de la loi du 11 février 1976 modifiant les lois du 16 juin 1960 et du 17 juillet 1963 relatives à la sécurité sociale d'outre-mer.

Vous m'avez répondu, je cite : « Ainsi, j'ai émis hier un avis favorable quant à l'arrêté royal réévaluant les pensions des anciens coloniaux, pris en exécution de l'article 18 de la loi du 11 février 1976 ».

Le 1er juillet 1976, en réponse à une seconde question orale, vous m'avez signalé que tout était mis en œuvre pour soumettre un projet d'arrêté royal à prendre en exécution de la loi du 11 février 1976 au Conseil des Ministres dans le courant du mois de juillet.

Le 2 décembre 1976, en réponse à une troisième question orale, vous m'avez signalé qu'un nouveau projet était mis au point et qu'il serait soumis au Conseil des Ministres dans un délai rapproché.

Il semble que, le 14 janvier 1977, il ait été décidé de revoir l'ensemble du problème. A ce jour, les pensionnés de l'O.S.S.O.M. attendent donc toujours.

Aussi, Monsieur le Ministre, je me permets de poser la question posée à cette tribune le 2 décembre 1976 : je cite « Voudriez-vous, Monsieur le Secrétaire d'Etat, me faire savoir clairement quand les bénéficiaires des lois qui organisent la sécurité sociale d'outre-mer, qui attendent depuis des années de trois gouvernements successifs la périodicité de leurs pensions, pourront enfin voir réglée leur situation ? »

Je désirerais en outre savoir :

1. si un groupe de travail a été constitué;
2. quelle est la composition de ce groupe;
3. quel est le délai fixé pour le dépôt des conclusions des travaux de ce groupe;
4. si les membres du groupe pourront disposer de l'étude faite par l'actuaire de l'O.S.S.O.M. il y a quelques années, et de la note de l'inspection des finances donnant la situation des réserves et la répartition des pensionnés par montant de pension ?

M. le Président. — La parole est à M. le Ministre du Budget et de la Politique scientifique.

M. Geens, Ministre du Budget et de la Politique scientifique (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, ainsi que le

rappelle Mme Ryckmans, la loi du 11 février 1976 a introduit dans la loi du 16 juin 1960 garantissant les prestations sociales, un article 10bis qui permet, selon des modalités et conditions qui doivent être arrêtées au Conseil des Ministres d'adapter à l'évolution du progrès social les prestations sociales prévues en faveur des anciens employés coloniaux du secteur privé.

Cette importante amélioration de ce régime particulier n'est pas la seule que la loi du 11 février 1976 ait accordée.

Il convient de rappeler, en premier lieu, la confirmation de la majoration des pensions de retraite et de survie, accordée par une décision ministérielle en 1974, qui portait de 25 à 44 p.c. du montant de base le complément des pensions de retraite et de 66,6 à 93 p.c. le complément des pensions de veuve. Les dépenses résultant de cette amélioration sont déjà fort lourdes d'autant plus que l'adaptation à l'évolution du coût de la vie est accordée sur les compléments comme sur la pension de base.

Par ailleurs, la loi du 11 février 1976 a accordé le pécule de vacances, la valorisation, dans le secteur « pension », des périodes de maladie-invalidité indemnisées à charge de l'O.S.S.O.M., ainsi que des minima de pension par année de service, sans compter d'autres améliorations moins importantes.

J'ai déjà eu l'occasion de citer le montant des dépenses qui ont été consenties (plusieurs centaines de millions) et que, par le jeu des dispositions des lois du 16 juin 1960 et du 17 juillet 1963, l'Etat supporte dans le cadre de ses interventions annuelles en faveur de l'O.S.S.O.M.

Il me paraît au surplus nécessaire de souligner avec force que ces améliorations notables ont été accordées nonobstant le fait que les conditions d'octroi des pensions de retraite et de survie des anciens employés coloniaux sont beaucoup moins strictes que celles prévalent, en ce qui concerne les travailleurs salariés en Belgique. C'est ainsi que l'ancien employé colonial peut cumuler sa pension coloniale avec une activité lucrative à plein temps et que sa veuve continue de bénéficier de sa pension de survie même après son remariage éventuel.

Quoiqu'il en soit, un premier projet d'arrêté royal avait été présenté au Conseil des Ministres le 31 juillet 1976 accordant l'avantage prévu par l'article 10bis en cause, dans des conditions que le Conseil des Ministres n'a pu accepter parce qu'elles ne réglaient pas le problème en respectant les exigences d'une justice distributive qui est souci constant de ce gouvernement.

Un groupe de travail ayant été constitué à la suite du rejet de ce projet, un nouveau projet a été soumis au cours du mois de janvier au Conseil des Ministres qui n'a pu davantage s'y rallier.

La décision a été prise de faire procéder à une étude d'ensemble des problèmes de la sécurité sociale d'outre-mer, étude qui n'est pas susceptible d'être menée rapidement à terme.

Un groupe de travail interministériel est effectivement en voie de constitution; ceux de mes collègues qui interviennent dans la tutelle administrative de l'organisme-débiteur des prestations ainsi que le Ministre des Pensions doivent désigner les personnes qui les représentent au sein de ce groupe de travail.

Il me paraît prématûr de fixer, dès à présent, un terme aux travaux de ce groupe de travail dont la première réunion est prévue pour la fin de ce mois.

Je suis néanmoins persuadé que les participants auront à cœur de mener leurs travaux à bonne fin dans les délais les meilleurs.

Il va de soi également qu'ils disposeront, pour ce faire, de toute la documentation nécessaire et des informations qu'ils jugeront à propos de réclamer, sans aucune exclusive, ni réserve.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

QUESTION DE M. DESMARETS A M. LE MINISTRE DES FINANCES ET A M. LE MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR LES CONSEQUENCES DE LA TRANSFORMATION DE LA SOCIETE NATIONALE D'INVESTISSEMENTS EN HOLDING PUBLIC

VRAAG VAN DE HEER DESMARETS AAN DE HEER MINISTER VAN FINANCIEN EN AAN DE HEER MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER DE GEVOLGEN VAN DE OMVORMING VAN DE NATIONALE INVESTERINGSMAATSCHAPPIJ TOT OVERHEIDSHOLDING

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la question de M. Desmarests à M. le Ministre des Finances et à M. le Ministre des Affaires économiques sur les conséquences de la transformation de la Société nationale d'investissement en holding public.

Ann. parl. Chambre — Session ordinaire 1976-1977
Parlem. Hand. Kamer — Gewone zitting 1976-1977

Dames en Heren, aan de orde is de vraag van de heer Desmarests aan de heer Minister van Financien en aan de heer Minister van Economische Zaken over de gevolgen van de omvorming van de Nationale Investeringsmaatschappij tot overheidsholding.

La parole est à M. Desmarests.

M. Desmarests (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, la loi du 30 mars 1976, transformant la S.N.I. en holding public, en a réservé la qualité d'actionnaire à l'Etat et aux institutions financières d'intérêt public (article 1, 10). La S.N.I. devait mettre ses statuts en concordance avec la loi dans les trois mois (article 19). Ce fut fait le 8 juillet 1976 et ratifié par arrêté royal du 24 septembre. La S.N.I. n'a cependant pas repris dans le texte modifié les stipulations de l'article 1, 10, si bien que les actionnaires privés ne sont pas expropriés, alors même qu'en vertu de l'article 5, inscrit lui dans les statuts nouveaux ils sont exclus du conseil d'administration.

Ces actionnaires privés attendent toujours la reprise de leurs titres. D'après l'article 18 de la loi, les actions (des partenaires privés...) seront rachetées par l'Etat contre remise de titres d'emprunt de l'Etat dont les conditions seront fixées par le Roi ». Le texte ajoute que « les actions qui n'auraient pas été présentées dans les trente jours de l'offre seront acquises de plein droit à l'Etat ». Rien n'ayant été accompli en ce sens jusqu'ici, les détenteurs privés restent actionnaires, tout en étant dépossédés de certaines de leurs prérogatives, dont celle d'être représentés dans le conseil.

Cette situation ambiguë est préjudiciable aux sociétés qui ont fait confiance à l'Etat en participant avec lui à la création et au développement de la S.N.I.: elles se voient privées maintenant de leurs droits légitimes, sans avoir l'occasion de réaliser leurs titres.

Cette situation paradoxale est d'autant plus dommageable que certaines de ces entreprises auraient grand besoin des sommes qui leur sont dues, pour faire face aux difficultés de trésorerie du moment.

En application de l'article 22, les ministres des Finances et des Affaires économiques. — Trois mesures étaient à prendre par le parlement sur l'exécution de la loi. Celle-ci aura un an le 30 mars prochain. Ne serait-il pas opportun de fixer les dispositions d'exécution de l'article 18 de la loi du 30 mars 1976 avant la date de son premier anniversaire ?

M. le Président. — La parole est à M. le Ministre de l'Intérieur qui répondra pour le Ministre des Affaires économiques.

M. Michel, Ministre de l'Intérieur (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, trois mesures étaient à prendre par le gouvernement.

1. Les conditions de l'emprunt d'Etat dont les titres seront remis aux actionnaires privés en paiement du prix du rachat de leurs actions décidé par l'article 18 de la loi, correspondant aux conditions en vigueur sur le marché de l'émission.

2. Les modalités de recours, en conformité de l'article 18, alinéa 3, ont été déterminées.

Le projet d'arrêté royal précisant ces modalités est actuellement sousmis, s'agissant d'une question de procédure, aux observations du Ministre de la Justice, incessamment attendues.

3. Quant à l'exécution de la procédure d'offre d'acquisition par voie d'échange, le dossier a été soumis à la Commission bancaire et une lettre prospectus relative à l'offre publique d'acquisition faite par l'Etat sur les actions de la S.N.I. a également été établie.

Dans les conditions, le rachat devrait intervenir à l'occasion du prochain emprunt d'Etat.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

QUESTION DE Mme PETRY A M. LE MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES CONCERNANT LA LEGALITE DES PRATIQUES TARIFIAIRES DE LA SOCIETE NATIONALE DES DISTRIBUTIONS D'EAU

VRAAG VAN Mevr. PETRY AAN DE HEER MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER DE WETTELIJKEHED VAN HET TARIEFBELEID VAN DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ DER WATERLEIDINGEN

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la question de Mme Pétry à M. le Ministre des Affaires économiques concernant la légalité des pratiques tarifaires de la Société nationale des distributions d'eau.

Dames en Heren, aan de orde is de vraag van Mevr. Petry aan de heer Minister van Economische Zaken over de wettelijkheid van het tariefbeleid van de Nationale Maatschappij der Waterleidingen.

La parole est à Mme Pétry.

Mme Pétry (à la tribune). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, depuis quelques semaines, la S.N.D.E. réclame à certains consommateurs une contribution spéciale « pour apurer le déficit de l'année 1975 ». Le Ministre des Affaires économiques a marqué son accord sur cette pratique qui est pourtant en totale contradiction avec les dispositions du Code civil.

Dans le courant de décembre 1976, la Société nationale des distributions d'eau a envoyée dans 196 communes (anciennes) du pays, des factures libellées : « Contribution spéciale pour apurer le déficit de l'année 1975 ».

Pareille pratique, survenant de nombreux mois après le paiement des factures relatives à l'année 1975 possède incontestablement un effet rétroactif incompatible avec les dispositions du Code civil.

Le Ministre des Affaires économiques a déclaré, par la voie de la presse, qu'il ne s'agissait pas d'une hausse de tarifs, mais de la couverture d'un déficit exceptionnel d'une année bien définie. Il a affirmé, en outre, que la S.N.D.E. en qualité de service public échappait aux dispositions du Code civil.

Si l'on devait suivre le ministre, il en résulterait un état d'insécurité pour les consommateurs qui ne seraient pas protégés dans divers domaines (R.T.T., électricité, gaz, etc.) par les dispositions légales régissant les contrats.

La S.N.D.E., forte de l'autorisation du ministre, menace aujourd'hui les consommateurs d'eau qui refusent de payer la « contribution spéciale ». Il s'agit manifestement d'un abus de position dominante; si la S.N.D.E. est sûre de son bon droit, pourquoi ne recourt-elle pas aux tribunaux plutôt que de choisir la voie d'une rétorsion brutale dont les conséquences sont sans commune mesure avec l'importance des sommes réclamées ?

Enfin, l'examen des factures 1975 de la S.N.D.E. révèle que cette société a fait payer l'eau de cette période à un prix supérieur au prix maximum autorisé en 1976.

Question : Comment le ministre explique-t-il que la S.N.D.E. échappe aux dispositions du Code civil ?

M. le Président. — La parole est à M. le Ministre de l'Intérieur qui remplace le Ministre des Affaires économiques.

M. Michel, Ministre de l'Intérieur (à la tribune). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, conformément aux dispositions légales visées par la loi 26 août 1913 instituant la Société nationale des distributions d'eau, l'eau distribuée est fournie au prix de revient.

La circulaire ministérielle du 9 mai 1975 relative à la politique des prix en matière de distribution d'eau, après avoir posé que « l'indexation automatique des tarifs de distribution d'eau, contraire à la politique gouvernementale, n'est pas autorisée », organise la procédure de déclaration préalable des hausses de tarif. Les hausses déclarées sont soumises à l'avis de la commission pour la régulation des prix, à l'accord du Ministre des Affaires économiques et à l'approbation de l'autorité de tutelle dans les cas où elle est requise.

La même circulaire rappelle que « ne doit (pas) être méconnu le principe de l'équilibre entre recettes et dépenses ».

Dans 30 réseaux sur 107, une limitation de hausse déclarée est intervenue, aboutissant à un déficit pour l'année 1975 qui devait dès lors être récupéré sous forme de facturation supplémentaire, calculée en toute équité d'après le montant réel du déficit et en fonction de la consommation exacte des usagers.

Il est clair que toute autre formule d'apurement serait injuste et inéquitable. L'apurement par voie d'impôt avantagerait indûment les gros consommateurs et les industries et l'apurement par une hausse intégrée définitivement dans le tarif, désavantagerait surtout les petits consommateurs.

Le fondement juridique de la solution intervenue est cependant contesté, à l'aide d'arguments qui me paraissent non fondés. On argue notamment d'un arrêté de la Cour de cassation du 12 décembre 1968 qui n'a aucun rapport avec la matière et ne concerne même pas la Société nationale des distributions d'eau, puisqu'il s'agissait de la responsabilité de la Compagnie intercommunale bruxelloise des eaux dans le contrôle des installations intérieures d'un abonné.

Rappelons que l'eau étant distribuée au prix de revient, il ne saurait y avoir comme dans un contrat classique, libre discussion et fixation des structures de ce prix, ni par les consommateurs, ni d'avantage par les sociétés de distribution d'eau.

C'est le principe même du prix de revient qui est voulu — censé voulu par les parties — et fait la loi des parties conformément à l'article 1134 du Code civil.

Les déclarations de hausse des tarifs se fondant sur les appréciations prévisionnelles, leur limitation se justifie dans l'intérêt des consommateurs.

Les sociétés ne furent d'ailleurs autorisées à procéder à l'apurement de leur déficit qu'après avoir présenté les véritables bilans en guise de justification.

M. le Président. — L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

VRAAG VAN DE HEER SCHILTZ AAN DE HEER MINISTER VAN OPENBARE WERKEN OVER DE OPRICHTING VAN DE INTERDEPARTEMENTALE COMMISSIE BETREFFENDE DE BRANDVEILIGHEID

QUESTION DE M. SCHILTZ A M. LE MINISTRE DES TRAVAUX PUBLICS SUR LA CREATION DE LA COMMISSION INTERDEPARTEMENTALE DE PROTECTION CONTRE L'INCENDIE

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de vraag van de heer Schiltz aan de heer Minister van Openbare Werken over de oprichting van de interdepartementale commissie betreffende de brandveiligheid.

Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la question de M. Schiltz à M. le Ministre des Travaux publics sur la création de la commission interdépartementale de protection contre l'incendie.

Het woord is aan de heer Schiltz.

De heer Schiltz (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Dames en Heren, bij koninklijk besluit van 4 april 1972 werden, in uitvoering van artikel 59 van de wet op de stedebouw, betreffende de bouwverordeningen normen vastgesteld die de brandveiligheid reglementeren in hoge gebouwen.

Bij koninklijk besluit van 10 oktober 1974 werd bepaald dat de minister een afwijking kan verlenen aan deze norm, op advies van de interdepartementale commissie betreffende de brandveiligheid.

Sedert het uitvaardigen van het koninklijk besluit van 4 april 1972 evoluerden zowel de bouwtechnieken als een aantal architecturale opvattingen, zodat voor bepaalde nieuwe projecten de norm, vastgesteld bij koninklijk besluit van 4 april 1972, niet meer adequaat kan geacht worden.

Anderzijds werd de interdepartementale commissie die de minister moet adviseren om eventueel afwijkingen te verlenen, nog steeds niet geïnstalleerd.

Deze leemte kan belangrijke bouwprojecten bemoeilijken en zelfs de uitvoering ervan blokkeren.

Deze toestand is tevens van aard ondernemers te ontmoedigen, ja zelfs schade te veroorzaken.

Mag ik de minister dan ook vragen waarom deze interdepartementale commissie, voorzien in het koninklijk besluit van 10 oktober 1974, nog steeds niet werd opgericht en welke maatregelen hij denkt te treffen om er voor te zorgen dat de uitvoering van het koninklijk besluit zo spoedig mogelijk gewaarborgd wordt door de oprichting van deze commissie ?

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Minister van Openbare Werken.

De heer Olivier, Minister van Openbare Werken (op het spreekgestoelte). — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik heb de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken :

De norm NBN 713-010 betreffende de brandbeveiliging in hoge gebouwen vastgesteld door het koninklijk besluit van 4 april 1972, is in herziening.

De nieuwe normontwerpen nr's NBN S 21-201, S 21-202 en S 21-203 zullen de norm NBN 713-010 vervangen.

De subcommissie nr 2 van de Belgische commissie voor brandveiligheid heeft reeds drie vergaderingen gewijd aan deze normontwerpen, die van 16 maart tot 15 juni 1976 door het Belgisch Instituut voor Normalisatie ter kritiek gepubliceerd.

De samenstelling van de commissie belast met het voorstellen van afwijkingen op de algemene eisen vervat in de norm NBN 713-010 (koninklijk besluit van 10 oktober 1974) werd onlangs vastgesteld. Bedoelde commissie zal binnenkort haar werkzaamheden kunnen aanvangen.

De heer Voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

VRAAG VAN DE HEER W. CLAES AAN DE HEER MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER DE BETWISTINGEN OMTRENT DE UITSLAG VAN BEPAALDE GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN

QUESTION DE M. W. CLAES A M. LE MINISTRE DE L'INTÉRIEUR AU SUJET DES CONTESTATIONS DU RÉSULTAT DE CERTAINES ÉLECTIONS COMMUNALES

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de vraag van de heer Willy Claes aan de heer Minister van Binnelandse Zaken over de betwistingen omtrent de uitslag van bepaalde gemeenteraadsverkiezingen.

Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle la question de M. Willy Claes à M. le Ministre de l'Intérieur au sujet des contestations du résultat de certaines élections communales.

Het woord is aan de heer Claes.

De heer W. Claes (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, het is u bekend dat, op dit ogenblik, voor de Raad van State, een aantal betwistingen aanhangig zijn in verband met de geldigheid van de gemeenteraadsverkiezingen.

Het is duidelijk dat daardoor in een aantal gemeenten, doorheen het ganse land, onzekerheid heert, die zo snel mogelijk moet worden opgelost.

Mogen wij van u vernemen welke stappen u tot op heden hebt aangewend om bij de Raad van State aan te dringen op spoed en, mocht dit nog gebeurd zijn, wil u dan, bij hoogdringendheid, de Raad van State verzoeken in deze aangelegenheden bij absolute prioriteit een beslissing te treffen ?

Het is vanzelfsprekend dat deze vraag geen eigenlijke politieke draagwijde heeft en alleen voor doel heeft aan te dringen op versnelling van de procedure, met het oog op de opheffing van de chaotische toestand die thans in een aantal gemeenten bestaat.

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Minister van Binnelandse Zaken.

De heer Michel, Minister van Binnelandse Zaken (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik heb de eer de aandacht van het geachte lid te vestigen op artikel 76bis van de gemeentekieswet, waarin o.m. bepaald wordt dat de Raad van State onvervuld over de beroepen uitspraak doet. Het lijkt mij ter zake niet passend dat de Minister van Binnelandse Zaken zich zou inlaten met een taak door de wetgever aan dit Hoog Rechtscollege opgedragen zo bv. door op spoed bij de behandeling van de dossiers aan te dringen.

Ik meen er te mogen op wijzen dat de Raad van State inmiddels reeds vijftien arresten heeft geveld, nadat over de verkiezingen in tweehonderd zestig gemeenten bij de Raad beroep werd ingesteld.

De heer Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

DRINGENDE VRAGEN — QUESTIONS URGENTES

Artikel 73 van het reglement — Article 73 du règlement

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, overeenkomstig artikel 73 van het reglement, heeft de heer Vandamme gevraagd een dringende vraag te mogen stellen aan de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden die zijn instemming heeft betuigd om hierop onmiddellijk te antwoorden.

Mesdames, Messieurs, conformément à l'article 73 du règlement, M. Vandamme a demandé à pouvoir poser une question urgente à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes qui a accepté d'y répondre immédiatement.

Het woord is aan de heer Vandamme.

De heer Vandamme (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Dames en Heren, de tewerkstelling is in het arrondissement Brugge tijdens de jongste maanden op verontrustende wijze teruggelopen.

De N.V. Siemens heeft voor de zetel te Oostkamp ruim 650 personeelsleden op de ontslaglijst gebracht. De N.V. Bruggeoise et Nivelles, de belangrijkste werkgever te Brugge, voert tijdelijke werkloosheid in, en zal canaf 1978 tot massale af danken overgaan, indien geen nieuwe bestellingen worden geboekt.

Welke maatregelen neemt het departement voor Streekeconomie om het hoofd te bieden aan deze zeer ernstige toestand ?

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

De heer Eyskens, Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, midden 1976 was de toestand van de werkloosheid in het arrondissement Brugge gunstiger dan in Vlaanderen. Het arrondissement Brugge telde 7,1 pct. volledige werklozen, Vlaanderen 8 pct. Wel dient de aandacht gevestigd te worden op de grotere werkloosheid bij de mannen te Brugge, nl. 5,5 pct. dan in Vlaanderen (4,6 pct.). De vrouwelijke werkloosheid te Brugge lag daarentegen gevoeliger lager dan in Vlaanderen.

Evolutie volledige werkloosheid

			Arrondissement Brugge :	Mannen	Vrouwen	Totaal
Juni	1974	3,5	6,1	4,3
Juni	1975	6,0	10,2	7,4
Juni	1976	5,5	10,5	7,1
Vlaanderen :						
Juni	1976	4,6	15,3	8,0

Wel is het zo dat op 31 december 1976 de volledige werkloosheid te Brugge 6 583 eenheden bedroeg, hetgeen t.o.v. juni 1976 een stijging betekende van 2 538 eenheden of een toename van 62,7 pct. Deze sterke toename heeft echter grotendeels een seizoenkarakter (toeristische activiteiten). Als wij nu de werkloosheidsgegevens van einde 1976 vergelijken met deze van eind 1975 dan stellen wij vast dat het aantal mannelijke werklozen stijgt met 188 en de vrouwelijk werklozen met 596 of een totale toename met 14,3 pct.

Het kan derhalve niet ontkend worden dat het arrondissement Brugge de jongste maanden met zware problemen inzake tewerkstelling te kampen heeft en dat dit probleem nog dreigt te verergeren.

Ik ben ten zeerste bekommerd om deze evolutie en bij het beheden van investeringsdossiers uit het Brugse wordt de factor bijkomende tewerkstelling dan ook weerhouden als een zeer positief beoordelingselement. Ook wordt een grote inspanning geleverd om vervangingsinvesteringen in het arrondissement te kunnen aantrekken.

Anderzijds is het behoud van de werkgelegenheid bij de N.V. Siemens en de N.V. La Bruggeoise & Nivelles onze eerste bekommernis waarvoor naar een oplossing wordt gezocht. Een werkgroep heeft dat vraagstuk reeds uit sectorieel oogpunt benaderd en de mogelijkheid van eventuele overheidsbestellingen onderzocht.

De heer Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mesdames, Messieurs, conformément à l'article 73 du règlement M. Gondry a demandé à pouvoir poser une question urgente à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, adjoint au Ministre des Affaires wallonnes, qui a accepté d'y répondre immédiatement.

Dames en Heren, overeenkomstig artikel 73 van het reglement heeft de heer Gondry gevraagd een dringende vraag te mogen stellen aan de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie, toegevoegd aan de Minister van Waalse Aangelegenheden, die zijn instemming heeft betuigd om hierop onmiddellijk te antwoorden.

La parole est à M. Gondry.

M. Gondry (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, les tuileries d'Hennuyères qui occupent encore plus de 200 ouvriers et qui restent parfaitement viables, ont été si mal gérées qu'une requête en concordat par abandon d'actif vient d'être déposée.

Des investisseurs anglais sont intéressés par la reprise, mais ils doivent recevoir des garanties par l'intermédiaire de l'Economie régionale wallonne.

Monsieur le Ministre peut-il me faire savoir :

1° s'il connaît la situation des tuileries ?

2° s'il compte aider cette entreprise en aidant le nouvel investisseur ?

M. le Président. — La parole est à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, adjoint au Ministre des Affaires wallonnes.

M. Gol, Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale, adjoint au Ministre des Affaires wallonnes (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, la situation de cette entreprise fait l'objet de l'attention de mon département depuis le début de janvier 1976.

Les tuileries et briqueteries d'Hennuyères étaient à l'origine la propriété d'une famille de la région de Braine-le-Comte. Il y a quelques années, une part importante du capital a été rachetée par une briqueterie de Boom (la Compagnie de Rupel).

Cet actionnaire a fait faillite il y a deux ans et, depuis lors, la situation d'Hennuyères et Wanlin n'a cessé de se dégrader.

En collaboration avec l'économie régionale, toutes les parties intéressées au sauvetage de l'entreprise ont recherché des partenaires du secteur public et du secteur privé, susceptibles de reprendre les activités et d'assurer la gestion.

La situation financière étant devenue catastrophique de façon irréversible, l'entreprise a été amenée à demander le concordat par abandon d'actif.

Les contacts ont été maintenus avec un important groupe anglais (Ibstock Johnsen). Celui-ci a fait une offre au liquidateur pour la reprise des actifs intéressants pour l'exploitation, offre qui a été acceptée par le tribunal de commerce de Mons.

Les moyens financiers nécessaires pour assurer la reprise sont constitués pour partie par des capitaux propres et pour partie par un crédit d'investissement à long terme qui a été sollicité auprès d'un organisme de crédit (S.N.C.I.).

En date du 6 décembre 1976, j'ai fait connaître au groupe anglais mon accord de principe de lui octroyer les avantages prévus par les lois d'expansion économique en vigueur dans la région où les investissements seront réalisés.

Il me revient que l'organisme financier sollicité envisage favorablement son intervention et, en outre, que les futurs propriétaires se sont engagés vis-à-vis des organisations syndicales à maintenir le niveau actuel de l'emploi, ainsi que tous les avantages acquis.

Le tribunal de commerce de Mons se prononcera le 14 février prochain sur l'accord de reprise des actifs.

L'honorable membre constatera donc que ma réponse à sa première question est oui, que ma réponse à sa seconde question est également oui et que je n'ai pas attendu qu'il les formule pour y donner réponse dans les faits.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Dames en Heren, en communiqué article 73 de la réglementation, a été demandé à M. Olivier de poser une question urgente à M. le Ministre de l'Intérieur, qui a accepté d'y répondre immédiatement.

Het woord is aan de heer M. Olivier.

De heer M. Olivier (op het spreekgestoelte). — Mijnheer le Voorzitter, Mijnheer le Minister, Dames en Heren, door een groot aantal West- en Oost-Vlaamse meubelfabrikanten werd een V.Z.W. « Kortrijkse Meubeldagen » opgericht met het doel de afzet van haar leden te bevorderen op de Belgische en buitenlandse markt. Dit zou gebeuren via een intense samenwerking op het vlak van het commerciële onderzoek en ontwikkeling, het uitwisselen van informatie, nemen van initiatieven, enz.

De reorganisatie van de eerste « Kortrijkse Meubeldagen » vond reeds in 1976 heel wat obstrucie vanwege de « Nationale Beurs der Meubelijverheid ». Na heel wat bijeenkomsten werd uiteindelijk een compromis bereikt. De eerste « Kortrijkse Meubeldagen » konden in april 1976 doorgaan op voorwaarde :

1. dat deze gezien werden als een soort pré-show;
2. de uitsraling beperkt zou zijn tot Oost- en West-Vlaanderen;
3. geen verwarring zou gesticht worden met de Nationale Beurs der Meubelijverheid.

Deze manifestatie groeide dan ook uit tot een groot succes en had een grote weerslag op afzet en tewerkstelling van deze specifieke industrie.

Op het ogenblik dat men een tweede uitgave wilde organiseren kwam de nieuwe raad van beheer van de Nationale Meubelbeurs op haar vroeger ingenomen standpunt terug en legt formeel verbod op aan de tentoonstellers van de Internationale Vakbeurs van het Meubel deel te nemen aan de tweede Kortrijkse Meubeldagen.

Aldus ontstaat er een grote discriminatie ten voordele van de Brusselse Trade Mart en de pré-shows ingericht door de West- en Oost-Vlaanderen meubelfabrikanten die zelf initiatieven nemen om in de huidige recessie de tewerkstelling te beveiligen en te bevorderen zonder de belangen te schaden van de Internationale Beurs.

Mag ik dan ook de heer minister verzoeken me te antwoorden op volgende vragen :

1. Kan men hier niet spreken van economisch machtsmisbruik en fnuiken van het privaat initiatief?

2. Waar haalt de Nationale Beurs der Meubelijverheid het recht om op dergelijke manier op te treden en aldus industriële en commerciële vooruitgang van een heel gewest te dwarsbomen?

3. Welke stappen en middelen zal de heer minister aanwenden om deze discriminatie en vorm van monopolisering ongedaan te maken?

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Minister van Binnenlandse Zaken.

De heer Michel, Minister van Binnenlandse Zaken (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, aan het achtbaar lid wordt meegedeeld dat het in voorkomend geval gaat om de weigering door de Nationale Beurs der Meubelijverheid de firma's die aan de tweede Kortrijkse Meubeldagen deelnemen, toe te staan eveneens aan de Internationale Vakbeurs van de Meubel te Brussel deel te nemen.

Hierop zou de wet van 27 mei 1960 tot bescherming tegen het misbruik van economische machtspositie kunnen toegepast worden. Hierop zijn echter twee hoofdvooraarden te vervullen.

1. De aangewezen praktijken moeten verricht zijn door een economische machtspositie in de zin van artikel 1 van de wet. Zij verstaat hieronder :

« Deze wet verstaat onder economische machtspositie, de positie waarin een afzonderlijk handelende natuurlijke of rechtspersoon of een in gemeen overleg handelende groep der personen de macht bezit om op het grondgebied van het Koninkrijk, door rijverheids-, handels-, landbouw- of financiële verrichtingen, een overwegende invloed op de bevoorrading van de goederen- of kapitaalmarkt, op de prijs of de hoedanigheid van een bepaalde waar of dienst uit te oefenen. »

Het is niet uitgesloten dat de Nationale Beurs een dergelijke positie bekleedt. Om zich daarover met meer zekerheid te kunnen uitspreken, zouden alleszins meerdere feitelijke gegevens moeten ingewonnen worden.

2. Indien zou uitgemaakt zijn dat *in casu* een machtspositie aanwezig is, dient nagegaan te worden of deze ervan misbruik maakt. Ook dat kan slechts gebeuren op grond van nadere gegevens. Er is immers gestipuleerd dat er misbruik is « wanneer een of meer personen die een economische machtspositie bekleden, op het algemeen belang inbreuk maken door praktijken welke de normale werking der mededinging vervalsen of beperken, of een hinderpaal vormen, hetzij voor de economische vrijheid der voortbrengers, verdelers of verbruikers, hetzij voor de ontwikkeling van produktie of ruilverkeer ».

Zowel voor het ene als voor het andere dient een beroep te worden gedaan op de commissaris-verslaggever. Deze heeft inderdaad de uitsluitende bevoegdheid om tot een onderzoek in aangelegenheden van deze aard over te gaan.

Gelet op de ernst en de dringende aard van deze zaak zal zonder uitstel aan de commissaris-verslaggever gevraagd worden onmiddellijk een onderzoek in te stellen, overeenkomstig de ter zake voorgeschreven procedure.

De heer Voorzitter. — ... incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATIE VAN DE HEER SOMERS TOT DE HEER STAATSECRETARIS VOOR STREEKECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING, TOEGEVOEGD AAN DE MINISTER VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN OVER «DE VESTIGING VAN EEN INDUSTRIETERREIN TE ST-KATELIJNE-WAVER ONDER BEGELEIDING VAN DE G.O.M. VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN»

Bespreking

INTERPELLATION DE M. SOMERS A M. LE SECRETAIRE D'ETAT A L'ECONOMIE REGIONALE ET A L'AMENAGEMENT DU TERRITOIRE ET AU LOGEMENT, ADJOINT AU MINISTRE DES AFFAIRES FLAMandes SUR «L'IMPLANTATION D'UNE ZONE INDUSTRIELLE A ST-KATELIJNE-WAVER, AVEC LA COLLABORATION DE LA S.R.D. DE LA PROVINCE D'ANVERS»

Discussion

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de interpellatie van de heer Somers tot de heer Staatssecretaris voor Streek-economie, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden, over « de vestiging van een industrieterrein te St-Katelijne-Waver onder begeleiding van de G.O.M. van de provincie Antwerpen ».

Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle l'interpellation de M. Somers à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du Territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes sur « l'implantation d'une zone industrielle à St-Katelijne-Waver, avec la collaboration de la S.R.D. de la province d'Anvers ».

De heer Somers heeft het woord.

De heer Somers (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Mijnheer de Statsecretaris, Dames en Heren, aan de implantation van een industrieeruin Kategorie II met een respectable omvang in het hartje van de gemeente St-Katelijne-Waver zijn uiteindelijk twee aspecten verbonden.

1^e de dubieuze en ondermokratische wijze waarop het terrein in het definitief gewestplan Mechelen werd opgenomen;

2^e het project van de G.O.M. provincie Antwerpen dat op dit terrein een uitgebreide onteigening voorziet om de vestiging mogelijk te maken van weinig arbeidsintensieve opslagplaatsen en dit ten koste van waardevolle tuinbouwgronden en de kwaliteit van het leven in de gemeente St-Katelijne-Waver.

Er is soms terecht en dan weer ten onrechte veel kwaad bloed gezet in verband met de totstandkoming van de Gewestplannen. Wat er echter met het gewestplan Mechelen, dat als één van de eerste uit de bus kwam, gebeurd is in verband met de gemeente St-Katelijne-Waver tart toch wel elke verbeelding.

In september 1970 werd een uitgebreide studie « Mensen van nu voor een gemeente van Morgen » uitgegeven angaande de urbanistische en planologische uitbouw van de gemeente St-Katelijne-Waver. Deze studie kwam met de modernste methodes tot stand onder impuls van het Dosfelinstituut en de plaatselijke studiedienst van de V.U. Hierbij schakelde men enquêtes per deelgemeente in en werden alle sectoren van de gemeenschap uitvoerig gekonsulteerd. De resultaten van dit studiewerk werden in een overzichtelijk dossier aan alle inwoners van de gemeente St-Katelijne-Waver bezorgd en als een beleidsnota voor 1970-1982 aan de gemeentelijke overheid voorgelegd. Het was de eerste maal dat in de gemeente St-Katelijne-Waver een ernstige poging gedaan werd om op elk vlak van het gemeenschapsleven krachtlijnen voor de toekomst vast te leggen, rekening houdend met de situatie in de regio Mechelen. Ook de politieke tegenstrever sprak openlijk zijn bewondering uit voor dit werk, dat in grote mate de uitbouw van de gemeente St-Katelijne-Waver zou gaan bepalen.

Als men de gemeente St-Katelijne-Waver ruw schets dan kan men een vergelijking maken met een driehoek, waarbij in elke hoek een praktisch evenwaardig woonwijk is uitgebouwd. De contacten tussen deze drie wijken zijn eerder gering. Om nu de uitbouw van deze landelijke gemeente, die ook wel eens de moestuin van West-Europa wordt genoemd, en bovendien een sterk residentiële karakter draagt, op een verantwoorde wijze mogelijk te maken, stond de gedachte centraal om in het midden van de driehoek een ontmoetingsplaats uit te bouwen met een groenzone en rekreatiegebied, waarin het centrum van de administratie van de gemeente en alle gemeenschappelijke nutsvoorzieningen ten behoeve van de gehele bevolking van St-Katelijne-Waver kon verwezenlijkt worden, zoals een Cultureel centrum met polyvalente vergaderzalen, een grote feestzaal, een jeugdcentrum, een centrale bibliotheek, een kompetitie-zwembad en sportinstellingen en alle gemeentelijke instellingen die niet afzonderlijk in de wijken kunnen opgericht worden. Hierbij zou men in belangrijke mate rekening kunnen houden met de tuinbouwgronden, die men ongemoeid zou laten en men zou zich concentreren op die gronden die ofwel een mindere waarde hebben als tuinbouwgrond of die werkelijk al jaren als braakgrond naaangeroerd bleven. Met een oppervlakte van een 10-tal ha zou men al heel wat kunnen presteren om de leefbaarheid in deze gemeente te vergroten en de kwaliteit van het leven aldaar in hoge mate te verbeteren... en dit zonder buitengewone kosten in vergelijking met de uitgaven indien men gelijkaardige voorzieningen in elke wijk afzonderlijk zou tot stand brengen.

Trouwens de gedachte dat men in Vlaanderen zo spaarzaam en bedacht mogelijk moet omspringen met de grond die ons nog ter beschikking ligt, maakte de kern uit van deze visie.

De C.V.P.-meerderheid te St-Katelijne-Waver heeft mede onder impuls van de V.U.- en B.S.P.-oppositie de opties van het plannendossier « Mensen van nu voor een gemeente van morgen » sinds 1970 geleidelijk en in op elkaar volgende fasen planmatig in werkelijkheid gebracht in aanpassing aan de concrete mogelijkheden. Tot voor enkele maanden was elke gemeentelijke verantwoordelijke van welke partij ook — buiten enkele politieke verantwoordelijken uit het Schepenkollege — in de vaste overtuiging dat alles verliep zoals voorgespiegeld in vermelde studie: het toekomstbeeld van de gemeente St-Katelijne-Waver. Ook de bevolking begreep meer en meer de juiste inzichten terzake en volgde eerst afwachtend, nadien met meer belangstelling de nieuwe aanpak.

De fusie-operatie tussen St-Katelijne-Waver en O.-L.-Vrouw-Waver bracht een grondige wijziging aan de voorgenomen ruimtelijke ordening... We zouden kunnen zeggen dat er een driehoek werd bijgevoegd waarbij de bases tegen elkaar liggen, zodat de gemeente de vorm krijgt van een ruit met in elke hoek een gelijkwaardige woonwijk en daar de nieuwe gemeente inde bijkomende driehoek eveneens over gronden beschikt die zich lenen om een functie te bekleden ten behoeve van de drie dichtst bijgelegen woonkernen, werd de oorspronkelijke visie aangevuld door in het midden van elke driehoek gemeenschappelijke ontmoetingsgebieden uit te bouwen. De fusie-operatie heeft dus geen fundamentele wijziging aangebracht aan de aanzankelijke bestemming van de gronden tussen de deelgemeenten van de voormalige gemeente St-Katelijne-Waver. Het kernplan kon dan ook zonder tegenspraak verder uitgebouwd worden zoals in het voorontwerp van het gewestplan Mechelen voorzien.

Heer Staatssecretaris vergeef ons deze uitvoerige beschrijving van het terrein van het misdrift, waarvan de gemeente St-Katelijne-Waver nu het slachtoffer schijnt te worden.

En het woord « misdrift » is hier niet overdreven. We baseren ons hier trouwens op uw eigen ideeën en we zijn zo vrij u enkele zinsneden voor te lezen uit uw eigen werk « Economie van nu en straks »;

« Het passief ondergaan van socio-economische ontsporingen zou een teken zijn van individuele en collectieve dekadentie en als vast getuigen van moreel vluchtmisdrift... » en verder « In een democratische samenleving — voor zover ze goed werkt en dit vergt een dagelijks inspanning — kan een efficiënt beleid op het vlak van het land, van de regio's, van de ondernemingen, van de sociale geledingen, maar worden gevoerd mits de bewuste inzet van allen ».

Welnu, de bewuste inzet van allen was aanwezig, de inspraak was zo ver mogelijk doorgevoerd, het inzicht over de beleidskeuze om St-Katelijne-Waver uit te bouwen tot een leefbare gemeenschap met een sterk tuinbouwkarakter en een residentiële functie was algemeen aanvaard, de algemene politieke wil was in alle geledingen van de politieke partijen doorgedrongen. En dan komt er plots iets ongehoord tot stand dat ons vertrouwen in de democratische inspraak en in de uitvoering van de wil van de overgrote meerderheid zwaar heeft geschopt.

Ondanks alle adviezen, waarbij we ook speciaal willen vermelden, het advies uitgebracht door bevoegden van het Ministerie van Landbouw over de waarde van de Katelijne gronden als tuinbouwgrond, wordt in het hartje van St-Katelijne-Waver een uitgebreid industrieeruin Kategorie II, milieubelastende industrie ingepland.

En op welke wijze komt dit tot stand ?

1) Na een voorbereidende vergadering met de afgevaardigden van de gemeenteraadsfracties C.V.P., V.U. en B.S.P. van de gemeente St-Katelijne-Waver werd op 2 december 1974 door de Katelijne gemeenteraad advies uitgebracht over het ontwerp gewestplan Mechelen : het G.O.M.-project kwam er niet ter sprake, in tegendeel het reeds vermelde kernplan kreeg duidelijker vorm door de bestemming van de gronden in het « hartje » van Katelijne zo vast te leggen dat de centrale uitbouw van een recreatie- en groenzone mogelijk werd gemaakt. Het tuinbouwkarakter en de residentiële opdracht van St-Katelijne-Waver werd er bekrachtigd.

2) Op 3 april 1975 besprak de Katelijne gemeenteraad opnieuw het kernplan naar aanleiding van de implantation van het sportcentrum in het hartje van Katelijne. Over het G.O.M.-project, dat het kernplan zou vervangen, werd geen woord gerept...

3) Op 10 juni 1976 werd de uitbouw van de gemeente rond het kernplan opnieuw besproken in de Katelijne gemeenteraad in verband met de nakende fusie-operatie. Over het G.O.M.-project dat het kernplan zou vervangen werd genoemd word gerept door de verantwoordelijken die ervan op de hoogte waren !!

*De heer Verroken, Ondervoorzitter,
vervangt de heer Dequae, Voorzitter, in de voorzitterszetel*

*M. Verroken, Vice-Président,
remplace M. Dequae, Président, au fauteuil présidentiel*

4) Op 8 september 1976 besprak de Katelijne gemeenteraad opnieuw de uitbouw van het kernplan, nu in verband met de eventuele vergroting van de voorziene « sportschuur ». Maar over het G.O.M.-project dat het kernplan zou vervangen werd geen woord gerept...

En de Streekcommissie van advies van de provincie Antwerpen ?

Tijdens haar vergadering van 18 juni 1976 behandelde de Streekcommissie het advies over het gewestplan Mechelen. Het grondgebied St-Katelijne-Waver kwam er ter sprake. Als enig lid van de Streekcommissie woonachtig te St-Katelijne-Waver, werd ik er gekonfronteerd met een verrassend voorstel om het agrarisch gebied met rekreatiezone te St-Katelijne-Waver een andere bestemming te geven en in het « hartje van S.K.W. » een ambachtelijke zone te voorzien, die zou

aansluiten op de activiteiten van de Katelijnse veilingen, die trouwens een noodzakelijke uitbreidingszone zouden verlangen. Het voorstel kwam rechtstreeks van de administratie (Kabinet van de toenmalige Staatssecretaris Dhoore — geïnspireerd door de G.O.M.-administratie provincie Antwerpen ?). De mysterieuze « werkgroep St-Katelijne-Waver » schijnt te beschikken over een « lange arm ! Als lid van de adviescommissie verdedigde ik het officiële standpunt van de gemeente St-Katelijne-Waver : de uitvoering van het kernplan en vroeg de recreatie- en groenzone tussen de drie woonkernen van de gemeente S.K.W. te behouden, te meer daar de gemeente daar reeds meer dan 15 ha grond verworven heeft om een rekreatiezone tot stand te brengen. De meerderheid van de leden van de Streekcommissie volgde echter de wensen van de administratie, die werden toegeschreven aan de wensen van de gemeenteraad. (Zie verslag van vergadering van 18 juni 1976.)

Ik trachte dan te redden wat er nog te redden viel en bekwam de instemming van de commissie om ten zuiden van Fruytengborg en de Stationswijk een rekreatie- en bosgebied te voorzien om de nijverheidszone af te schermen (Dit advies werd weerhouden in het definitief gewestplan Mechelen). Tevens adviseerde men op mijn voorstel een bufferzone tussen het « industriegebied » en het woongebied (Dit advies werd niet weerhouden in het definitief gewestplan Mechelen wat de afscherming van de residentiële zone Vestinlaan betreft !) (Zie verslag van vergadering van 18 juni 1976, blz. 3).

En de G.O.M. ?

In het verslag van de raad van beheer G.O.M. provincie Antwerpen van 8 november 1976. Agendapunt 3 : « Aanleg industrieterrein te St-Katelijne-Waver. Onteigeningsprocedure. Aanduiding Studiebureau. » lezen we : « Het gemeentebestuur van Sint-Katelijne-Waver heeft de G.O.M. verzocht in te staan voor de realisatie en de promotie van een industrieterrein aansluitend bij de « Mechelse tuinbouwveiling » en de « Centrale voor Glasgroeten ». »

Staan we hier niet opnieuw voor een misleiding van de leden van de raad van beheer van de G.O.M. ?

a) « het gemeentebestuur » ! Bedoelt men het Schepenkollege ? Of de gemeenteraad ? Of heeft men de mysterieuze « Werkgroep St-Katelijne-Waver » toevallig verward met het gemeentebestuur ? In elk geval hadden de politieke verantwoordelijken zelfs geen weer van het bestaan van het G.O.M.-project !

b) « aansluitend bij de Katelijnse veilingen » geeft de indruk dat de tuinbouwveiling om het industrieterrein gevraagd hebben. De Mechelse tuinbouwveiling heeft duidelijk gezegd dat het geen interesse heeft voor het project ! In tegendeel : « Zij willen hun leden - tuinders niet onteindend zien, maar verder het welzijn en de welvaart van hun leden bevorderen ». Men ziet niet de minste baat bij de voorgestelde uitbreidingszone van de Mechelse tuinbouwveiling en wijzen de onteigening van deze zone af. Er wordt daarop voorgesteld de grond tussen het Strei en de Kastanjelei aan de Mechelsesteenweg uit het onteigeningsplan te schrappen.

Veder lezen we in het verslag van de G.O.M. : « Het is de bedoeling om het terrein in hoofdaak voor te behouden voor transport, expeditieactiviteiten en andere nevenfacetten van het grootste groentenveilingscomplex te West-Europa ».

De voorstelling dat zonder deze nijverheidszone de grootste groenteveiling in West-Europa in het gedrang zou komen is misleidend ! « De nevenfacetten en expeditieactiviteiten omvatten slechts het opslaan van citrusvruchten en de verhandeling ervan in functie van grootwarenhuizen. De vestiging zou zelfs de uitbreiding van de activiteiten in verband met de plaatselijke veilingen in de weg staan en zeker niet de belangen van de groentenveilingen in verhouding met de inspanningen behartigen.

Verder in het verslag : « De raad van beheer heeft dit verzoek op 12 april 1976 ingewilligd ». Reeds vóór 12 april heeft het « gemeentebestuur » een verzoek ingediend, maar te St-Katelijne-Waver wist toen niemand van iets !!!

Verder lezen we in het verslag van de G.O.M. dat « de Staatssecretaris bij het koninklijk besluit gewestplan Mechelen maximaal rekening gehouden heeft met de wensen van de gemeente St-Katelijne-Waver » !!!! Niets in minder waar : de Staatssecretaris heeft tegen het officieel advies van de gemeente St-Katelijne-Waver in een nijverheidszone te S.K.W. ingepland !

Het G.O.M.-project St-Katelijne-Waver kwam overduidelijk tot stand door misleiding van de katelijnse bevolking en de politieke verantwoordelijken en de democratische instellingen van de gemeente St-Katelijne-Waver.

Ook de leden van beheer van de G.O.M. Antwerpen werden misleid voor een onjuiste voorstelling van de feiten !

Daarom zouden we graag van de heer Staatssecretaris willen vernemen :

a) op wiens initiatief het voorlopig gewestplan Mechelen in het advies van de Streekcommissie Antwerpen werd gewijzigd in die zin

dat een landelijk gebied, waarin we dan nog een parkzone vinden en een gemeentelijke rekreatiezone van bij de 15 ha in een gebied met milieubelastende industrie en dit in de nabijheid van een residentiële zone en één van de vier woonkernen van de nieuwe gemeente St-Katelijne-Waver ? Of het juist is dat de administratie van het Staatssekretariaat deze wijziging heeft gesuggereerd, op wiens aandringen en op basis van welke motieven ?

Ergert wordt het, wanneer men weet dat deze inplanting niet zo maar gebeurd is, maar een onderdeel uitmaakt van een vooropgezet plan ! Wat ziet we gebeuren : praktisch onmiddellijk na de gemeenteraadsverkiezingen wordt de bevolking en de politieke verantwoordeijken gekonfronteerd met een G.O.M.-project, één van de eerste projecten die de G.O.M. provincie Antwerpen wil tot uitvoering brengen.

In hoe wordt dat aan de bevolking aangeboden ? Enkele dagen voor de eindejaarsfeesten 1976-1977 krijgen 95 gezinnen een brief in de bus waarbij ze verwittigd worden dat ze opgenomen werden in een voorlopig onteigeningsplan met een omvang van meer dan 121 ha. Slechts enkele dagen krijgen ze de tijd bezwaarschrift in te dienen. Als gevolg van een protestvergadering worden dan twee zogenoemde consultatievergaderingen belegd, waarbij niemand ook maar enige concrete informatie kan verwerven... Het gaat om de uitbreidingszone van de Katelijnse veilingen en het ter beschikking stellen van gronden aan aanverwante bedrijven die de export zullen verhogen. Katelyne zou historische momenten meemaken, de Brusselse importmarkt voor verse groenten en fruit zou zich te St-Katelijne-Waver vestigen. Katelyne zou honderde betrekkingen kunnen aanbieden aan haar bevolking.

Over de toegangswegen tot de industriezone die minimaal 30 ha onteigeningen zouden noodzakelijk maken wordt geen woord gerept ! Het prestige en de eer van S.K.W. wordt met de uren groter : de grootste fruit- en groentemarkt van West-Europa wordt in de wensdromen van enkelen tot standgebracht. De kandidaat-onteigenenden blijven sceptisch. De Katelyne veilingen zijn totaal verrast ze werden niet eens geraadpleegd.

De reactie blijft niet uit een wisseloplossing wordt vlug in elkaar getimmerd en via een persconferentie bekend gemaakt op 6 januari... want op 10 januari zal de beheerraad van de G.O.M.-Antwerpen beslissen over het definitief onteigeningsplan. Gelukkig wordt de beslissing verdaagd tot 22 februari en via een onderzoek ter plaatse zal men de vele bezwaarschriften onderzoeken en de wisseloplossing in overweging nemen.

Dat heeft resultaten : het definitief onteigeningsplan wordt gereduceerd tot 69 ha, waaronder 51 ha privégonden, waar een in de aangan sprake was van 95 ha privégonden. Van de 95 onteigenenden blijven er nog 47 over... zonder te spreken van de toegangswegen, die het noodzakelijk zullen maken opnieuw 30 ha te onteigenen met betrekking tot 40 onteigenenden.

De V.A.L. reageert scherp : « De voorgespiegelde welvaart van enkelen mag niet als een pletrol de kwaliteit van ons leven schaden : de optimale verhouding tussen welvaart en welzijn is de eigenlijke vraag stellen naar de betekenis en de inhoud van het menselijk geluk » Mark Eyskens.

Zijn de volgende opties van de gewestelijke economische raad voor Vlaanderen niet van toepassing voor St-Katelijne-Waver ?

« De verhoging en betere spreiding van de materiële welvaart wordt in functie gesteld van een verhoogd welzijn. Dit houdt in dat de groei en de economische expansie geen doel op zichzelf zijn maar een middel om de fundamentele maar vooral collectieve behoeften, die zich meestal niet in het marktmechanisme aandienen, te bevredigen. Inhoud en richting van de groei dienen hierop afgestemd. Deze optie voor een hogere kwaliteit van het leven d.w.z. een voortdurende verbetering van het levensniveau en de levenswijze impliceert dat de uitbouw van het Vlaamse gewest gebonden wordt aan opties inzake leef- en arbeidsmilieu, spreiding van sociale en culturele voorzieningen en een reeks andere sociaal gerichte maatregelen... »

En verder : « Argumenten van economische aard (o.m. de bereikte efficiëntie en competitiviteit inzake voedselvoortbrengst), van sociale aard en van milieuhygiënische aard, onderstrepen de noodzaak land- en tuinbouwactiviteiten in Vlaanderen te handhaven. De aandacht moet vooral gaan naar de land- en tuinbouwactiviteiten met de meeste toekomstkansen. Het klimaat en de ligging van het Vlaamse land midde in het grootste Europees consumptiecentrum bieden ook de mogelijkheden voor de teelt van groenten en sierplanten.

Bovendien kan de agro-economie bijdrage leveren voor de instandhouding van een gezond ecologisch milieu. Niet alleen economische maar ook sociale argumenten pleiten voor het behoud van grondgebonden land- en bosbouw. De waarde van de « land- en tuinbouwruimte » in haar milieufunctie voor de gemeenschap impliceert echter een grote zelfdiscipline m.b.t. de aangewende produktietechnieken. »

Kan de G.O.M. provincie Antwerpen deze opties van de G.E.R.V. zo maar voorbij lopen.

Wat is dan zo belangrijk aan dit industrieterrein te St-Katelijne-Waver dat deze gemeente zulk een hoge tol moet betalen? In functie van wie of wat moet dat industrieterrein daar nu komen? Wat is de baten- en kostenanalyse? Waarom gaat de gemeenschap hier miljoenen inpompen? De Brusselse importmarkt voor vers fruit en groenten blijft te Brussel.

De Noordnatie, het derde grootste havenbedrijf gespecialiseerd in het opslaan van goederen waaronder vruchten, fruit, vlees, koffie, zoekt nieuwe vestigingsplaatsen voor haar koelhuizen. De Noordnatie wil te St-Katelijne-Waver haar opslagplaatsen vestigen.

Bij het uitvoeren van het G.O.M.-project — verklaren de leden van de G.O.M. — administratie van de provincie Antwerpen op een openbare vergadering — zal men, wanneer men 60 ha grond inneemt, komen tot een tewerkstelling van 50 à 80 personen. De Noordnatie bekent zelf dat zij gespecialiseerd personeel uit Antwerpen mee zal brengen om deze koelinstallaties in werking te stellen en te onderhouden. Er zullen voor de enkele personeelsleden die in St-Katelijne-Waver zullen worden aangeworven, plaatsen gecreëerd worden van huisbewaarder en mensen die het overtuigende vuil zullen verwijderen.

Hoeveel personen gaan te St-Katelijne-Waver door de vestiging van deze koelhuizen hun werk verspelen?

In het onteigeningsgebied, zoals nu bepaald door het directiecomité van de G.O.M., verblijven 21 personen die leven van de tuinbouw. In de terreinen van de toegangswegen nog eens 20. Erger wordt het als men weet dat de klei-ontginningsputten zullen moeten worden gedempt voor de toegangsweg naar dit industriegebied. Deze putten leveren immers klei aan een achtal bedrijven, de laatste in België die men pottenbakkersbedrijven noemt en die hun klei halen uit dit gebied.

Uit een nauwkeurig onderzoek blijkt dat deze klei enig in België is, uit een gesprek met een bedrijfsleider vernamen we dat hij dagelijks 10 ton klei uit S.K.W. verbruikt en dat hij het verlies van deze kleitoever 14 personen werkloos zouden maken, daar andere klei speciale verwerkingen en toevoegingen eist die de kostprijs zo zouden verhogen dat hij niet opt kan tegen de buitenlandse concurrentie. In totaal werken er 300 personen in deze 8 bedrijven.

Het G.O.M.-project en de industrialisatie te St-Katelijne-Waver is niet een nul-operatie wat de tewerkstelling betreft, het is zelfs een negatieve operatie.

De tuinbouwveiling M.T.V. met een omzetcijfer van praktisch 2 miljard per jaar verzet zich tegen de G.O.M.-plannen ... en wij citeren uit het verslag, dat een persconferentie weergeeft van de M.T.V.-tuinbouwveiling van 6 februari jl., in verband met de aankondiging van de internationale tuinbouwdagen, waarbij men het heeft over het G.O.M.-project: « Vooraf dient het standpunt, ten opzichte van de vestiging van de fruitmarkt en de nijverheidszone te St-Katelijne-Waver, verwoord dat de eigen productie voorrang behoudt » en verder: « Dagedijke ondervinding bij de expert toont aan dat de meeste landen, waar men exporteert, alle middelen gebruiken om de invoer te beletten, zodat het waanzinnig zou zijn de invoer bij ons aan te trekken door deze inplanting en deze te bevoordelen ten nadele van de eigen productie en afzet. De M.T.V. meent dat het G.O.M.-project nooit de vruchten zal afwerpen die men er normaal kan van verwachten, gezien de zware investering en de volumineuze inrichtingen. »

En ten slotte — want ik ga hier niet het gehele artikel voorlezen — wordt erin gezegd: « De eventuele blokkering van minimaal 60 hectare en de voorziene speculaties met omliggende gronden zouden de beschikking zijnde gronden te St-Katelijne-Waver te duur kunnen maken als produktiegronden. Een veiligingscomplex waarin men een belangrijk deel van de productie wegneemt zou wel eens een reus op lemen voeten kunnen worden. Het heeft geen zin mensen trachten tewerk te stellen in een zogenoemde nijverheidszone, terwijl men anderzijds meerdere tuinders zal beletten hun bedrijf verder uit te bouwen op jonge tuinders die de zin te ontneien een nieuw bedrijf op te richten op al te dure gronden ».

Heer Staatssecretaris, de bevolking is tegen het G.O.M.-project, de tuinbouwexperten schudden meewarig het hoofd, een parkgebied wordt schadeberokkend, de kwaliteit van het leven wordt bedreigd voor de omringende woonzones, de tewerkstelling gaat niet vooruit, maar achteruit, planologisch wordt een gemeente verknoeid, de actiegroepen voor een gezond leefmilieu verzetten zich, de belangrijkste tuinbouwveiling wenst de vestiging niet te St-Katelijne-Waver, de gemeenschap wordt nodeeloos op kosten gejaagd... de vestiging van het industrieterrein kwam bovendien op dubieuze wijze tot stand... kan u dan nog verantwoorden dat het initiatief wordt verdergezet?

Ja, u krijgt vandaag de steun van de Mechelse Kamer van koophandel, maar we mogen niet vergeten dat de Voorzitter hiervan zit in de Beheerraad van de G.O.M. Provincie Antwerpen, is een goede maat van de Katelijne Promotoren en we begrijpen dat hij gezien zijn beoopsaktiviteiten graag beton giet al wordt het dan uiteindelijk op 120 ha van de moestuin van West-Europa.

Het waardeoordeel van de voorgenome industrie-inplanting te St-Katelijne-Waver wordt hetzij gegrepen door de individuele baten, die slechts enkelten ten goede komen, maar de bestaanszekerheid van velen zullen schaden of door de kollektieve benadering, die de kwaliteit van ons leven zal beveiligen.

Daarom vragen we u, heer Staatssekretaris, mee te vechten voor die dingen die u zelf in uw geschriften schaars noemt : tewerkstelling, bestaanszekerheid, een kommerloze oude dag, stilte, rust, ongerepte natuur en alle behoorlijkheden van een ongeschonden leefmilieu, zeker als blijkt dat de gemeenschap aan de rechtmatige eisen van ondernemingen geschikte terreinen kan aanbieden, waarbij we deze dingen niet moeten verspelen. Is u niet de mening toegedaan dat het G.O.M.-Project Provincie Antwerpen om redenen van ruimtelijke ordening en economische overwegingen, om het uiterst nuttig aanwenden van onze gronden, schadelijk is voor de regio Mechelen door de inplanting in St-Katelijne-Waver, daar er industrieterreinen in het Mechelse in de onmiddellijke omgeving ongebruikt blijven liggen of vrij komen en we denken hier aan het aanbod van C.V.P.-burgemeester Van Roy uit Mechelen om de vrijkomende gronden — uitgestrekte terreinen — van de huidige Peugeot-inplanting te gebruiken voor deze opslagplaatsen?

Welke maatregelen overweegt de heer Staatssekretaris om de geplande industrievestiging te voorkomen?

Kan men overwegen via een koninklijk besluit gewraakte industrieterrein opnieuw om te schakelen in een landelijke zone met recreatiegebied zoals voorzien in het ontwerp gewestplan, daar de huidige inplanting ondemocratisch en onverantwoord tot stand kwam gezien duidelijk blijkt dat de uitgebrachte adviezen terzake werden verdraaid of minstens werden verzweven, zodat het gewestplan Mechelen wat deze aangelegenheid betreft op een onaanvaardbare wijze tot stand kwam.

In tweede orde vragen we het gewraakte industrieterrein via een koninklijk besluit gedeeltelijk om te schakelen in een zone voor K.M.O. aanleunend bij de Katelijne veilingen en verder terug te grijpen naar het ontwerp gewestplan om daardoor goed te maken wat verkeerd liep.

Heer Staatssekretaris, het onteigeningsplan van de G.O.M. moet stop gezet worden, dat men elders tegemoet komt aan de wensen van de Noordnatie, daar waar uitgeruste terreinen met goede verbindingen toelaat opslagplaatsen op te richten en dat men de Katelijne tuinbouwproducenten hun grond laat, maar tevens de veilingen via verantwoorde tussenkomsten helpt aan de nodige infrastructuur, die men jaren ontzegd heeft aan de meest dynamische economische activiteitenkern uit de regio Mechelen. (*Applaus bij de leden van de Volksunie.*)

De heer Voorzitter. — De heer Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting heeft het woord.

De heer Eyskens, Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik ben het eens met de algemene beginselen die de geachte heer Somers heeft ontwikkeld in zijn interpelatie, waarin hij stelt dat er een spanning kan ontstaan tussen welvaart en welzijn en dat bij de oplossing van deze spanning moet worden gezocht naar een evenwichtige formule waarbij de kwaliteit van het leven de finale doorslag moet geven.

Ik ben het des te eens met de algemene beginselen die de interpelant heeft willen illustreren met mijn eigen geschriften. Ik wist niet dat dit zo goed klonk vanop de tribune van de Kamer.

Wat de grond van de zaak betreft moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen het aspect van het probleem dat behoort tot de beleidsautonomie van de G.O.M.-Antwerpen enerzijds en anderzijds het aspect dat te maken heeft met de ruimtelijke ordening en de wijze waarop uiteindelijk de ordening van de streek in kwestie door een koninklijk besluit in het gewestplan werd bevestigd.

Mijnheer Somers, in de beleidsautonomie van de G.O.M. heb ik mij niet te mengen. Ik heb geen weet van enig verhaal van de regeringscommissaris. Ik wil wel de zaak eens bespreken en ik wil ook contact opnemen met de verantwoordelijken van de G.O.M., maar dit louter ten informatieve titel. Ik heb geen enkel bewijs dat het hier zou gaan over een zaak die onverenigbaar is met het beleid dat door de G.O.M. mag worden gevoerd.

Ik ben enkel verantwoordelijk voor het aspect ruimtelijke ordening en daarop wil ik dan ook uitvoerig antwoorden.

Het Secretariaat van de Streekeconomie voor advies van de provincie Antwerpen heeft vanwege de Economische Raad van Antwerpen indertijd een informatie doorgekregen waaruit blijkt dat er belangstelling was voor het omschakelen van het recreatiegebied naar een industriezone. De streekcommissie heeft toen geoordend dat de gegevens die waren doorgespeeld door de Economische Raad in die mate belangrijk waren dat dit kon aanleiding geven tot een wijziging van het ontwerp gewestplan.

De voornaamste reden daartoe was het bestaan van twee dynamische en bloeiende tuinbouwveilingen te St-Katelijne-Waver, toch

een unieke situatie in ons land. Het vestigen van een belangrijk importbedrijf voor groenten en fruit in de onmiddellijke omgeving van deze veilingen betekent een ernstige stimulans voor de groei en de kracht van dat tuinbouwcentrum.

De keuze van het terrein zelf werd mede bepaald door de volgende gegevens :

1. het gebied tussen de veilingen en de klei-ontginning zou gelet op de uitbouw van een sportcentrum (recreatiegebied op het ontwerp-gewestplan) geleidelijk aan zijn agrarische functie toch verliezen;

2. de mogelijkheid ten oosten van het industriegebied (gelegen ten oosten van de Mechelsesteenweg) een recreatiegebied te kunnen voorzien om een sportcentrum uit te bouwen;

3. het op- en afrittencomplex van de noordelijke tangent van de ring rond Mechelen waardoor een uitstekende verbinding met gans West-Europa mogelijk is.

Tenslotte de aansluitingsmogelijkheid op de spoorweg.

Voor wat het betwiste parkgebied betreft moet opgemerkt worden dat deze gronden niet in het industriegebied werden opgenomen maar dat integendeel het parkgebied uitgebreid werd, bijna verdubbeld werd in vergelijking met het ontwerp-gewestplan. Dit draagt waarschijnlijk toch wel bij tot de kwaliteit van het leven.

De gronden gelegen ten zuiden van het woongebied met landelijk karakter (de Vestinglaan) en ten zuiden van het industriegebied van de veilingen (volgens het ontwerp-gewestplan) waren in het ontwerp-gewestplan aangegeven als landelijk gebied en deze gronden werden opgenomen als gebied voor milieubelastende industrieën en het bij koninklijk besluit vastgestelde gewestplan om de uitbreiding van de veilingen mogelijk te maken. Ditzelfde geldt eveneens voor de gronden ten Noord-Oosten, nl. het landelijk gebied dat volgens het ontwerp-gewestplan, gelegen is tussen het industriegebied en de bufferzone.

Voor wat de nabijheid van een residentiële zone en een woonwijk betreft moet de aandacht erop gevestigd worden dat de residentiële zone aan de Vestinglaan een toestand is die ontstond vóór de wetgeving van 1962 op de stedebouw maar gelet op de bestaande woningen werd deze toestand behouden op het gewestplan.

Het woonuitbreidingsgebied ten westen van het centrum werd gunstig geadviseerd door de Streekcommissie en op vraag van het geachte lid, tijdens de werkvergadering van 18 juni 1976, zelfs uitgebreid ten westen van de Kempenarestraat.

Er blijft nog ruim 250 m open ruimte (agraris gebied) tussen het woonuitbreidingsgebied, de woonwijk van de Nationale Landelijke Maatschappij en het betwiste industriegebied.

De industrierreinen zowel van Mechelen-Noord als van Mechelen-Zuid komen niet in aanmerking voor de citrusmarkt. Voor beiden is geen haalbare spoorwegverbinding mogelijk. Voor Mechelen-Noord moet de Liersesteenweg, de Antwerpssteenweg, de bestaande bedrijven op Mechelen-Noord en de autosnelweg Brussel-Antwerpen gekruist worden.

De heer Somers. — Het Peugeot-terrein is onmiddellijk gelegen aan de spoorweg. De C.V.P.-burgemeester Vanroy van Mechelen doet zelf een voorstel om een vestiging te doen.

De heer Eyskens, Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden. — Ja, ik ken dat probleem, maar de moeilijkheid is hoe kun je het gebouw ter beschikking krijgen? Men zou het eigenlijk moeten onteigenen. De eigenaar wil momenteel niet verkopen. Dat weet u misschien wel.

De heer Somers. — De onteigening zou toch inderdaad moeten worden doorgevoerd.

De heer Eyskens, Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden. — Dan moet de gemeente of de G.O.M. het terrein onteigenen. De eigenaar wil momenteel niet spontaan verkopen.

Ik wil aan het geachte lid doen opmerken dat de betwiste gronden op het ministerieel besluit voorlopig vastgelegd gewestplan Mechelen, werden aangegeven als recreatiegebied en als landelijk gebied en niet als agrarische zone.

U hebt gezegd dat de ganse procedure op een dubieuze wijze werd toegepast en dat het definitief gewestplan op een even bewijsbare wijze tot stand kwam.

Mijnheer Somers, u hebt zelf deelgenomen aan de besprekingen van de Streekcommissie van Advies. Tijdens de werkvergadering van 18 juni 1976 werd een kaart op schaal 1/10 000^e voorgelegd aan de vergadering waarop het gewestplan was uitgetekend.

In het ontwerpadvisie deel IV, zoneringswijzigingen, geadviseerd door de Streekcommissie, bladzijde 48, vindt men onder de punten 373 en

374 respectievelijk het probleem van de veilingen en het probleem van het gebied ten noorden.

Daarin wordt duidelijk gesteld dat wordt gevraagd respectievelijk een gebied voor milieubelastende industrieën in de plaats van industriegebied en landelijk gebied en een gebied voor milieubelastende industrieën in de plaats van landelijk gebied en recreatiegebied.

Als argumentatie wordt aangevoerd uitbreiding voor de veilingen en voor vestigingsmogelijkheid voor bedrijven met relaties tot veilingen, voor het gebied ten noorden.

Omtrent deze punten werd een eenparig advies uitgebracht.

Ik zou kunnen citeren uit uw werken of althans uit de brochure « Mens van nu voor een gemeente van morgen » waarin wordt allusie gemaakt op het ontwerp-gewestplan en het aanleggen van een industriezone. Maar, ik ga dat niet doen.

Ik wil besluiten met een laatste punt waarover u hebt gesproken.

In geval van vestiging van het importbedrijf of van andere bedrijven met relaties tot de veilingen niet zou doorgaan, zou het eerder aangewezen zijn deze gronden op te nemen in het recreatie- en grondgebied. De gronden ten zuiden van de residentiële zone zijn bestemd voor uitbreiding van de veilingen mits uitsluiting van de bestaande tuinbouwbedrijven langs de Kastanjelaai.

Ik ben ervan overtuigd dat het probleem van de werkloosheid, dat in de streek aanzienlijk is, baat kan vinden bij de ontwikkeling van het door u betwiste plan en dat een meertewerkstelling van 100 à 200 personen kan ontstaan. U weet zelf hoezeer de arbeidsbalans in het Mechelse ongunstig is geworden en hoezeer het moeilijk is om op de industriezones ten noorden en zuiden van Mechelen de aangepaste industrieën op te richten. Gelukkig is St-Katelijne-Waver niet zover van Mechelen gelegen — op 3 kilometer in vogelvlucht van de Grote Markt — en behoort bijgevolg wel degelijk tot het Mechelse gebied.

U vraagt of langs een koninklijk besluit de zaak kan hersteld worden in de zin die u wenst. Dat is en zeer principiële vraag. Het behoort niet tot de huidige beleidsopties dat wij, zodra of als nauwelijks de inkt droog is waarmee hen koninklijk besluit door de Koning werd ondertekend, reeds zouden gaan sleutelen aan de gewestplannen en denken aan een nieuw koninklijk besluit, met een nieuwe procedure van openbaar onderzoek. Dat is momenteel zeker niet de bedoeling, om principiële redenen. Ik wil zeker niet een precedent scheppen.

Ik wil alleen, zoals ik van meet af aan heb gezegd, de zaak bepraten met de G.O.M., ofschoon ik sta op de beleidsautonomie van de G.O.M.

Ik wil graag die stap doen om also misschien tegemoet te komen aan een aantal door u genoemde wensen.

Mijn conclusies is dat, wat de procedure betreft die geleid heeft tot het desbetrekken koninklijk besluit, geen enkele procedurefout aan mij is bekend. (*Applaus bij de meerderheid.*)

De heer Voorzitter. — Dames en Heren, tot besluit van de interpellatie van de heer Somers tot de heer Staatssecretaris voor Streekeconomie, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, toegevoegd aan de Minister van Vlaamse Aangelegenheden over « de vestiging van een industrieren in te St-Katelijne-Waver onder begeleiding van de G.O.M. van de provincie Antwerpen », werden twee moties ingediend.

Mesdames, Messieurs, en conclusion de l'interpellation de M. Somers à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale et à l'Aménagement du territoire et au Logement, adjoint au Ministre des Affaires flamandes sur « l'implantation d'une zone industrielle à St-Katelijne-Waver, onder begeleiding de la S.R.D. de la province d'Anvers », deux ordres du jour ont été déposés.

De eerste, gemotiveerd door de heer Valkeniers, luidt als volgt :

« De Kamer,

» gehoord hebbende de interpellatie van de heer Somers tot de Staatssecretaris voor Vlaamse Streekeconomie, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over « de vestiging van een industrieren in te St-Katelijne-Waver, onder begeleiding van de G.O.M. van de Provincie Antwerpen,

» en het antwoord van de minister kan zich niet akkoord verklaren met het terzake gevoerd beleid en eist een opschoring van vermelde wijziging. »

Le premier, motivé par M. Valkeniers, est libellé comme suit :

« La Chambre,

» ayant entendu l'interpellation de M. Somers à M. le Secrétaire d'Etat à l'Economie régionale flamande et à l'Aménagement du territoire et au Logement sur « l'implantation d'une zone industrielle à St-Katelijne-Waver, avec la collaboration de la S.D.R. de la Province d'Anvers,

» et la réponse de M. le ministre ne peut marquer son accord sur la politique suivie en la matière et exige une suspension de l'implantation précitée. »

De tweede, de eenvoudige motie, is ondertekend door de heren Swaelen en Evers.

« De Kamer,

» gehoord de interpellatie van de heer Somers, alsmede het antwoord van de Minister,

» gaat over tot de orde van de dag. »

Le second, l'ordre du jour pur et simple, est signé par MM. Swaelen et Evers.

« La Chambre,

» ayant entendu l'interpellation de M. Somers ainsi que la réponse du Ministre,

» passe à l'ordre du jour. »

De stemming over deze moties zal volgende donderdag plaatshebben.

Le vote sur ces ordres du jour aura lieu jeudi prochain.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATION VAN DE HEER DE VLIES TOT DE HEER MINISTER VAN OPENBARE WERKEN OVER «DE VETO'S DOOR DE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN GESTELD TEGEN DE BESLISSINGEN VAN DE RAAD VAN DE INTERCOMMUNALE E5 INZAKE DE AANBESTEDING VAN HET VIADUKT VAN STEINEBRUCK, EN DE MEERUITGAVEN DIE HIERUIT ZOUDEN VOORTSPRUITEN »

Besprekking

INTERPELLATION DE M. DE VLIES A M. LE MINISTRE DES TRAVAUX PUBLICS SUR « LES VETO OPPOSES PAR LE MINISTRE DES TRAVAUX PUBLICS AUX DECISIONS DU CONSEIL DE L'INTERCOMMUNALE E5 RELATIVE A L'ADJUDICATION DU VIADUC DE STEINEBRUCK ET AUX DEPENSES SUPPLEMENTAIRES QUI EN RÉSULTERAIENT »

Discussion

De heer Voorzitter. — Dames en Heren aan de orde is de interpellatie van de heer De Vlies tot de heer Minister van Openbare Werken over « de veto's door de Minister van Openbare Werken gesteld tegen de beslissingen van de raad van de Intercommunale E5 inzake de aanbesteding van het viaduct van Steinebrück, en de meeruitgaven die hieruit zouden voortspruiten ».

Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle l'interpellation de M. De Vlies à M. le Ministre des Travaux publics sur « les veto opposés par le Ministre des Travaux publics aux décisions du conseil de l'Intercommunale E5 relative à l'adjudication du viaduc de Steinebrück et aux dépenses supplémentaires qui en résulteraient ».

De heer De Vlies heeft het woord.

De heer De Vlies (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Dames en Heren, einde 1967 richtte de toenmalige Minister van Openbare Werken, de achtbare heer Jos De Saeger een Intercommunale op die de Provincies Luik en Brabant, de steden Luik, Borgworm, Tienen, Leuven en Brussel de opdracht gaf met 's Rijks financiële en logistieke steun de autosnelweg E5 tussen Brussel en Luik aan te leggen.

Nooit werd in de geschiedenis van de Belgische infrastructuur een zo belangrijk werk op zo korte tijd en met zoveel enthousiasme en kunde verwezenlijkt.

Dit leidde in 1972 minister De Saeger ertoe de Intercommunale E5 de opdracht te geven haar werkzaamheden uit te breiden.

In Brabant zouden rond Tienen en Leuven belangrijke werken uitgevoerd worden; Leuven zou met Genk, Duitsland en Nederland verbonden worden door de A2, over de steden Aarschot en Diest die tot de intercommunale toetroden.

In Luik zouden rond en in de stad zelf belangrijke werken uitgevoerd worden en via Verviers, Malmedy en Sankt-Vith zou een nieuwe A27 over Prüm de verbinding vormen in de richting Frankfurt. De steden Verviers, Malmedy en Sankt-Vith traden eveneens tot de intercommunale toe.

De geest van samenwerking, van politiek realisme en van gezonde regionale emulatie die haar beheerders bezield heeft het mogelijk gemaakt de Intercommunale E5 te smeden tot een gemeenschap waarin Walen, Vlamingen en Duitstaligen in wederzijdse eerbild samenwerken om de beschikbaar gestelde nationale middelen zo efficiënt mogelijk te besteden, zowel uit het regionale als het nationale perspectief.

De samenwerking van de provinciale en stedelijke vertegenwoordigers met de ambtenaren van het Rijk, inzonderheid met de ambtenaren en deskundigen van het departement van Openbare Werken, was steeds uitstekend. Zij liet toe een klimaat van vertrouwen en wederzijdse achtung te scheppen, dat uitmonde in een oordeelkundig overleg, een degelijke professionele aanpak van de gestelde opdrachten, hun vlotte afwerking met begrip voor de humane en lokale moeilijkheden, dit alles kulminerend in een nauwlettend financieel toezicht.

De verdeling van de beschikbare kredieten werd op een soepele wijze over alle deelnemende gewesten billijk gespreid.

Toen uw voorganger, de achtbare heer Defraigne, aan de raad van beheer van de intercommunale voorstelde van de beschikbare middelen jaarlijks voorafgaandelijk een miljard te besteden aan de aanleg van de verbinding A27 Verviers-Malmedy-Sankt-Vith-Prüm werd hij daarin unaniem gevolgd door de Vlaamse, Brusselse en Waalse beheerders.

Een directe verbinding tussen de grote industriële metropolen van Zuid-Duitsland met ons land is inderdaad van nationaal belang. Buiten de onmiskenbare benefieke invloed van de A27 op de doorkruiste Oostkantons, zullen immers alle Belgische handels- en industrieën, zowel Waalse als Vlaamse, zowel Luik en Charleroi als Gent en Antwerpen door deze nieuwe verbinding begünstigd worden.

Ik wijs hier nadrukkelijk op deze nationale eenheid van visie die in de raad van beheer van de E5 is verenigd, wars van alle partijpolitieke of regionale motivering.

In dit land, waar men uit den treure opspilt en verdeelt, verdient het te worden vermeld dat een samenwerking van intelligente politici van diverse obediënties en verschillende phacieën perfect mogelijk wordt wanneer zij gericht is op konkrete doelen van economische aard, die in wederzijds respect nagestreefd en in volle eerlijkheid verwezenlijkt worden.

Het zou te betreuren vallen dat deze bestaande goede geest zou verloren gaan, niet in de schoot van de raad van beheer van de E5, waar unaniem regel is geworden, maar tussen deze raad van beheer van de enig werkelijk nationale intercommunale die ons land bezit, en de minister van Openbare Werken of de regering.

De opdracht, die aan de intercommunales voor autosnelwegen gegeven werd, is welomlijnd. Zij moeten de ter hand gestelde middelen op de meest efficiënte wijze beheren om wegen te bouwen die beantwoorden aan de eisen van de moderne techniek, van de veiligheid, en aan hun esthetische integratie in de doorkruiste landschappen.

Wij stellen vast dat de Minister van Openbare Werken sinds meerdere maanden aan de intercommunale E5 andere principiële basiscriteria poogt op te leggen. Andere criteria, die de tot nu toe geldende principes van efficiënt financieel beheer, van moderne techniciteit, van veiligheid en van esthetiek in het gedrang brengen.

De Minister van Openbare Werken krijgt in het kader van de regering de opdracht voor de nationale infrastructuur te zorgen. Een aantal miljarden worden hem daarvoor door de begroting toegewezen. Het is zijn taak deze miljarden te valoriseren, rekening houdend met de bestemming door het parlement gegeven aan de kredieten die hem aldus ter beschikking zijn gesteld.

Kredieten door het parlement ter beschikking gesteld van de Minister van Openbare Werken, mogen niet aangewend worden voor andere doeleinden dan deze waarvoor zij werden gesteld, hoe verantwoord deze doeleinden ook op regeringsniveaus mogen geacht worden.

De Minister van Openbare Werken mag zich niet in de plaats stellen van zijn collega's van Economische Zaken of Streekeconomie, en zijn kredieten afwenden naar bepaalde sectoren of bedrijven in nood, met het gevolg dat de ganse konkurrentiële positie van de sector van de openbare aanbestedingen scheef wordt getrokken.

Deze tendens echter wordt, helaas, sinds maanden gevolgd en de incidenten rond de brug van Steinebrück zijn de konkretisatie van deze politiek...

Ik verontschuldig mij, Mijnheer de Minister, voor deze misschien uitgebreide inleiding, maar het leek mij absoluut noodzakelijk, om voorafgaandelijk aan de konkrete analyse van het geval Steinebrück, de nadruk te leggen op de historische context waarin de werkzaamheden van haar bouwheer, de Intercommunale E5 dienen te worden geplaatst, evenals op de wijze waarop zij tot nu toe deze werkzaamheden heeft vervuld, en die thans, ingevolge uw herhaalde vetos en ingrijpen, Mijnheer de Minister, in het gedrang wordt gebracht.

Komen wij nu op het viaduct van Steinebrück, terug, sluitstuk zowel van de ministeriële politiek der laatste maanden, als van de A27 zelf, vermits zij het Belgische en Duitse deel van deze autoweg met elkaar zal verbinden.

Staat u mij toe, bondig de feiten in hun chronologische volgorde op te sommen :

Op 28 juli 1976 verzoekt de Intercommunale E 5 het Bestuur der Wegen te Luik, een algemene offerteaanvraag uit te schrijven voor dit kunstwerk, en wel voor een uitvoering in beton door het bestuur geraamde op 716 599 261 frank, en voor een uitvoering in metaal, geraamde op 939 274 076 frank.

Opgeschikt door de voorziene meerprijs van circa 223 miljoen heb ik u destijds — in oktober reeds — schriftelijk om opheldering verzocht over de gebeurlijke voor- en nadelen dezer beide uitvoeringswijzen, die zulke aanzienlijke meeruitgave konden verantwoorden. Ophelderingen die mij geenszins werden verstrekt, zoals te dien tijde trouwens door de pers werd onderstreept.

Op 13 oktober werd deze offerteaanvraag afgesloten en de ingediende offertes door uw bestuur aan het vereiste onderzoek onderworpen. Laat mij daarbij aanstippen dat ingevolge deze offertes, het prijsverschil tussen de beide door het bestuur voorziene uitvoeringen op bijna 300 miljoen werd geraamde...

Het onderzoek dat gewetensvol door het bestuur werd uitgevoerd, in overleg met het Duitse Ministerie van Verkeer, dat, het weze hier gezegd voor een ruim deel in de kostprijs tussenkomt, namelijk 28 pct., leidde tot de conclusie dat de biedingen voor de hypothese metaal « gezien de hoge kostprijzen moest geweigerd worden » (sic). Dat, ingevolge de vooropgestelde beoordelingscriteria, te weten, de prijs, het esthetisch uitzicht van het kunstwerk, en de gekozen uitvoeringswijze, de hypothese uitvoering in beton volgens het ontwerp van het bestuur werd aanbevolen, met toewijzing aan de daarvoor ingediende laagste inschrijving.

Op 24 november 1976 werd deze aanbeveling aan de beheerraad van de E 5 voorgelegd, mede met het akkoord van de betrokken Duitse instanties. Het hoeft dan ook niemand te verwonderen dat de beheerraad eenparig deze aanbeveling van uw eigen en het Duitse bestuur bijtrad en goedkeurde.

Niemand buiten u, Mijnheer de Minister, vermits u op 29 november — dus vijf dagen later — schriftelijk aan de heer provincie-gouverneur Mottard, voorzitter van de beheerraad E 5, liet weten dat u het veto van uw afgevaardigde tegen de eenparige beslissing van de beheerraad bevestigde. Veto waarvan ons niets was bekend, vermits de kwestieue aanbeveling door diezelfde afgevaardigde was voorgesteld...

Op 20 december liet u eveneens aan onze heer voorzitter een schrijven geworden, waarin u verwees naar een advies van het Economisch en Sociaal Interministerieel Overlegcomité van 13 december, ten gunste van de in moeilijkheden verkerende metaalconstructie-industrie, advies dat er toe moet leiden voor Steinebrück de uitvoeringshypothese metaal op te leggen. Op uw eigen in deze brief vervatte argumentatie kom ik later terug.

Tijdens de beheerraadszitting van 22 december werd dan een uitvoerig debat aan uw standpunt en dat van de regering gewijd, waarbij vooral de aspecten « esthetiek » en « meerkosten » aan bod kwamen. Met negen stemmen voor, bij twee onthoudingen, werd vervolgens het besluit van 24 december, opperend voor de uitvoering in beton, bevestigd. Besluit, waartegen uw afgevaardigde in uw naam zijn veto stelde, dat nog dezelfde dag schriftelijk door u werd bevestigd.

Op 19 januari werd aan de beheerraad E 5 medegedeeld dat door uw kabinet aan een privé-bedrijf in metaalconstructie opdracht werd gegeven een esthetisch meer verantwoord ontwerp op te stellen dan de variante metaaloplossing tot dan toe door u weerhouden. Daar, naar de eerste schattingen, dit nieuwe ontwerp de meerprijs toch nog aanzienlijk zou vergroten, had men er zelfs in voorzien — en daar wordt het « courtelinesque » dit ontwerp 26 meter korter en 6 meter smaller te maken, ten einde de reeds bestaande meerprijs niet verder op te drijven. Op het verzoek van uw afgevaardigde erin toe te stemmen, onder deze voorwaarden een onderhandse overeenkomst met dit privé-bedrijf af te sluiten, werd door de beheerraad niet ingegaan. Tot daar de feiten.

Laten wij thans de gegrondeheid onderzoeken van de beweegredenen welke uw stellingname hebben gemotiveerd : deze vertonen esthetische, technische en economische aspecten.

Over de esthetiek wil ik hier niet breedvoerig uitwijden. Niet omdat « les goûts et les couleurs ne se discutent pas » maar omdat dit specifieke aspect in de eerste plaats de zaak is van de streek waar de brug zal worden gebouwd. Ik zal mij dus vergenoegen met er u aan te herinneren dat zowel de Raad der Duitse Cultuurgemeenschap, de beheerders van het Natuurpark Ardennen en Eiffel, als de woordvoerders van de plaatselijke bevolking, overduidelijk aan u en uw diensten hebben medegedeeld wat zij denken over de onherroepelijke schending van de wondermooie Ourvallei door een metalen gevante dat alleen de noodbruggen van de eerste na-oorlogsjaren kan in herinnering brengen.

Ook een technische discussie over uitvoeringsmethodes is hier minder op haar plaats. Wel wil ik doen opmerken dat het Hoofdbestuur van het Bruggenbureau in november 1976 mededeelde dat, na onder-

zoek van de door hemzelf aanbevolen uitvoering in beton, het van mening was, en ik citeer opnieuw :

« Vermits deze moderne uitvoeringswijze een techniek behelst die tot nogtoe in België niet werd toegepast, menen wij te mogen zeggen dat het interessant zou zijn de overenstemmende bieding te kiezen, ten einde later bij andere betonbruggen te kunnen genieten van de opgedane ondervinding en moderniteit ». Einde citaat.

Dit advies weegt mijns inziens voldoende op tegen uw argumentatie dat men in Japan en in de Verenigde Staten nog steeds zulk soort metaalbruggen bouwt, in tegenstelling met België, waar ze, sedert de laatste oorlog, werden afgeschreven.

Laat mij daarbij opmerken dat heel wat meer landen, en zeker niet de minst vooruitstrevende, het Belgische voorbeeld hebben gevolgd.

Komen wij echter tot de kern van de zaak, met name het economisch aspekt.

Vooraleer uw argumentatie ter zake nader te onderzoeken, wezen we mij vergund u aan enkele cijfers en feiten te herinneren.

Het geval Steinebrück staat niet alleen, evenmin als enkel de E 5 door uw beleidspolitiek voor overantwoordbare meeruitgaven zou en zal geplaatst worden. Als ik de lijst overschouw van de kunstwerken waarvoor, in de afgelopen maanden, hetzij van de voorziene beton-uitvoering naar zulke in metaal werd overgeschakeld, hetzij de mogelijkheid tot uitvoering in beton niet eens aan bod kwam, dan stel ik met ontzetting vast, dat alleen reeds voor de kunstwerken te Polleur, Remouchamps en Crouzet-des-Moulins, de overschakeling van beton naar staal een directe meeruitgave van bijna 426 miljoen meebrengt. Voeg daarbij de bruggen van Dinant, Sècheval en gebeurlijk ook nog Steinebrück, dan zal deaderlating voor de Schatkist en voor de werkingsmiddelen van de betrokken Intercomunale proprietés aannemen, die ik in het kader van de thans luidruchtig verkondigde besparingspolitiek in geen geval wens te verantwoorden, te meer daar zij zich toch rond het miljard zullen situeren. Dit kan misschien ook de Minister van Financiën interesseren.

Waarom dan, mogen wij ons afvragen, worden hier zulke enorme bedragen afgewendend van hun oorspronkelijke bestemming, en tegen alle regels van zuinig beheer in, overgeheveld naar andere doeleinden.

Het antwoord dat te kust en te keur door uw diensten wordt gegeven aan iedereen die, uit gefundeerde bezorgdheid, ernaar informeert, is « tewerkstelling en beslissingen in functie van een macro-economische beleidspolitiek die het petje van de achtbare informeerders keurig te boven gaat. »

Laat mij toe, Mijnheer de Minister, u te doen opmerken dat ik, als gezondendkend mandataris, steeds ontvankelijk ben geweest voor een gecijferde en behoorlijk nagewezen argumentatie, maar in geen geval genoeg om kan ik nemen met zulke nietszeggende gemeenteplaatsen, die aan een minder scrupuleus ondervrager dan ikzelf de bemerking hebben ontlokt, hoe in dit verband de term « macro » diende gespeld te worden.

Bij ontstentenis dan van bewijskrachtig cijfermateriaal, door uw diensten geleverd, heb ik mij veroorloofd zelf aan meerder bevoegde technici uit diverse bedrijfstakken op te dragen de werkelijke invloed van uw beslissing inzake Steinebrück op de tewerkstelling te becijferen en ten einde niet ingehakt in algemeenheden te vervallen, specifiek de door de E 5 weerhoude betonuitvoering te plaatsen tegenover de door u zozeer gewenste metalen traliebrug.

Uit de mij medegedeelde cijfers, waarvan ik de echtheid niet betwijfel en die ik, indien u zulks wenst, graag te uwer beschikking houdt, wil ik hier alleen de voor de hand liggende conclusies trekken :

Ten eerste, in functie van de specifieke tewerkstelling zouden, indien de voorziene betonbrug vervangen wordt door de in oktober door het bedrijf Jambes-Namur voorgestelde variante in metaal, aan de metaalconstructie-branche, 210 000 werkuren worden toegespeld, waar tegenover staat, dat voor het bouwbedrijf 246 500 werkuren zouden verloren gaan; hetzij een verlies voor de globale tewerkstelling in het hand van 36 500 werkuren, niettegenstaande voor dit cadeautje zegge een schijve circa 100 miljoen meer zou moeten betaald worden.

Ten tweede, een correctief op dit aantal verloren werkuren kan zowel in positieve als in negatieve zin worden aangebracht door er ook de invloed op de thans zozeer besproken Belgische metaalindustrie bij te betrekken.

Het zal u zeker niet onbekend zijn dat ook in een betonnen brug aanzienlijke hoeveelheden staal onder vorm van bewapening worden gebruikt, die integraal door de Belgische hoogovens worden geleverd.

Het gaat in het geval Steinebrück om circa 5 030 ton, die ongeveer 50 000 werkuren vertegenwoordigen. De hoeveelheid bewapeningsstaal echter die in de metalen variante wordt vereist, bedraagt slechts 2 135 ton, overeenkomend met circa 21 000 werkuren, hetzij een verlies van 29 000 werkuren. Daar staat tegenover dat voor bedoelde metaaluitvoering eveneens 3 500 ton staal geraamtes nodig zijn, wat ongeveer 35 000 werkuren aan onze staalindustrie zou opleveren, indien ... ja, indien er ook een redelijke kans bestond dat zij bij deze toelevering

zou betrokken worden. De ondervinding heeft echter geleerd dat zulke bestellingen met onthutsende regelmaat aan de neus van onze Belgische bedrijven voorbijgaan, zowel om reden van hun onkompetitief prijsniveau als van hun structuur en specialisatie ... dit ten voordele van de Luxemburgse, Franse en of Japanse staalindustrie.

Zonder het debat op de spits te willen drijven, meen ik te mogen beweren dat in het gunstigste geval, d.w.z. bij integrale toelevering door onze eigen siderurgie, er $35\,000 - 29\,000 = 6\,000$ werkuren zouden kunnen herwonnen worden, wat het totale verlies aan globale tewerkstelling tot circa 30 000 werkuren zou terugbrengen. Het lijkt mij echter waarschijnlijk — en de praktijk zal uitwijzen — dat het aandeel van de Belgische staalindustrie zich tot het leveren van bewapeningsstaal zal beperken, hetgeen het impact op de globale tewerkstelling tot 36 500 + 29 000, hetzij ongeveer 65 000 verloren werkuren zal opdrijven...

Werkelijk de moeite waard om een mécéruijtgabe van 100 miljoen voor Steinebrück, omwille van het tewerkstellingsprobleem te verantwoorden.

Ik verontschuldig mij, Mijnheer de Minister, u deze cijfers onder ogen te moeten brengen, maar u liet mij geen andere keuze.

En was daarmee het probleem maar afgedaan, dan was dit nog het minste kwaad. Er is echter meer.

Uit de ontwikkeling der laatste dagen van de toestand in het door u zozeer gepousseerde metaalbedrijf Jambes/Namur, dat naar haar eigen zeggen op de rand van de afgrond zou staan en dat een schorsing van betaling heeft gevraagd, zijn eveneens enkele zeer leerzame lessen te trekken.

Ik wil mij beperken tot de vaststelling dat niettegenstaande men voorstelde de brug korter, smaller — maar helaas niet minder lelijk te maken, nog steeds over geen voorstel beschikt wordt dat inzake kostprijs een vergelijking met de door de E5 weerhouden uitvoering kan doorstaan.

Voor de rest, en dat houdt ook de manipulaties rond de toestand van Jambes-Namur in, verwijst ik naar de uitvoerige berichtgeving welke de nationale pers, waarvan ik toch mag aannemen dat u ze leest, aan het dubbele probleem Steinebrück-Jambes-Namur doorlopend wijdt. Laat ik er alleen uit onthouden dat steeds meer de mening veld wint, als zou het bedrijf de ingeroept noodtoestand als een subtiele vorm van chantage gebruiken om overheidsbestellingen in de wacht te slepen, die het omwille van vermoedelijk wanbeheer en gemis aan kompetitiviteit niet meer op regel- en rechtmatige wijze kan verkrijgen...

Vooraleer mijn betoog te besluiten, wens ik echter nog, Mijnheer de Minister, uw bijzondere aandacht te vragen voor een laatste aspect, en zeker niet het minst belangrijke, van deze hele onverkwikkelijke geschiedenis : namelijk de relaties met de duitse overheidsinstanties, die zoals ik voorheen reeds aanslopte, een niet onaanzienlijk deel van de kosten voor het kunstwerk zullen dragen, en met wie in dit verband ten gepaste tijde concrete akkoorden werden getroffen in uitvoering van gezamenlijk genomen besluiten.

De voorkeur dezer instanties, evenals deze van uw eigen diensten (dient het nog herhaald?) ging zoals u wel bekend, uitgesproken naar de aanbevolen betonuitvoering.

Wat nu het Duitse standpunt zijn, indien u hun moet verzoeken zich zelf te logenstraffen ? Zullen zij er goedschiks mee instemmen dat de uitvoering van de werken onderhands wordt toegegewen aan het bedrijf Jambes/Namur, met veronachting van de elementairste regels van eerlijke mededinging, zowel in ons eigen nationaal als in het ruimere E.E.G.-verband, hetwelk ook voor ons geen dode letter mag zijn. Zullen zij er bovendien in voorkomend geval mee instemmen hun aandeel te betalen in de mèerprijs die de door u tot nu toe opgedrongen metaalkonstuktie noodgedwongen zou meebrengen ?

Dit alles, Mijnheer de Minister, noopt mij er toe u dringend en beslist te verzoeken, uw verzet te laten varen, tegen een wettelijke en gemotiveerde beslissing van de Beheerraad der Intercommunale E5, verzet dat uit geen enkel oogpunt verdedigbaar en in overeenstemming is te brengen met de regelen van een onverdacht beheer.

In concreto : wilt u er verder toe bijdragen dat ons land bouwt aan een moderne, veilige, esthetische en financieel verantwoorde infrastructuur, of wenst u ons te begiftigen, wat in Steinebrück het geval zou kunnen worden, met kunstwerken aan om het even welke prijs, ten voordele van om het even wie, kunstwerken die bovendien ons land beroemd zouden maken als de promotor van een neo-industriële archeologie.

M. le Président. — La parole est à M. Léon Remacle.

M. L. Remacle (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, mes chers collègues, j'ai écouté avec beaucoup d'attention l'interpellation de mon excellent collègue et ami, M. De Vries.

Mon intervention se situera d'abord sur le plan technique puis sur le plan politique.

Il est évident que je dois m'associer à M. De Vries pour demander à M. le Ministre des Travaux publics de prendre dans le meilleur

délai la meilleure décision. Mais tout le problème est de savoir quelle est, dans l'intérêt public, la meilleure décision à prendre. Je m'explique. Ce n'est pas uniquement la construction d'un pont qui est en cause. Quel que soit le chiffre de la dépense il faut résister ce problème dans le cadre de l'économie belge, tenter dans toute la mesure du possible de concilier les offres qui sont faites, qu'il s'agisse du béton ou du métal, avec l'ensemble de notre économie, sans faire fi des questions que vous avez posées, au sujet de l'intérêt public, de l'intérêt de la communauté.

C'est de cette façon qu'il faut voir ce problème.

Après avoir été interpellé moi-même depuis 48 heures seulement, je serai fort prudent et moins audacieux que M. De Vries. Je vais me permettre de livrer à l'intention du Ministre des Travaux publics et de mes collègues qui s'intéressent à ce problème, quelques réflexions.

Je ne suis pas un technicien mais quand je pense aux réflexions qui vous ont été soumises sur le plan technique, Monsieur le Ministre, je m'interroge. En effet, dans cette concurrence entre l'acier et le béton — et ne parlons pas uniquement du pont de Steinebrück mais pensons à l'ensemble des constructions de ce genre — il faut être particulièrement prudent.

Il est évident qu'en prenant en considération le problème de la sidérurgie — et il n'est pas inutile d'insister sur l'importance de ce problème pour l'ensemble de notre pays et particulièrement pour la région wallonne — il est globalement plus intéressant pour l'Etat d'adjuger les travaux en faveur d'un secteur actuellement très défavorisé dans la conjoncture internationale, qui pourrait trouver ainsi un certain marché, en l'occurrence des ponts métalliques plutôt que des ponts en béton.

Si je m'en réfère à certaines expériences récentes auxquelles vous n'avez peut-être pas fait suffisamment allusion, sauf pour en retenir les éléments favorables à votre thèse — et encore une fois nous ne sommes pas en opposition puisque nous désirons aboutir l'un et l'autre le plus rapidement possible à des résultats — la question est de savoir quelle est la solution la plus rentable et la plus économique non pas pour un pont déterminé mais dans toute la mesure du possible pour l'ensemble du secteur. Et sans m'arrêter à des considérations techniques, je suis frappé quand même lorsqu'on parle par exemple du pont de Remouchamps auquel il a été fait allusion.

Il est facile de comparer des choses qui ne sont pas comparables. Je vous donne un exemple que tout le monde connaît en Belgique si pas en Europe et ailleurs, le viaduc de Beez construit par une société à laquelle il a été fait allusion tout à l'heure. C'est une réalisation type pour laquelle on a comparé toutes les possibilités, que ce soit sur le plan du métal ou sur d'autres plans, pour en arriver à la conclusion que la solution la plus économiquement rentable c'était celle d'un pont métallique qui a fait l'admiration de tous les techniciens et de tous les connaissances.

En passant, permettez-moi de protester, Monsieur de Vries, contre ce que vous avez dit en mettant en cause cette société, en disant qu'elle se livrait à l'heure actuelle à un certain chantage.

Laissez-moi vous dire, mon cher collègue, que je connais bien le directeur, les techniciens et les cadres de cette société; s'il est vrai que cette société est en difficultés financières à l'heure actuelle c'est parce qu'elle subit d'une part, les conséquences de la crise économique internationale, d'autre part, les conséquences de notre situation économique intérieure. L'Etat, les pouvoirs publics lui doivent des centaines de millions. Si des solutions positives étaient apportées à des problèmes de ce genre, cette société parviendrait à redresser sa situation.

C'est là le cœur du problème. Je comprends les réticences de M. le Ministre des Travaux publics. Il n'est pas le seul intéressé à ce problème. Il peut hésiter entre deux offres dont l'écart est parfois de plusieurs millions.

Il faut considérer également les conséquences sur le plan de l'ensemble.

M. le Ministre des Travaux publics connaît sans doute le cas de cette construction récente en béton à Houffalize où, me dit-on, se pose un problème parce qu'il faut établir des décomptes supplémentaires. Les prévisions financières s'avèrent insuffisantes. En général, me dit-on aussi, ce n'est pas le cas lorsqu'il s'agit d'une construction métallique.

Dernièrement l'entreprise de génie civil adjudicataire de la construction d'un pont sur le canal Albert a préféré, par souci de sécurité, utiliser l'acier plutôt que le béton.

Un autre exemple de construction d'un ouvrage en béton à Bruges m'a été cité. Je demande à M. le Ministre de bien vouloir vérifier avec moi ce dossier; on me dit que cet ouvrage a dû être démolie.

A Sécheval, et comme vous le voyez, je ne prends pas que les bons exemples, les mêmes difficultés sont rencontrées aujourd'hui. Je vous signale que les prix de départ étaient sensiblement les mêmes.

Monsieur le Ministre, je ne vais pas vous démontrer la qualité de l'offre qui vous est faite et je ne parlerai pas chiffres puisque vous les possédez. Il est indéniable que les travaux déjà réalisés par cette société

en Belgique et dans le monde, aux U.S.A. comme au Zaïre, ont été des modèles du genre. Cette société a reçu des félicitations de techniciens et de tous ceux qui se sont adressés à elle.

L'objet de mon intervention, Monsieur le Ministre, est d'attirer une fois encore votre attention, ceci dans les limites qui sont les vôtres, car je sais bien que, finalement, c'est l'intercommunale qui doit trancher. Je demande au gouvernement de réfléchir afin de trouver la meilleure solution, je demande qu'il intervienne rapidement mais non sans avoir examiné les offres faites par la société de Jambes-Namur à laquelle il a été fait allusion. Ne serait-il pas intéressant d'arriver à la conclusion, bénéfique pour l'ensemble de la communauté, que, en choisissant l'hypothèse du pont métallique à Steinebrück, on sauve une entreprise qu'il faudra tout de même aider par d'autres moyens dans l'avenir.

Sans doute y a-t-il un problème de qualité et de prix mais il ne faut pas négliger non plus l'efficacité et, pour tout dire, l'emploi à donner en région wallonne puisque, comme je vous l'ai dit, cette entreprise occupe des centaines d'ouvriers, de techniciens et de cadres.

En résumé, je m'associe à M. De Vlies et je vous demande, Monsieur le Ministre, de ne pas trop retarder cette décision. Soyez attentif aux arguments d'ordre économique que je viens de développer et ne prenez pas une décision en isolant ce cas de l'ensemble de notre politique économique.

M. le Président. — La parole est à M. Evers.

M. Evers (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, si je me joins à l'interpellation de M. De Vlies, c'est parce que je m'inquiète de l'évolution que prend la construction du viaduc de Steinebrück.

En effet, nous connaissons tous l'importance capitale de cette autoroute Verviers-Prüm et il faut, à tout prix, que le programme établi soit respecté.

Ce projet commun avec la République Fédérale d'Allemagne raccourcira de \pm 100 km, la distance entre la Belgique et notamment le port d'Anvers. Sur le plan régional, le sud et l'est du pays sortiront de leur isolement en ayant un accès à l'axe international Anvers-Liège-Francfort avec les conséquences économiques favorables que cela signifie.

Le différend entre l'intercommunale E5 et vous-mêmes se résume en fait à ceci :

La susdite a opté pour une construction en béton, tandis que vous avez choisi la solution d'une construction métallique.

M. De Vlies a signalé que cette deuxième solution augmentera le coût de ce viaduc d'au moins 100 millions.

Si ce chiffre devait correspondre à la réalité, j'attire votre attention sur le fait qu'il s'agit d'un projet financé à raison de 28 p.c. par la R.F.A.

Je n'ai aucune raison de croire que les autorités allemandes accepteront de payer ce supplément sans demander d'explications.

Dans ces conditions, je crains fort que le début des travaux, prévu initialement pour mars 1977, sera retardé.

Cela entraînera inévitablement une nouvelle augmentation du coût final du viaduc. Suivant mes informations, d'autres objections ont été formulées contre le projet à tablier métallique.

On parle de l'aspect esthétique et de la main-d'œuvre régionale et extra-régionale. Je ne suis ni architecte, ni ingénieur. Il ne m'est donc pas possible de prendre position.

Ce que je sais, Monsieur le Ministre, c'est que nos divergences éventuelles risquent d'avoir une répercussion sur l'avancement des travaux sur territoire allemand et sur le projet Trèves-Luxembourg; projet qui doit intéresser la région d'Arlon, parce que le tout fait partie d'une planification d'ensemble.

Je vous prie instamment, Monsieur le Ministre, de prendre toutes les mesures pour que le projet Verviers-Prüm, qui représente un grand espoir pour une région importante de notre pays, soit réalisé sans retard.

M. le Président. — La parole est à M. Ylieff.

M. Ylieff (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, n'ayant pour ma part aucune compétence en génie civil, je me garderai de me prononcer pour ou contre l'utilisation de béton armé de préférence à l'acier dans la construction des ouvrages d'art.

Mon propos sera plutôt, à l'instar d'ailleurs de ce qui vient d'être dit, de confirmer l'extrême intérêt que les cantons de l'est et la région verviétoise attachent à la réalisation rapide de l'autoroute Verviers-Prüm.

La construction de cette autoroute poursuit un double objectif : l'un économique, l'autre politique, mais tous deux riches de promesses pour l'avenir des cantons de l'est.

Objectif économique parce que cette autoroute permettra d'atteindre, au départ de Francfort, le port d'Anvers en moins de 3 heures et demie.

Objectif économique encore parce que les imposantes entreprises papetières et les tanneries de la région malmédienne, les plus modernes du monde, pourront mieux et plus rapidement, donc à moindres frais, acheminer vers la côte comme vers l'Allemagne et au-delà leur énorme production de papier et de peaux traitées.

Objectif politique et, au niveau régional, il n'est pas moins important que le premier, parce que la région sud des cantons de l'est — Malmédy et Saint-Vith en particulier — se trouveront désormais à une quarantaine de minutes au plus de leur chef-lieu d'arrondissement : la ville de Verviers.

Ainsi, outre la multiplication des échanges entre Verviers et les parties les plus éloignées de l'arrondissement, Malmédy et Saint-Vith sont désenclavées et pourront participer plus pleinement à la vie économique, sociale, culturelle et, ce qui n'est pas négligeable non plus, touristique de l'arrondissement de Verviers.

L'importance de cette autoroute n'est donc plus à démontrer. Il convient certainement à cette occasion de rappeler que le coup d'envoi définitif de l'autoroute, à défaut d'en avoir été le premier coup de pioche, a été donné en juin 1973 à Saint-Vith par le Premier Ministre de l'époque : Edmond Leburton. Un an plus tard, d'ailleurs, en juillet 1974, le Ministre des Travaux publics, M. Jean Defraigne, réunissait à Verviers tous les milieux concernés, économiques, sociaux et politiques, pour mettre au point le tracé définitif de l'autoroute et fixer les délais d'exécution.

Ce sont précisément ces délais et ce calendrier qu'il importe par dessus tout aujourd'hui de respecter impérativement.

C'est pourquoi, en dehors du débat technique, sinon intéressé, sur les qualités et défauts de l'utilisation du béton ou du métal pour la construction du viaduc de Steinebrück, je voudrais poser et obtenir des réponses précises aux questions suivantes.

La première : quel que soit le matériau utilisé, béton ou métal, le calendrier pour la construction et l'achèvement de l'autoroute Verviers-Prüm sera-t-il respecté intégralement ?

Deuxièmement, est-il exact que la quantité de métal nécessaire, en cas de construction du viaduc en acier, serait à peine plus importante que dans le cas de la construction en béton armé ?

Et enfin, troisièmement, dans le cas de la construction du viaduc en acier, le gouvernement peut-il s'engager à faire en sorte que cet acier provienne des acieries belges et non japonaises ou autres ?

Je vous remercie.

De heer Voorzitter. — Het woord is aan de heer Minister van Openbare Werken.

De heer Olivier, Minister van Openbare Werken (*op het spreekgestoelte*). — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, het geachte lid zal me toestaan dat ik een ander standpunt verdedig dan het zijne.

Ons land kent grote moeilijkheden en het hieruit helpen is de zaak van de hele regering en niet alleen van één of andere minister inzonder voor dit doel aangeduid : we kunnen slechts resultaten bereiken indien alle ministers, daar waar hen de mogelijkheid geboden wordt, in dezelfde zin handelen.

Wat in 't bijzonder het Ministerie van Openbare Werken betreft, dat mij werd toegewezen, ben ik van oordeel dat het ogenblik gekomen is om een globaal beleid inzake openbare werken te voeren dat rekening houdt met al de rechtstreekse of onrechtstreekse gevallen en verder gaat dan het al te nauwe administratieve standpunt, dat erin bestaat, alleen maar de onmiddellijke kostprijs van een werk te beschouwen.

En juist uit hoofde van deze kleingeestigheden, deze al te strenge verkochttheid aan het reglement, kunnen onze ondernemingen niet meer concurreren met de buitenlandse ondernemingen en dit niet alleen over de grenzen, maar zelfs in eigen land.

Ter verduidelijking wil ik hier onderstrepen, dat in de crisisperiode, die we thans doormaken, het verantwoord is dat de regering belang hecht aan de rechtstreekse gevallen van de openbare investeringen, 't is te zeggen aan diegenen die voortvloeien uit het opnieuw in omloop brengen van het uitgegeven bedrag, in tegenstelling met de gevallen die ik onrechtstreeks wil noemen ; deze openbaren zich in het voer, doeleinden en verantwoording van elke investering in de infrastructuur.

Het spreekt vanzelf dat in het huidige geval de onrechtstreekse gevallen dezelfde zijn, welke methode dan ook men voor de bouw van het kunstwerk toepast.

Inzake de rechtstreekse gevallen liggen de zaken anders. Via de ondernemingen van openbare werken oefenen zij, door een kettingreactie, hun invloed uit én op de andere takken van de nijverheid : steengroeven, cementfabrieken, metalen constructies enz., én op de omvang van de tewerkstelling.

D'après une étude faite en 1975 par le département d'économie appliquée de l'Université de Bruxelles (Dulbea), le coefficient multiplicateur

de production, c'est-à-dire le coefficient par lequel il faut multiplier la variation de la demande en construction routière pour obtenir la variation résultante de la production nationale serait de 2,06 :
L'équation est :

$$\frac{\text{Variation de la production nationale}}{\text{Variation demande construction routière}} = 2,06.$$

C'est dire l'importance, pour la relance économique, de la construction routière.

Mais il y a plus. L'effet sur la production n'est pas le même dans tous les secteurs. D'après la même étude, un accroissement de 1 milliard de francs des dépenses publiques dans le domaine de la construction routière engendre en fin de compte une augmentation de production de :

- 250 millions de la sidérurgie,
- 148 millions des autres minéraux non métalliques,
- 133 millions du ciment,
- 108 millions du pétrole.

On voit donc que l'effet sur la sidérurgie est plus marqué que dans d'autres secteurs. Or c'est précisément un des secteurs de l'économie qui est le plus menacé en ce moment.

Dans la ligne de ce qui précède, il est tout à fait indiqué de confier les constructions du viaduc de Steinebrick à une entreprise de construction métallique.

Mon honorable interpellateur semble me reprocher de favoriser les entreprises wallonnes, au détriment des entreprises flamandes. Loin de moi cette idée.

M. De Vlies. — Je n'ai pas dit cela. J'ai dit que vous vouliez traiter un marché de gré à gré avec certaines entreprises, mais je n'ai pas parlé de problèmes linguistiques.

M. Olivier, Ministre des Travaux publics. — Vous avez accusé le gouvernement de favoriser une région au détriment de l'autre, et si dans le cas présent c'est une entreprise wallonne qui a été désignée, c'est tout simplement parce qu'elle a été le soumissionnaire le moins disant, dans l'hypothèse variante métallique, lors de l'adjudication des travaux, et vous devriez le savoir.

Enfin, en ce qui concerne la répartition des crédits au sein de l'Intercommunale E5, je vous signale qu'il existe actuellement un déséquilibre dans l'engagement des crédits, mais en défaveur de la Wallonie.

M. De Vlies. — Ceci est une autre question.

De heer Voorzitter (zich richtend tot de heer De Vlies). — Als gj niet akkoord zijt vraag dan straks kort het woord.

M. Olivier, Ministre des Travaux publics. — En effet, pour les exercices 1975 et 1976, l'Intercommunale dont vous êtes administrateur a engagé 2 468,9 millions (sur 2 450 prévus) pour la région flamande; pour la région wallonne, ces chiffres sont respectivement de 3 293,4 millions pour une prévision de 3 870 millions, y compris la dotation spéciale de 2 000 millions pour la région de langue allemande.

Je signalerai pour finir que le choix de l'acier pour le viaducs n'est pas particulier à l'Intercommunale E5.

Compte tenu de ce qui précède, j'estime que la décision que j'ai prise était justifiée, et je crois avoir montré qu'elle était équitable.

J'espère qu'il sera possible de conclure ce dossier malgré les embûches qui ont été dressées, de telle façon que les opposants, dans cette enceinte ou au conseil d'administration, ne devront pas un jour se dire que leur action a été à la base de la disparition d'une ou plusieurs entreprises de pointe, situées dans les deux régions du pays et dont les centaines de travailleurs pourraient se retrouver au chômage.

Et pour répondre à la question de M. Ylief, j'ajouterais que je ferai l'impossible pour que le calendrier soit respecté. Il est encore possible qu'il en soit ainsi actuellement.

J'ajoute que je ne puis répondre à la question précise qui m'a été posée à cette tribune, celle de savoir si la quantité de métal qui se trouve dans le pont en métallique est à peine plus importante que celle que l'on trouve dans un pont en béton armé.

Mais je puis assurer M. Ylief que je lui enverrai les tonnages qui figurent dans le cahier des charges.

Je puis dire enfin que je ferai l'impossible pour que l'action du département des Travaux publics, dans un but économique et de promotion de l'économie belge, pourra se poursuivre dans l'avenir le mieux qu'il soit possible.

M. De Vlies (à la tribune). — Je remercie M. Olivier de m'avoir adressé la parole en flamand. Il a fait un effort remarquable et cela

aurait pu prouver de sa part une certaine compréhension également du problème que j'ai soulevé.

Maar, tot mijn spijt moet ik vaststellen dat die comprehensie niet volledig bij hem is doorgedrongen. Hij sprak over de solidariteit van de regeringsleden en heeft de zaken zo willen voorstellen dat hij zich zowel met de economische problematiek als met de andere problemen moest bezighouden. Dat is juist in een bepaalde mate.

In elk geval is het ook zo dat de regering zich in bepaalde zaken kan vergissen en de dat visie die zij of een minister heeft op een bepaald deel van het probleem, niet altijd juist is. U verwijt ons dat wij een gebrek aan macro-economische kijk hebben. Dat is niet waar. Wij hebben een open oog voor de problemen van de staalnijverheid. Die staalnijverheid situeert zich in grotere mate in Wallonië dan in Vlaanderen. Het is een feit dat het voor België een ramp zou wezen indien Wallonië een deel van zijn economisch bestand zou verliezen.

Maar, het is niet waar dat de naleving van de reglementaire offertes en de naleving van de werkelijke regels inzake aanbestedingen de oorzaak zijn van de teloorgang van bepaalde bedrijven. Daar geloof ik niets van.

Het is wel zo dat de oorzaken van de crisis in de staalbedrijven ergens anders te vinden zijn. Zij zijn te vinden in incompetitie van bepaalde prijzen, in het verlies van afzet in het buitenland en in een vermindering van de opdrachten die de wereldconjonctuur meebrengt voor deze bedrijven. Ook is er ongeveer 1 miljard dat u van de begroting van het departement van Openbare Werken hebt overgeheveld naar streekeconomische doeleinden en naar globaal economische doeleinden.

Ik wil er geen enkel gewestelijk probleem van maken. Maar het is een feit dat wat u gedaan hebt fundamenteel aan het probleem van de staalnijverheid niets zal veranderen. U hebt het probleem verschoven.

Tot nu toe is het zo dat elk van die betwiste aanbestedingen gepaard ging met een meeruitgave van tientallen miljoenen ten voordele van de staalnijverheid. Wat u geeft aan de staalnijverheid ontnemt u aan andere rijverheidstakken. De nationale balans op de arbeidsmarkt blijft uiteindelijk gelijk of wijst zelfs een verlies aan.

Men moet het probleem fundamenteel bekijken en niet lokaal. Ik verwijt u het probleem eerder regionaal dan nationaal te bekijken. Het is de taak van de regering een nationale politiek te voeren.

U komt aandraven met het feit dat op dit ogenblik, in de Raad van Beheer van de E5, 600 miljoen verschil ligt tussen de aanbestedingen die naar de Vlaamse gewesten zijn gegaan en deze die naar de Waalse gewesten zijn gegaan. Dat is juist, dat verschil is er.

Maar, Mijnheer de Minister, u moet geen appelen voor citroenen verkopen. U weet zeer goed dat dit te wijten is aan het feit dat een bepaalde Waalse toewijzing voor een bedrag van 550 miljoen verschoven is naar begin januari 1977 omdat er geen kredieten meer voorhanden waren in 1976 die toelieten die bepaalde grote Waalse aanbesteding te laten doorgaan. Daarom is er slechts tijdelijk, voor de duur van twee maand, een verschil geweest van 600 miljoen.

Mijnheer de Minister, ik kan niet instemmen met uw visie. Dit spijt mij zeer. Ik vrees dat mijn collega's van de Raad van Beheer van de E5 weinig begrip zullen ontbrengen voor de argumenten die ontwikkeld zijn en die mij specieus lijken en niet ad rem.

Mijnheer de Minister, er bestaat voor elke zondaar vergiffenis. Ik weet dat u goed geïntentioneerd zijt en u probeert het beste beleid te voeren dat u kunt. Ik geef u de raad minder naar slechte raadgevers te luisteren, van nog eens het probleem te herdenken en naar een oplossing te streven samen met de mensen van de E5 die ook allemaal van goede wil zijn. (Applaus op de banken van de meerderheid.)

De heer Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATION DE M. PERSOONS A M. LE MINISTRE DES FINANCES SUR « L'ESTIMATION ACTUELLE DU DEFICIT DES FINANCES PUBLIQUES DE 1976 ET DES PERSPECTIVES POUR 1977 »

INTERPELLATIE VAN DE HEER PERSOONS TOT DE HEER MINISTER VAN FINANCIEN OVER « DE HUIDIGE RAMING VAN HET TEKORT VAN DE OVERHEIDSFINANCIEN IN 1976 EN DE VOORUITZICHTEN VOOR 1977 »

M. le Président. — Mesdames, Messieurs, l'ordre du jour appelle l'interpellation de M. Persoons à M. le Ministre des Finances sur « l'estimation actuelle du déficit des finances publiques de 1976 et des perspectives pour 1977 ».

Dames en Heren, aan de orde is de interpellatie van de heer Persoons tot de heer Minister van Financien over « de huidige raming

van het tekort van de overheidsfinanciën in 1976 en de vooruitzichten voor 1977 ».

La parole est à M. Persoons.

M. Persoons (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Mesdames, Messieurs, je suis satisfait de constater que l'ordre du jour de la Chambre laisse un peu de temps, un jeudi à 20 heures, pour discuter des finances de l'Etat; finances qui font pourtant l'objet des commentaires de tous les journaux du matin !

Mais l'ordre d'urgence a ses mystères, comme l'évaluation des budgets !

Où en sommes-nous ? La production stagne. Depuis 1974, les années ne révèlent qu'une croissance moyenne de moins de 1 p.c. par an.

La reprise conjoncturelle éphémère de fin 1975 est terminée. Elle a commencé plus tard que dans les autres pays de l'O.C.D.E. et a été deux fois moins forte.

En ce qui concerne le chômage, il n'est pas dans mes intentions d'entrer dans les détails. Mais nous ne nous contenterons pas de citer seulement les chômeurs complets mais tous les demandeurs d'emploi inscrits.

Les chômeurs occupés par les pouvoirs publics et les chômeurs partiels donnent un total de 350 000.

A cela nous ferons deux types d'observation, l'une sociale, l'autre budgétaire.

En ce qui concerne l'aspect social, la proportion de chômage structurel augmente. Le danger augmente aussi pour celui qui est chômeur de devoir le rester longtemps si des activités nouvelles de substitution ne sont pas créées.

D'autre part, il ne semble pas qu'il y ait beaucoup d'abus en chômage masculin, mais les statistiques européennes obligent à reconnaître qu'il y a des chiffres anormaux en ce qui concerne le chômage féminin. Tout cet accroissement du chômage féminin n'est cependant pas abusif. Il y a une marginalité qui se révèle dans l'emploi féminin notamment parce qu'elle frappe depuis quelque temps les services plus que l'industrie.

Troisièmement, le chômage des jeunes est catastrophique. En effet, il atteint 15 p.c. des sujets assujettis de moins de 25 ans. Cela risque de laisser des traces considérables dans l'avenir.

En ce qui concerne le volet financier, on a bâti le budget de 1977 sur un chômage d'une moyenne de 245 000 chômeurs complets dont 20 000 prépositionnés et 20 000 mis au travail par les pouvoirs publics. Or, nous atteignons bientôt le plafond des 300 000.

On n'avait pas entièrement évalué les insuffisances qui en résulteraient pour les cotisations de sécurité sociale. Ces insuffisances sont notamment de 3,8 milliards pour les soins de santé et de 2,5 milliards pour les indemnités de la maladie-invalidité et 5 milliards pour l'assurance pension.

D'après ces statistiques, on doit arriver à 11 milliards de sous-estimations de recettes de sécurité sociale.

Que se passe-t-il de surcroit lorsque l'hypothèse n'est plus de 245 000 chômeurs mais de plus de 300 000 ? Il faut prévoir 10 milliards d'allocations de chômage en supplément. De plus, dans cette hypothèse d'un chômage supérieur de 57 000 unités aux prévisions gouvernementales, il faut prévoir des pertes de cotisations et d'impôts des actifs que l'on avait cru pouvoir maintenir au travail. Cela donne au total une différence de 27 milliards entre l'évaluation du gouvernement pour le budget de 1977 et les prévisions raisonnables que la situation économique et sociale obligeait de faire.

Quelles sont les causes de cette situation ? Comment peut-on y porter remède ? Est-ce que la politique budgétaire frappe là où il faudrait frapper ? Nous observons encore, et à certains égards cela nous fait plaisir, qu'il y a un freinage de l'inflation. Les prix à la consommation n'ont plus augmenté que de 9,2 p.c. en 1976 contre 12,8 p.c. en 1975. Nous sommes à un niveau un peu inférieur.

Actuellement, les seules menaces viennent de l'extérieur et ne sont pas négligeables. Il n'est pas exclu que la politique américaine, à travers le système de l'eurodollar, puisse avoir des répercussions défavorables chez nous. Ajoutons que si des pans entiers de notre économie, notamment en sidérurgie, devaient craquer au cours de l'année 1977, il y aurait recrudescence de l'inflation.

En ce qui concerne les salaires, leur croissance d'après la Banque nationale n'a été que de 8 p.c. en 1976 contre 15 p.c. en 1975. On a donc bien fait de s'opposer à des recommandations qui tendaient à supprimer la liaison des salaires à l'index comme d'aucuns l'envisageaient il y a un an et demi.

Je dois constater que le total des charges de salaires et des charges de sécurité sociale supportées par l'Etat a augmenté de près de 16 p.c., presque le double du niveau moyen des salaires. Il serait intéressant de savoir pourquoi. Faut-il se poser le problème de la surabondance des emplois à l'Etat. Cette statistique, au gré du rapport de la Banque nationale, mérite un commentaire.

Nous devons observer que, par rapport à la demande intérieure, la demande extérieure n'est pas en régression. Il est important dès lors de noter que la récession est d'origine interne. L'évolution du commerce extérieur n'est pas inflationniste — notre balance des paiements est devenue déficitaire — elle a donc un effet déflatoire relatif.

La Banque nationale estime que ce déficit devient structurel lui aussi. Il faut en chercher les raisons dans les faiblesses spécifiques de l'économie belge et le renchérissement de certaines matières premières comme le pétrole.

Il y a des facteurs qui jouent pour freiner la relance économique et nous citerons les facteurs extérieurs comme les décisions des sociétés multinationales dont on comprend mal parfois la politique des prix et surtout les retraits récents des investissements qu'elles avaient réalisés en Belgique. Nous avons pu relancer notre économie entre 1960 et 1970 grâce à une masse d'investissements étrangers. Cette période semble être terminée parce que les coûts par unité de travail des Etats-Unis ne sont plus aujourd'hui supérieurs aux coûts européens et que ces pays ont cessé en ces occasions d'investir leur savoir, leurs réseaux commerciaux et leur puissance financière.

Pendant ce temps, la concurrence des pays du tiers-monde augmente car les salaires y représentent 5 à 10 p.c. des nôtres.

Nous assistons à un glissement très normal des productions vers eux. Cela justifie la nécessité de remplacer d'une part les investissements américains, d'autre part, les industries qui s'en vont vers le tiers-monde.

Je tire de ce bref aperçu de la situation deux conclusions avant d'aborder le problème des finances de l'Etat. Les causes actuelles de l'inflation en Belgique ne sont plus ou ne sont pas le reflet de l'évolution des salaires ni celle du commerce extérieur, d'autre part les incidences extérieures, dominées par l'évolution du prix n'ont qu'un effet limité. La cause principale se trouve dans le désordre des finances publiques.

Je voudrais en tirer une deuxième conclusion. Une série de facteurs réels exclus de la reprise économique s'opère par des mesures globales de type conjoncturel, mesures neutres à l'égard des structures. Le rapport de la Banque Nationale déclare : « Le remède accoutumé qualifié de Keneyns recommandant de développer suffisamment la demande pour faire disparaître le chômage n'a plus qu'une efficacité limitée. »

Une politique structurelle et sélective est indispensable même pour atteindre des objectifs à court terme de type conjoncturel.

Cette politique de relance implique qu'on ait une image de la structure économique à faire prévaloir. Cette image la retrouve-t-on dans les déclarations du gouvernement ? Si l'on a hésité à lancer cette politique de relance est-ce parce qu'on avait peur de ranimer l'inflation ? En pareil cas, je crois qu'on se serait trompé. Une politique de relance doit être engagée sur une priorité aux investissements générateurs d'emplois immédiats et aux investissements générateurs d'emplois durables à plus long terme.

Combien cela peut-il coûter ? En gros, je pense qu'une politique représentant un investissement supplémentaire de 150 milliards par an comparé à 600 milliards de formation brute de capital fixe serait de nature à résorber le chômage réel. Je pense qu'il faudrait donner la priorité dans ce sens aux investissements publics décentralisés contre les grands travaux qui ont moins d'importance dans l'immédiat; qu'il faudrait accroître d'un tiers l'investissement des entreprises, investissement qui a diminué de 20 p.c. au cours de l'année dernière, qu'il faudrait aussi doubler l'aide de l'Etat au logement social à raison de 15 milliards supplémentaires et favoriser la recherche de la formation de capital immatériel.

Cet effort postule une certaine compression des dépenses courantes; cet effort s'autofinance partiellement. Notons par exemple que le développement des constructions sociales assure des rentrées à l'Etat et le dispense de services et de dépenses à charge de la sécurité sociale à concurrence d'environ 30 p.c.

Il suffirait de trouver le moyen de contenir les dépenses d'opérations courantes à concurrence d'un ordre de 30 à 40 milliards pour mener un tel programme d'investissements supplémentaires sans inflation.

Mais en réalité vous ne pouvez pas le faire parce que le déficit ne cesse de s'accroître. On avait présenté le budget de 1975 avec un boni de 17 milliards; à la clôture officielle il accusait 17 milliards de déficit. Celui de 1976 prévoyait un déficit de 17 milliards mais on nous a dit qu'au mois de septembre que ce déficit atteindrait 30 milliards et on s'aperçoit à la lecture du rapport de la Banque nationale que le déficit des opérations courantes à charge du Trésor est passé de 45 milliards en 1975 à 80 milliards en 1976. Il a donc augmenté de 35 milliards et l'on est parfaitement en droit d'attendre que le déficit réel de l'Etat pour 1976 se situe aux environs de 70 milliards.

J'aimerais sur ce point savoir si ces extrapolations sont à vos yeux fondées et je tiendrai compte de cette réponse comme de la précédente jusqu'au moment du décompte final du budget de 1976.

Quant au budget de 1977 il est déposé en équilibre mais, dès à présent nous devons noter :

1) selon les estimations l'impact de l'accroissement du chômage serait de 27 milliards;

2) une erreur dans l'hypothèse économique, vous avez en effet prévu que les prix augmenteraient de 10,5 p.c., que la production augmenterait de 3,5 p.c. Ces hypothèses plausibles au mois de mai ne l'étaient plus en septembre et octobre. Je me suis efforcé de calculer les incidences d'une situation où la croissance serait un peu inférieure à 2 p.c., les prix n'augmentant que de 7 à 8 p.c. Il en résulterait pour vous la privation d'une recette de 57 milliards d'impôts en 1977.

Notons d'ailleurs qu'en 1976 un phénomène s'est produit et qui est particulièrement grave, puisque à concurrence de 24 milliards de francs, les recettes fiscales d'impôts directs ont été surévaluées.

S'il y a une différence de 24 milliards correspondants aux 6 p.c. de vos estimations, c'est que le mécanisme même de votre estimation est mauvais et je crois que la raison s'en trouve dans le fait qu'on a transposé hâtivement dans la récession une croissance des recettes du début d'une inflation et d'une inflation prolongée.

Le modèle de coefficient d'élasticité qui permettait de penser que les impôts directs augmenteraient de 30 p.c. de plus que les revenus qu'ils frappent est mauvais. Si l'on ajoute que les hypothèses économiques sont elles-mêmes mauvaises, on arrive facilement à la constatation que vous devez prévoir environ 30 milliards de déficit, dû à l'insuffisance des recettes que ne compense que très partiellement l'économie des dépenses, due elle-même à une moindre croissance des prix. Il faut encore tenir compte des feuilletons supplémentaires habituels suite à l'évolution des finances des communes et des grands parastataux.

Il est donc tout à fait normal de conclure que vous enregistrez dès à présent, pour 1977, un déficit aux opérations courantes de l'ordre de 60 milliards. Vous avez commis des erreurs d'appréciation très lourdes; on peut en discuter aujourd'hui mais, avant six mois, il faudra quand même dire la vérité à ce sujet. Il est évident que des erreurs sont toujours découvertes lors de l'élaboration des budgets mais il faut reconnaître qu'elles s'aggravent singulièrement d'année en année. Car, s'il faut ajouter à ce déficit — comme ce fut le cas il y a cinq ans — l'amortissement contractuel de la dette publique, le déficit à l'ordinaire ne s'élève pas à moins de 150 milliards.

Que ce soit désormais la cause principale de l'inflation, personne ne peut le contester.

Vous vous souvenez du rapport de la Commission dite Van Houtte, rapport dont le style est quelquefois assez proche de celui de la Banque nationale. Il y était dit que la part que les dépenses de l'Etat représentent par rapport au produit national brut ne devrait s'accroître que d'un demi pour cent maximum par an.

En 1976, les dépenses de l'Etat ont augmenté de 18 p.c. pour une croissance nominale du produit national brut de l'ordre de 12 à 12,5 p.c. En réalité, il y a une différence de 1,5 à 2 p.c. du P.N.B., qui est au-delà de la limite du clignotant que la Banque nationale vous avait indiquée. Cette fraction signifie que le déficit est supérieur de plus de 50 milliards au montant à partir duquel il devient inflationniste.

Le drame se reproduira en 1977, toutes les données l'indiquent. Les travaux de la Commission Van Houtte n'ont servi à rien, sauf à attirer l'attention sur le phénomène de détérioration, non seulement des finances publiques mais aussi du système que notre société continue à appliquer avec ferveur aujourd'hui.

La Banque nationale est parfaitement consciente de l'impossibilité de mener une politique monétaire sérieuse dans de telles conditions. Elle écrit : « Un recours important a dû être fait par l'Etat à l'endettement à court terme; ce dernier s'est accru en 1976 de 67 milliards contre 27 milliards en 1975 ».

Quarante milliards en plus d'endettement à court terme, c'est la détérioration que nous avons signalée tout à l'heure. La Banque nationale ajoute : « Les recours supplémentaires ont été fournis à concurrence de 47 milliards contre 27 milliards en 1975 par les secteurs non financiers, c'est-à-dire essentiellement par les ménages et les entreprises. »

La croissance de 40 milliards, à concurrence de moitié, a été financée par le détournement de l'épargne. Cinquante milliards détournés représentent 20 000 bons logements modernes, 30 000 emplois perdus : 12 milliards en moins à votre déficit.

Telles sont les conséquences cumulatives d'une situation due au fait que l'Etat ne contrôle pas sa monnaie.

La Banque s'est également plainte d'avoir dû mener une politique brutale qui a aggravé la récession en septembre-octobre 1976. Elle se trouvait en effet coincée par la spéculation contre le franc.

« Mais il lui était impossible de se dérober, écrit-elle, à ses obligations de banquier ultime du Trésor. Celui-ci ne parvenait plus à trouver dans le marché monétaire des ressources habituelles alors que ses

besoins de financement s'étaient fortement accrus en raison du déficit laissé par l'exécution du budget. Dépenses immédiatement par le Trésor, les liquidités ainsi créées pour son financement, ont énervé la politique de restriction de la banque. »

Ainsi la démonstration est faite qu'on ne peut plus défendre le franc par des mesures à court terme, indépendamment de la situation économique, indépendamment de l'assainissement des finances de l'Etat.

L'impasse brute du Trésor, nous n'allons pas nous étendre davantage là-dessus, est de l'ordre de 300 milliards correspondant à 10 p.c. du produit national brut et plus de la moitié de la formation brute du capital fixe.

La situation que je viens de rappeler ressort davantage lorsqu'on songe, on ne peut pas le faire sans sourire, aux illusions qui accompagnent le plan de relance économique, de redéploiement industriel et de résorption du chômage présenté par M. Herman en septembre 1975.

Ce plan, rapidement vidé de toutes ces idées intéressantes a, depuis des mois, disparu comme une souris derrière une montagne. Une autre souris l'y rejoint, c'est le programme de sobriété budgétaire présenté par M. De Clercq en mai 1976. Où en est-il ? Ces deux souris derrière la montagne feront peut-être des enfants le 12 février. Mais les enfants de deux illusions ne peuvent être qu'illusions.

Nous sommes obligés de rompre la spirale de la crise. Pour rompre cette spirale qui conduit du chômage au déficit de l'Etat, du déficit de l'Etat au ralentissement des investissements, il faut enclencher une nouvelle spirale qui va de l'investissement à la résorption du chômage, la résorption du chômage à de nouvelles ressources pour l'Etat, de nouvelles ressources à de nouveaux investissements. Il faut le faire dans les secteurs qui correspondent aux besoins structurels que j'ai rappelés tout à l'heure.

Je crois beaucoup plus, pour lutter contre l'inflation, à une reprise de l'activité qu'à la seule limitation des dépenses.

Accroître le produit national brut de 5 p.c. l'an a le même effet anti-inflatoire que de réduire les dépenses publiques de 50 milliards.

On a le choix entre deux méthodes, il faut savoir les combiner. Les compressions nécessaires doivent porter partout, aussi bien sur la sécurité sociale dont le taux des dépenses augmente deux fois plus vite que celles de l'Etat. Certains secteurs, comme celui de l'assurance-maladie augmentent de 25 p.c. par an. Les deux cinquièmes de l'inflation en provenance du secteur public sont causés par la situation de la sécurité sociale.

Le Gouvernement a le choix entre trois solutions: renoncer à la relance, — c'est ce qu'il fait maintenant — diminuer les prestations — c'est ce qu'il a essayé de faire mais il n'en a pas eu la force — éliminer les abus — c'est ce qu'il aurait dû commencer par faire, aussi bien dans le secteur de l'assurance-maladie où nous avons les dépenses hospitalières, la consommation pharmaceutique, des analyses et des prestations superfluentes qui sont scandaleuses, que dans le secteur du chômage où beaucoup abusent et empêchent, dès lors, de mettre fin au chômage des vrais chômeurs.

Le but de mon interpellation n'était pas d'ailleurs d'entrer dans le détail de ce qu'il faudrait faire pour remédier à la situation d'aujourd'hui, mais de m'efforcer seulement de savoir si mes évaluations quant à l'ampleur du chômage ou au déficit du budget de l'Etat, du caractère complètement dépassé des prévisions du budget 1977, qui vient à peine d'être voté, si ces évaluations étaient ou non fondées.

J'envisageais deux hypothèses : ou bien le Gouvernement ne continue pas et il me paraissait qu'il valait mieux dire la vérité pour renforcer ceux qui ont des tentations de courage ou bien le gouvernement ne continue pas, et il paraissait alors bon d'exposer clairement la situation et les méthodes que chaque partie veut employer pour faire face à une situation aussi préoccupante.

La démocratie n'a guère de chance si la campagne électorale, en pareil cas, ne va pas à l'essentiel. Chaque parti répondra à l'image de sa conception de la société et je ne crois pas que l'on puisse faire face à une situation aussi dramatique que la nôtre sans aller jusqu'au fond des choses en se référant au type de société que l'on veut promouvoir.

Il y a trois réponses à la crise d'aujourd'hui.

Celle de ceux qui croient qu'on peut la résoudre en gardant comme elles sont les structures économiques et politiques du pays et en s'efforçant d'alléger les entreprises des charges qui en affectent dangereusement la rentabilité et les possibilités de croissance.

Ce fut, au total, la politique du gouvernement Tindemans. Elle a échoué parce qu'elle ne pouvait trouver une adhésion suffisante dans notre population.

La deuxième réponse est celle de ceux qui croient que l'on peut arrêter le déficit public et rompre la spirale qui va de l'inflation au chômage et du chômage à l'inflation en procédant essentiellement par la levée d'impôts nouveaux sur les revenus, sur le capital des entreprises et des familles, et en redistribuant le chômage sans créer d'emplois nouveaux, par de simples techniques de raccourcissement de la durée du travail.

Cette méthode est aussi pleine d'illusions. Certes, si le gouvernement continue, nous irons vers l'adoption d'un impôt sur le capital, vers un accroissement des droits de succession et vers des ajustements qui seront tous à la hausse. On achèvera de consommer le capital reçu de nos parents au lieu d'être capable de créer de nouvelles richesses et de les distribuer judicieusement pour tout le monde.

Reste enfin la solution de ceux qui affirment le caractère structurel de la crise et la nécessité, pour y remédier, de réformer les entreprises, l'Etat et la sécurité sociale.

Pour ceux-là, la lutte politique véritable se livre entre ceux qui songent à l'avenir et ceux qui songent au présent. Il y a énormément d'intérêts établis qui préfèrent se prolonger plutôt que d'assurer la redistribution de leurs pouvoirs et de répondre à l'aspiration profonde de la population à plus de participation à tous les niveaux politique, économique et social.

Une politique de priorité à l'investissement, que j'ai très sommairement esquissée, n'est pas pensable si l'on ne donne pas aux hommes, aux différents niveaux, des responsabilités publiques et privées, le droit de maîtriser la décision, de participer au contrôle comme ils participent à la discipline, de participer aux résultats comme ils participent aux sacrifices.

Toute politique de relance économique a besoin de s'appuyer sur des solidarités nouvelles. Certaines peuvent encore s'exprimer dans des institutions unitaires de la Belgique mais il en est qu'elles ne peuvent plus garantir ni assurer. Certaines peuvent encore s'exprimer dans des entreprises actuelles mais il faut une modification de ces entreprises, car certaines solidarités ne peuvent plus aujourd'hui compter sur la structure de telles entreprises.

Il y a donc une liaison très profonde et très intime entre le redressement économique et la relance de l'emploi, d'une part, et la mutation des pouvoirs publics, de la sécurité sociale et des entreprises, d'autre part.

S'il n'y a pas de politique c'est parce qu'il n'y a pas encore de choix, pour reprendre l'expression de la Banque nationale, de « valeurs acceptées dans tous le pays ».

Cela implique autre chose qu'un conclave dont ne sortira aucun pape mais peut-être quelque schisme.

Le gouvernement a épousé son mandat; il y a six mois qu'il devait aller aux élections. On n'attaque pas un programme aussi douloureux et aussi difficile que celui qui s'impose avec devant soi quelques mois incertains de prolongation de pouvoir. Vous nous feriez perdre un an sans profit pour personne, y compris pour vous, si durant le week-end vous deviez décider de vous prolonger.

M. le Président. — La parole est à M. le Ministre des Finances.

M. W. De Clercq, Ministre des Finances (*à la tribune*). — Monsieur le Président, Monsieur l'interpellateur, j'ai écouté votre intervention avec beaucoup d'intérêt. Mais si celle-ci comporte des observations qui m'apparaissent comme des évidences, j'y relève aussi des inexactitudes et des interprétations erronées.

Chacun sait, en effet, que toutes les économies occidentales ont traversé la crise la plus longue et la plus profonde de l'après-guerre dont les causes sont multiples.

Cette crise s'est traduite partout par un recul marqué de l'activité, un accroissement du chômage, des déséquilibres importants des finances publiques et des tensions inflationnistes extrêmement fortes.

Chacun sait qu'à la crise la plus sévère a succédé la reprise la plus lente et que si l'activité s'est améliorée, l'effet sur l'emploi a été jusqu'à présent peu marqué.

La situation de notre pays ne fait pas exception à ces caractéristiques générales.

Que le chômage soit préoccupant, nul ne le nie ! C'est un problème qui ne concerne pas notre seule économie mais l'ensemble du monde occidental.

Me citeriez-vous un pays où l'emploi ne constitue pas à l'heure actuelle une préoccupation majeure ?

Cependant, le gouvernement n'est pas, comme vous voulez le faire croire, resté impassible devant la montée du chômage due à la crise.

Il a pris des mesures directes telles la prépension, le stage des jeunes, l'augmentation du nombre des chômeurs occupés par les pouvoirs publics. Conscient de la gravité du problème, le gouvernement a demandé aux partenaires sociaux, dans le cadre de la Conférence nationale de l'emploi, de se pencher avec lui sur le problème dans ses multiples aspects afin d'y apporter tous les remèdes possibles. Il s'est efforcé de soutenir directement la demande en augmentant ses dépenses de transferts et ses dépenses en capital.

Mais l'emploi est fonction de l'activité et en Belgique, la conjoncture n'est pas autonome mais dépendante de la situation mondiale.

Lorsque vous dites que chez nous, la reprise s'est opérée plus tardivement qu'ailleurs, vous semblez y avoir la marque d'une faiblesse de notre économie.

Pensez-vous que nous puissions avoir la prétention de croire que c'est de notre petit pays que peuvent venir les impulsions capables d'opérer le redressement de la conjoncture internationale ?

Vous n'êtes pas sans savoir la relation qui existe entre notre activité économique et nos possibilités d'exportations. Et pour que nous exportions, il faut que d'autres, c'est-à-dire les grandes puissances économiques, se remettent à importer, c'est-à-dire qu'il y ait en premier lieu reprise chez eux.

Voilà l'explication simple de ce décalage dans la reprise que vous avez constaté et qui vous a frappé.

Or, comme vous le savez, l'ensemble de la zone O.C.D.E. a enregistré dans le courant de 1976, un tassement de la reprise.

De ce fait, notre propre croissance s'en est ressentie au cours du second semestre, ce qui a exercé un effet défavorable sur l'emploi et une aggravation de notre chômage.

Il est vrai qu'une part du chômage est de nature structurelle. Il existe des cas d'inadéquation qualitative de l'offre et de la demande de main-d'œuvre. Des problèmes de restructuration dans certains secteurs industriels se posent, des problèmes de réorientation se posent à certaines activités et exigent des mesures de politique économique qui ne peuvent porter leur effet qu'à terme.

Le Plan 1976-1980 tient compte de ce type de contrainte et met l'accent sur l'objectif de redéploiement de nos activités. Si les effets à terme doivent s'avérer bénéfiques, dans l'immédiat l'impact de pareilles mesures est limité.

A court terme, une résorption substantielle du chômage nécessite le retour à une croissance qui excède les progrès enregistrés par la productivité.

Les possibilités de cette croissance doivent s'envisager dans un cadre plus large que le seul cadre belge.

Or, l'un des obstacles majeurs au retour à des conditions d'expansion régulière est l'inflation.

Sur ce plan, il y a lieu de se montrer relativement optimiste car en 1976, les pressions inflationnistes se sont relâchées dans à peu près tous les pays occidentaux et de façon marquante chez nous.

L'inflation n'est certes pas vaincue, loin s'en faut.

Il faut donc continuer à agir sur ces causes. Les causes de l'inflation et je suis d'accord avec vous, Monsieur Persoons, sont multiples. Sur les causes externes, nous n'avons pas ou peu de prise.

Un certain nombre de problèmes nécessitent une concertation internationale.

Mais ceci ne doit pas nous dispenser de continuer à combattre tous les facteurs internes d'inflation.

Or, je m'étonne de vous entendre dire que plus personne ne conteste aujourd'hui que l'inflation ne provient pas de l'évolution des salaires.

Je précise, Monsieur Persoons, que le gouvernement n'a jamais prétendu que la hausse excessive des salaires était la seule et unique cause de l'inflation, mais qu'elle représentait l'une des causes et que l'on ne pouvait la négliger.

Lorsque vous observez le ralentissement de la hausse des salaires, vous avez cité en réalité le salaire conventionnel des employés, n'êtes-vous pas frappé d'observer une décélération parallèle au niveau des prix ?

Pensez-vous vraiment que nous aurions atteint les résultats que vous connaissez, si les salaires avaient continué à progresser à un rythme dépassant 25 p.c. l'an comme au début de 1975. Pensez-vous qu'il n'y ait aucune relation entre l'évolution du coût salarial, de la productivité et des prix ?

Je regrette très franchement qu'au moment où précisément tout le monde se convainc de la nécessité de modérer ses prétentions pour les aligner sur les possibilités réelles et que nous en recueillons les premiers fruits sur le terrain de l'inflation, un homme aussi avisé que vous teniez des propos aussi peu réalistes et qui ne sont certainement pas avérés par le Rapport de notre Banque nationale auquel vous vous êtes référé pour décrire de façon dramatique, l'évolution des finances de l'Etat.

Si déficits il y a, ce ne sont pas ceux que vous avancez, pour la simple raison que vous vous en référez à des résultats en cours d'année. La situation après dix mois ne représente pas la situation de l'ensemble de l'année.

Pour 1976, dans une perspective d'accompagnement de la relance qui était attendue, le gouvernement avait déposé le budget préparé en juillet 1975, en déficit de 17 milliards au niveau des opérations courantes.

Il est vrai que l'impact de la crise sur les dépenses a entraîné un accroissement plus important que prévu et qui apparaît excessif, ce qui a entraîné la mise en place du plan de sobriété en avril 1976.

Au moment de l'élaboration de l'exposé général, donc en juillet 1976, le gouvernement procède à un réexamen préalable de la situation de l'année en cours.

En 1976, vers le milieu de l'année, compte tenu des prévisions économiques retenues à ce moment, prévisions que personne n'estimait surfaites, au contraire, le gouvernement a estimé possible de limiter le déficit des opérations courantes à 38 milliards.

Côté recettes, nous tablions sur les résultats encourageants des premiers mois de l'année et sur les perspectives qui apparaissaient favorables pour les mois suivants, pour prévoir une plus-value de 5,7 milliards en recettes fiscales et de 2,0 milliards en recettes non fiscales, soit au total une plus-value en recettes courantes de 7,7 milliards.

Côté dépenses, nous estimions que la mise en œuvre du plan de sobriété permettrait de limiter les dépenses courantes supplémentaires nettes, c'est-à-dire compte tenu des annulations et transferts à 28,7 milliards par rapport au budget déposé et à 27,6 milliards par rapport au budget voté.

Compte tenu des opérations de capital et de trésorerie, l'on pouvait estimer l'accroissement net de la dette à 126 milliards.

Bien sûr, les résultats escomptés n'ont pas été atteints. Mais faut-il pour autant imputer l'écart observé entre la réalité et les prévisions à l'imprévoyance ou l'impéritie du gouvernement ?

Je ne le crois pas.

Le gouvernement ne fait pas la conjoncture. Elle s'impose à lui et il tente de l'infléchir dans un sens plus favorable, non sans en subir l'impact à la fois sur ses recettes et ses dépenses.

Voyons d'abord comment ont évolué globalement nos recettes courantes, et en premier lieu les recettes fiscales.

Initialement c'est-à-dire au milieu de 1975 nous les avions estimées à 682,9 milliards. Cette prévision se fondait sur un contexte conjoncturel dans lequel le P.N.B. s'accroirait de 1,9 p.c. en volume et 9,3 p.c. en prix, soit 11,4 p.c. en valeur courante.

Or, chacun sait que fin 1975 et début 1976 ont été marqués par une reprise conjoncturelle attendue, certes, mais plus dynamique qu'escomptée.

Si bien qu'en juin-juillet où d'une part les prévisions de croissance pour 1976 tablaient sur un taux d'expansion du P.N.B. de 3,5 p.c. en volume, au lieu de 1,9 p.c. et de 13,3 p.c. en valeur courante au lieu de 11,5 p.c. et où d'autre part les réalisations fiscales des premiers mois de l'année apparaissaient favorables dans leur ensemble, nous étions fondés à prévoir une plus-value.

Qui donc à cette époque songeait à prévoir le contraire ?

Les instances internationales, telle la C.E.E. ou l'O.C.D.E. de même que les instituts de conjoncture privée confirmaient nos propres prévisions.

Aussi je rappelle qu'à l'époque, certains membres de cette assemblée pensaient que le gouvernement enregistrerait, en fonction des prévisions économiques favorables, des plus-values bien supérieures aux 5,7 milliards que nous escomptions nous-mêmes.

Or, comme nous le savons aujourd'hui la réalité n'a hélas pas confirmé les prévisions sur lesquelles nous nous étions fondés.

En effet, sur base des estimations actuelles, l'augmentation du P.N.B. en 1976 paraît, en réalité, avoir été très proche de celle établie au milieu de 1975, soit 11,5 p.c. en arrondi, et qui ont servi de base pour l'établissement des prévisions initiales de recettes.

Ceci implique que les plus-values sur lesquelles nous comptions l'été dernier n'ont pu se réaliser.

Je ne vous fait pas de révélation car dès que cette réalité nous est apparue, dès que s'est confirmée à l'automne la stagnation de la conjoncture et son impact défavorable sur les recettes, j'ai déclaré en Commission et en séance publique lors de mon exposé introductif des Voies et Moyens, que la plus-value que nous prévoyions en été ne serait pas réalisée et qu'il fallait au contraire s'attendre à des moins-values.

Se pose une question logique.

Dès lors que finalement la réalité conjoncturelle paraît avoir été conforme aux prévisions initiales de croissance du P.N.B. comment se fait-il que les résultats des recettes fiscales accusent une moins-value ?

En première analyse, la moins-value par rapport aux prévisions initiales, s'explique globalement par 3 éléments fondamentaux : le fait que certaines mesures fiscales prises n'ont pas produit les recettes escomptées, le fait que d'autres mesures sont intervenues depuis le dépôt de l'Exposé général de 1976 et enfin, que certaines recettes n'ont pas été comptabilisées en décembre 1976 mais en 1977.

Je commenterai d'abord 2 mesures fiscales nouvelles en 1976 qui n'ont pas procuré les résultats attendus.

En premier lieu, le volontariat fiscal.

Nous avions estimé que le volontariat fiscal, c'est-à-dire l'augmentation volontaire de la retenue à la source pour s'éviter de payer des suppléments importants lors de l'enrôlement, rapporterait 2,6 milliards.

Je reconnaissais que nous nous sommes trompés sur ce point. La réalité nous montre que cette disposition, qui n'avait évidemment aucun caractère contraignant, n'a pratiquement rien rapporté.

Pour la deuxième mesure, la taxation des revenus de remplacement, nous avions estimé, dans sa phase transitoire le rendement à 3 milliards.

Les modalités d'application ont empêché que cette recette supplémentaire puisse être réalisée en 1976. Ce ne sont toutefois pas des recettes perdues, mais différées dans le temps. En effet, les renseignements nécessaires ont été recueillis plus tard que prévu et la régularisation de la situation fiscale des allocataires sociaux n'a vraiment commencé qu'à partir du mois de novembre passé. Ces recettes seront donc perçues dans le courant de cette année.

Le rendement additionnel de ces deux mesures que nous avions estimé à 5,6 milliards, en 1976 s'est avéré en réalité de quelque 600 millions seulement d'où il résulte une moins-value de 5,0 milliards par rapport à ce que nous avions estimé au départ.

Il faut ensuite prendre en considération deux mesures nouvelles dont il n'a pas été tenu compte lors de l'élaboration du budget de 1976.

D'abord la limitation de l'indexation des salaires prévue dans la loi du 30 mars 1976.

Je suis convaincu que la modération de la progression excessive des revenus à laquelle elle a contribué, constitue un point positif dans la lutte contre l'inflation.

Mais son impact sur les recettes fiscales est estimé à 2,7 milliards, en moins bien entendu.

En second lieu, la prorogation des dispositions en matière d'investissement complémentaire, prévue également dans la loi du 30 mars dans le but de stimuler les investissements courts au Trésor, quelque 1,5 milliard.

Ces deux dispositions nouvelles dont il n'avait évidemment pas pu être tenu compte lors de l'établissement des prévisions de recettes pour 1976 ont donc entraîné une perte de quelques 4,2 milliards.

Enfin, troisième élément qui a influencé négativement les recettes fiscales 1976 : la non comptabilisation de certaines recettes en contributions directes en fin d'année à concurrence de quelque 2,4 milliards.

Ici, j'insiste, il ne s'agit pas d'une perte pour le Trésor mais d'une recette reportée à 1977.

Compte tenu de 500 millions de plus-values en accises dues à l'incidence du prix des cigarettes prévus dans le plan de sobriété, la réestimation ex post des recettes fiscales 1976 corrobore à 200 millions près la moins-value réelle de 10,9 milliards.

L'évolution des recettes non fiscales a en revanche été plus favorable que prévue initialement et même qu'escomptée en juillet.

Elles dénotent en effet une plus-value de 4,9 milliards par rapport aux prévisions initiales et de 2,8 milliards par rapport aux estimations retenues dans l'Exposé général de 1977.

Cette plus-value résulte pour l'essentiel de la participation de l'Etat dans le bénéfice de la Banque nationale (+ 3 milliards) et de la redevance radio/TV (+ 0,7 milliard) pour laquelle l'effet dissuasif des mesures annoncées pour réaliser une meilleure perception de la redevance a commencé à porter leurs effets.

Ainsi, l'ensemble des recettes courantes ont atteint 696,3 milliards, soit une moins-value de 40 milliards par rapport aux prévisions et 13,8 milliards de moins qu'escompté en juillet. Elles enregistrent par rapport à 1975 une augmentation de 13,6 p.c.

En ce qui concerne les dépenses, il est vrai que sur ce plan, la réalité n'a pas été conforme aux prévisions initiales.

La nouvelle aggravation du chômage a pesé lourdement sur celles-ci et dès le mois de mars-avril, le gouvernement a mis au point un programme pour limiter au maximum les crédits supplémentaires.

D'aucuns ont mis en doute la possibilité pour le gouvernement de maîtriser l'évolution des dépenses ainsi qu'il en avait affiché l'intention.

D'après nos réestimations du mois de juillet celles-ci devraient être en augmentation de 28,7 milliards par rapport au budget déposé.

Je rappelle qu'en dépenses, le budget déposé s'élevait à 719,4 milliards. Après amendement, le budget voté s'est établi à 720,5 milliards,

Les ajustements ont porté sur 34,0 milliards dont 8,9 milliards afférents aux exercices antérieurs et compte tenu de 6,4 milliards d'annulation et de transferts, le montant revisé des dépenses courantes a été fixé à 738,1 milliards.

En réalité, il apparaît qu'en opérations de caisse ils ont atteint 750,6 milliards, soit 2,5 milliards ou 0,3 p.c. de plus que les réestimations de juillet. Par rapport à 1975, la croissance est de 15 p.c.

Il m'apparaît que compte tenu de la détérioration conjoncturelle que personne ne prévoyait à l'été, il s'agit là d'un résultat positif qui témoigne de l'effort fait par le gouvernement pour modérer dans toute la mesure du possible le rythme d'augmentation de ses dépenses.

En raison des moins-values fiscales d'une part, et de ces 2,5 milliards de dépenses supplémentaires, le déficit des opérations courantes sur base de la situation de caisse, a atteint 54,3 milliards au lieu de 38 milliards prévus en juillet.

Compte tenu des opérations de capital et de trésorerie, la dette publique a augmenté de 133 milliards contre 109 milliards en 1976.

L'augmentation de la dette publique en 1976 est due à concurrence de 54,3 milliards au déficit des opérations courantes, de 77,3 milliards aux opérations de capital et de 1,5 milliard aux opérations de trésorerie.

Il faut à l'examen du solde des opérations courantes prendre en considération que les dépenses supportées par le Trésor en raison du chômage se sont élevées à 30 milliards.

Il m'apparaît erroné de dire que le déficit de 54 milliards — situation de caisse — constitue un détournement d'épargne qui préjudicie les investissements et affecte l'emploi à concurrence de 30 000 unités. Ce serait conclure à la non productivité de toutes les dépenses de transferts et entre autre celles aux chômeurs et aboutir à la conclusion qu'une politique de déficit spending dans une conjoncture caractérisée par la faiblesse de la demande n'exerce aucun soutien de l'activité que du contraire.

Cela me paraît contraire aux conceptions admises depuis plus de 30 ans.

Le fondement de la théorie keynesienne n'est pas dépassé. Mais les finances publiques ont exercé pendant trop longtemps un effet stimulant dans des phases conjoncturelles qui réclamaient une plus grande modération.

Je ne prétendrais certainement pas que nos résultats de 1976 soient satisfaisants en eux-mêmes.

Mais ceux-ci ne peuvent être isolés du contexte économique général dans lequel ils s'inscrivent.

Chacun est conscient que l'ensemble des économies occidentales a traversé la crise la plus grave depuis la fin de la guerre.

Toutes nos économies ont été confrontées depuis 1974 avec un recul de l'activité, une montée du chômage et des taux d'inflation que nous n'aurions jamais imaginé il y a quelques années.

En 1976, au niveau de l'activité, la situation s'est certes améliorée. Toutefois la reprise n'a pas débouché sur une croissance suffisante pour exercer un effet positif sur le marché de l'emploi où le chômage a encore augmenté.

La conjoncture a été soutenue par un redressement de la demande extérieure, par une évolution plus dynamique de la consommation des ménages et par les dépenses publiques.

Mais si le taux d'utilisation des capacités de production de l'industrie s'est redressé, il est encore insuffisant pour inciter les entreprises à accroître leur propension à investir. C'est incontestablement le relais des investissements qui a fait défaut et qui a entraîné dans l'économie occidentale cette cassure de la reprise dans le courant de l'année.

Comment, tout en étant conscient de ces difficultés, pourrait-on croire que la conjoncture difficile que nous traversons puisse être sans incidence sur les finances publiques.

Comment pourrait-on à la fois attendre de l'Etat qu'il soutienne la demande par d'importantes opérations de transferts de revenus provoquées par le chômage et par des dépenses de capital accrues sans que ne s'en ressentent les résultats de nos opérations courantes et de capital, sans que la dette publique ne traduise l'effort de la politique de soutien conjoncturel.

Peut-on demander à l'Etat d'œuvrer dans une situation de crise et de présenter des finances publiques correspondant à une situation d'expansion économique ?

Pour le gouvernement, la conjoncture est une donnée dont il s'efforce par sa politique de limiter les effets néfastes tant sur le plan économique que social.

Si l'année 1976 dans son ensemble témoigne d'une amélioration par rapport à 1975, celle-ci n'a finalement pas été à la mesure de ce que nous pensions possible aux mois de juin-juillet.

Mais nous ne devons pas pour autant ignorer les aspects fondamentalement positifs de l'évolution des derniers mois : la solidité de notre monnaie et l'atténuation sensible de l'inflation.

Notre pays a connu plusieurs secousses monétaires l'année passée.

Ces péripéties se sont traduites dans l'évolution du solde de notre balance des paiements. L'examen de son évolution dans le temps montre qu'un déficit a été enregistré au premier trimestre suivi d'un boni au cours des quatre mois suivants.

La situation en août, où un important malai avait été enregistré, montrait que les paiements extérieurs ont été affectés par des mou-

vements de fonds correspondant aux variations des termes de paiements consécutifs aux tensions sur les marchés des changes.

Fin septembre, la balance des transactions sur biens et services était négative à concurrence de 11,8 milliards et le malai au niveau de la balance générale des paiements était de 31,4 milliards.

Notre endettement au F.E.C.O.M. atteignait fin septembre 28 milliards.

Or, le sens de ces variations s'est depuis renversé et notre endettement au F.E.C.O.M. a été entièrement apuré à la mi-novembre.

La balance des transactions sur biens et services des onze premiers mois est redevenue positive à concurrence de 1,1 milliard et le solde négatif de la balance générale des paiements est revenu de 34 milliards à fin septembre à 17,6 milliards à fin novembre.

Notre politique de défense du franc à laquelle, je dois le dire — et je suis heureux de le dire — tout le monde s'est rallié, s'est soldée par un succès.

Notre volonté y a présidé, ainsi que la coopération monétaire entre les pays du serpent. Mais peut-on croire que la défense de notre monnaie eut été possible si elle n'avait pu s'appuyer sur des fondements économiques sains ?

Or, nous avons remporté en 1976 une première victoire sur l'inflation. La politique de modération des revenus instaurée par la loi du 30 mars a été un succès.

Pour l'apprécier, je m'en réfère à deux évolutions frappantes, celle des salaires et celle du prix à la consommation.

Le rythme de progression des salaires est revenu de 28,1 p.c. en mars 1975 à 11 p.c. en septembre 1976. Quant au rythme de la hausse des prix à la consommation, il a été ramené de plus de 15 p.c. au début de 1975 à 7,6 p.c. en décembre 1976 et la décelération enregistrée en Belgique est l'une des plus fortes observée dans la communauté.

Néanmoins, nous ne sommes pas au bout du chemin et le gouvernement a estimé indispensable de poursuivre une politique de modération en 1977.

Lors de la discussion du budget des Voies et Moyens, j'ai dit que les perspectives économiques s'étaient modifiées depuis l'été, moment où ont été arrêtées les grandes options de la politique budgétaire.

Les résultats budgétaires globaux de 1976 sont à présent connus. Des incertitudes quant à l'évolution de la conjoncture future persistent et les avis diffèrent quant aux perspectives des mois qui viennent.

Le gouvernement, comme il l'a annoncé lors de la discussion du budget des Voies et Moyens, a décidé de se concerter les 12 et 13 février afin de procéder à un examen d'ensemble de la situation. Il le fera dès qu'il aura tiré les conclusions de son analyse.

Je puis vous dire que le week-end prochain sera très important puisqu'il devra décider, à la fois de l'ajustement du budget de 1977 et en même temps des mesures nécessaires pour assurer une expansion convenable de notre économie et contenir les fléaux économique et sociaux, et le chômage dans des limites acceptables.

Je vous remercie.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La séance est levée.

— La séance est levée à 20 h 52 m.

De vergadering wordt te 20 u. 52 m. gesloten.

Prochaine séance publique, mercredi à 10 heures.

Volgende openbare vergadering, woensdag te 10 uur.

QUESTIONS — VRAGEN

Questions et réponses écrites

Article 71 du règlement

Des questions ont été remises au bureau par MM. Anciaux, Baudson, Boel, Coens, Dehouze, De Mey, De Vries, Gillet, Kickx, Lernoux, Monard, Nols, Otte et L. Vansteenkiste.

Schriftelijke vragen en antwoorden

Artikel 71 van het reglement

Vragen werden ter tafel gelegd door de heren Anciaux, Baudson, Boel, Coens, Dehouze, De Mey, De Vries, Gillet, Kickx, Lernoux, Monard, Nols, Otte en L. Vansteenkiste.